

Europeiska unionens officiella tidning

L 115

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

25 april 2013

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder ⁽¹⁾** 1
- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande ⁽¹⁾** 18
- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 ⁽¹⁾** 39

Pris: 4 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 345/2013

av den 17 april 2013

om europeiska riskkapitalfonder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Riskkapital erbjuder finansiering åt företag som i allmän-
het är mycket små, som befinner sig i sitt uppstartsskede
och som har stor tillväxt- och expansionspotential. Risk-
kapitalfonder kan också ge företag värdefull sakkunskap
och praktiskt kunnande, affärskontakter, varumärkeskapi-
tal och strategisk rådgivning. Genom finansiering och
rådgivning till sådana företag kan riskkapitalfonder

främja ekonomisk tillväxt och bidra till att skapa arbets-
tillfällen och anskaffa riskkapital, främja startande och
expansion av innovativa företag, öka dessas investeringar
i forskning och utveckling och främja entreprenörskap,
innovation och konkurrenskraft i linje med målen i Eu-
ropa 2020-strategin i kommissionens meddelande av den
3 mars 2010 med titeln: "Europa 2020 En strategi för
smart och hållbar tillväxt för alla" (Europa 2020) och
inom ramen för medlemsstaternas långsiktiga utmaning-
ar, såsom de som beskrivs i rapporten från det europe-
iska systemet för strategisk och politisk analys (European
Strategy and Policy Analysis System) från mars 2012
med titeln "Global Trends 2030 – citizens in an inter-
connected and polycentric world".

- (2) Det är nödvändigt att genom enhetliga bestämmelser i
unionen fastställa ett gemensamt regelverk för använd-
ning av beteckningen *EuVECA* för godkända riskkapital-
fonder, särskilt avseende portföljsammansättningen hos
fonder som verkar under den beteckningen, deras tillåtna
investeringssyften, de investeringsverktyg de får använda
och de kategorier av investerare som tillåts investera i
dem. Utan ett sådant gemensamt regelverk finns det
risk för att medlemsstaterna vidtar sinsemellan olika åtgärder på nationell nivå, vilket skulle ha direkt negativ inverkan på den inre marknaden och hindra den från att fungera väl, eftersom riskkapitalfonder som vill bedriva verksamhet i hela unionen skulle omfattas av olika regler i olika medlemsstater. Dessutom skulle sinsemellan olika kvalitetskrav på portföljsammansättning, investeringsmål och tillåtna investerare kunna leda till olika nivåer av investerarskydd och skapa oklarhet avseende investeringserbjudanden knutna till godkända riskkapitalfonder. Investeringar bör också kunna jämföra investeringserbjudanden från olika godkända riskkapitalfonder. Det är nödvändigt att undanröja väsentliga hinder för godkända riskkapitalfonders gränsöverskridande kapitalanskaffning för att undvika snedvridning av konkurrensen mellan fonderna och förhindra att ytterligare potentiella hinder för handeln och att betydande snedvridning av konkurrensen uppstår i framtiden. Därför är den lämpliga rättsliga grunden för denna förordning artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget), tolkad enligt Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis.

⁽¹⁾ EUT C 175, 19.6.2012, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 72.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 mars 2013.

- (3) Det är nödvändigt att anta en förordning om enhetliga bestämmelser för godkända riskkapitalfonder och om införande av motsvarande skyldigheter för deras förvaltare i alla medlemsstater, som vill anskaffa kapital i hela unionen under beteckningen *EuVECA*. Dessa krav bör säkerställa förtroende hos investerare som vill investera i riskkapitalfonder.
- (4) Genom att kvalitetskraven på användningen av beteckningen *EuVECA* definieras i en förordning, säkerställs att dessa krav direkt blir tillämpliga på förvaltare av företag för kollektiva investeringar som anskaffar kapital under denna beteckning. Det säkerställer också enhetliga villkor för användningen av beteckningen genom att man undviker sinsemellan olika nationella krav till följd av genomförandet av ett direktiv. Förvaltare av företag för kollektiva investeringar som använder beteckningen bör följa samma regler i hela unionen, vilket också kommer att öka förtroendet hos investerare. Denna förordning minskar lagstiftningens komplexitet och förvaltarnas kostnader för att följa ofta sinsemellan olika nationella bestämmelser som reglerar riskkapitalfonder, särskilt för förvaltare som vill anskaffa kapital över gränserna. Den bidrar också till att eliminera snedvridning av konkurrensen.
- (5) Enligt kommissionens meddelande av den 7 december 2011 "En åtgärdsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering" skulle kommissionen under år 2012 slutföra sin granskning av skattehindren för gränsöverskridande riskkapitalinvesteringar i syfte att lägga fram lösningar under 2013, med syftet att undanröja hindren, samtidigt som skatteundandragande eller skatteflykt förhindras.
- (6) En godkänd riskkapitalfond bör kunna förvaltas externt eller internt. När en godkänd riskkapitalfond förvaltas internt är fonden även förvaltare och bör därför uppfylla alla relevanta krav för förvaltare enligt denna förordning och registreras i enlighet med denna förordning. En godkänd riskkapitalfond som förvaltas internt bör emellertid inte tillåtas vara extern förvaltare av andra företag för kollektiva investeringar eller företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag, *UCITS*).
- (7) För att klargöra förhållandet mellan denna förordning och andra bestämmelser om fondföretag och deras förvaltare, måste det fastställas att denna förordning endast omfattar förvaltare av andra företag för kollektiva investeringar än fondföretag som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)⁽¹⁾, som är etablerade inom unionen och registrerade hos den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder⁽²⁾, under förutsättning att dessa förvaltare förvaltar godkända riskkapitalfonders portföljer. Externa förvaltare av godkända riskkapitalfonder som är registrerade i enlighet med denna förordning bör också tillåtas att förvalta fondföretag förutsatt att auktorisation för detta har erhållits enligt direktiv 2009/65/EG.
- (8) Dessutom är denna förordning endast tillämplig på förvaltare av de företag för kollektiva investeringar vilkas förvaltade tillgångar totalt inte överstiger det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU. Beräkningen av tröskelvärdet vid tillämpningen av denna förordning är densamma som för det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU.
- (9) Förvaltare av riskkapitalfonder som är registrerade i enlighet med denna förordning och vars förvaltade tillgångar senare totalt överskrider det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU, och som därmed, i enlighet med artikel 6 i det direktivet, kommer att omfattas av krav på auktorisation av de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, bör emellertid fortsättningsvis kunna använda beteckningen *EuVECA* vid marknadsföringen av godkända riskkapitalfonder i unionen, under förutsättning att de uppfyller kraven i det direktivet, och att de även i fortsättningen vid alla tidpunkter uppfyller vissa krav för användningen av beteckningen *EuVECA*, som anges i denna förordning, för godkända riskkapitalfonder. Detta gäller både befintliga godkända riskkapitalfonder och godkända riskkapitalfonder som etablerats efter det att tröskelvärdet har överstigit.
- (10) Om förvaltare av företag för kollektiva investeringar inte har för avsikt att använda beteckningen *EuVECA*, bör denna förordning inte vara tillämplig. I sådana fall bör befintliga nationella bestämmelser och unionens allmänna bestämmelser fortsätta att tillämpas.
- (11) I denna förordning bör enhetliga regler fastställas för hur godkända riskkapitalfonder ska vara beskaffade, särskilt om vilka godkända portföljföretag som godkända riskkapitalfonder ska tillåtas investera i och om vilka investeringsinstrument som ska användas. Detta är nödvändigt så att en tydlig skiljelinje kan dras mellan en godkänd riskkapitalfond och alternativa investeringsfonder som tillämpar andra, mindre specialiserade investeringsstrategier, exempelvis företagsuppköp eller spekulativa fastighetsinvesteringar, som denna förordning inte syftar till att främja.

⁽¹⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

- (12) I linje med syftet att noggrant avgränsa vilka företag för kollektiva investeringar som ska omfattas av denna förordning och för att säkerställa inriktningen på att tillhandahålla kapital till små företag i deras uppstartsskede, bör godkända riskkapitalfonder anses vara fonder som har för avsikt att investera minst 70 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser, i sådana företag. Godkända riskkapitalfonder bör inte tillåtas investera mer än 30 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser i andra tillgångar än godkända investeringar. Detta innebär att tröskelvärdet på 30 % alltid bör vara maxgränsen för icke-godkända investeringar, medan tröskelvärdet på 70 % bör reserveras för godkända investeringar under den godkända riskkapitalfondens livstid. Dessa tröskelvärden bör beräknas utifrån investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav av kontanter och likvida tillgångar. I denna förordning bör de uppgifter som krävs för beräkningen av tröskelvärdena fastställas.
- (13) Syftet med denna förordning är att främja tillväxt och innovation i små och medelstora företag i unionen. Investeringar i godkända portföljföretag som är etablerade i tredjeländer kan föra med sig mer kapital till godkända riskkapitalfonder och på så sätt gynna små och medelstora företag i unionen. Denna förordning bör dock under inga omständigheter gynna investeringar i portföljföretag etablerade i tredjeländer som kännetecknas av brist på lämpliga samarbetsarrangemang mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten för förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden och varje annan medlemsstat där fondandelarna eller aktierna i den godkända riskkapitalfonden är avsedda att marknadsföras eller av brist på effektivt informationsutbyte i skatteärenden.
- (14) En godkänd riskkapitalfond bör, som ett första steg, vara etablerad i unionen för att ha rätt att använda beteckningen *EuVECA* i enlighet med denna förordning. Kommissionen bör inom två år från tillämpningsdagen för denna förordning se över begränsningen av användningen av beteckningen *EuVECA* till fonder som är etablerade i unionen, med beaktande av erfarenheterna av tillämpningen av kommissionens rekommendation om åtgärder för att uppmuntra tredjeländer att tillämpa miniminormer för god förvaltning i skattefrågor.
- (15) Förvaltare av godkända riskkapitalfonder bör ha möjlighet att attrahera ytterligare kapitalutfästelser under fondens livstid. Sådana ytterligare kapitalutfästelser under fondens livstid bör beaktas när man överväger nästa investering i andra tillgångar än godkända tillgångar. Ytterligare kapitalutfästelser bör tillåtas i enlighet med kriterier och villkor som anges i den godkända riskkapitalfondens fondbestämmelser eller bolagsordning.
- (16) Godkända investeringar bör ha formen av egetkapital- eller hybridkapitalinstrument. Hybridkapitalinstrument omfattar en typ av finansieringsinstrument som är en kombination av eget kapital och lån, där instrumentets avkastning är kopplad till det godkända portföljföretagets vinst eller förlust och där återbetalningen av instrumentet i händelse av obestånd inte är helt garanterad. Till dessa instrument hör en rad finansieringsinstrument som exempelvis efterställda lån, passivt deläggande, vinstandelslån, vinstandelsbevis, konvertibler och obligationer med optionsrätt. Som ett möjligt komplement till, men inte som ersättning för, egetkapital- eller hybridkapitalinstrument, bör lån med eller utan säkerhet, såsom överbryggande finansiering, som den godkända riskkapitalfonden beviljar ett godkänt portföljföretag, i vilket den godkända riskkapitalfonden redan innehar godkända investeringar, tillåtas, under förutsättning att högst 30 % av den godkända riskkapitalfondens summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser används för sådana lån. Dessutom bör en godkänd riskkapitalfond, för att spegla gällande affärspraxis på riskkapitalmarknaden, tillåtas att köpa befintliga aktier i ett godkänt portföljföretag från detta företags befintliga aktieägare. För att säkerställa så vida möjligheter som möjligt för kapitalanskaffning bör även investeringar i andra godkända riskkapitalfonder tillåtas. För att förhindra utspädning av investeringarna i godkända portföljföretag bör godkända riskkapitalfonder endast tillåtas att investera i andra godkända riskkapitalfonder under förutsättning att dessa godkända riskkapitalfonder inte själva har investerat mer än 10 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser i andra godkända riskkapitalfonder.
- (17) Riskkapitalfondernas kärnverksamhet är att tillhandahålla små och medelstora företag finansiering genom primärinvesteringar. Riskkapitalfonder bör varken medverka i systemviktiga bankverksamheter utanför det vanliga tillsynsregelverket ("skuggbankverksamhet") eller följa typiska private equity-strategier, exempelvis lånefinansierade företagsuppköp.

- (18) I linje med Europa 2020 syftar denna förordning till att främja riskkapitalinvesteringar i innovativa små och medelstora företag som är förankrade i den reala ekonomin. Kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkringsföretag, finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet bör därför inte omfattas av definitionen av godkända portföljföretag enligt denna förordning.
- (19) För att införa en väsentlig säkerhetsmekanism för att skilja mellan godkända riskkapitalfonder enligt denna förordning och den bredare kategori av alternativa investeringsfonder som handlar med emitterade värdepapper på andrahandsmarknader, är det nödvändigt att fastställa regler så att godkända riskkapitalfonder främst investerar i direkt emitterade instrument.
- (20) För att ge förvaltare av godkända riskkapitalfonder viss flexibilitet vid förvaltningen av deras godkända riskkapitalfonders investeringar och likviditetshandling, bör handel med exempelvis aktier eller andelar i icke-godkända portföljföretag eller förvärv av icke-godkända investeringar tillåtas upp till ett tröskelvärde på 30 % av summerat inbetalt kapital och ej inbetalda kapitalutkastelser.
- (21) För att säkerställa att beteckningen *EuVECA* är tillförlitlig och lätt igenkännbar för investerare i hela unionen, bör endast förvaltare av godkända riskkapitalfonder som uppfyller de enhetliga kvalitetskriterier som fastställs i denna förordning tillåtas använda beteckningen *EuVECA* vid marknadsföring av godkända riskkapitalfonder i unionen.
- (22) För att säkerställa att godkända riskkapitalfonder har en klar och tydlig profil som passar deras syfte, bör det finnas enhetliga regler om portföljsammansättning och fondernas tillåtna investeringmetoder.
- (23) För att säkerställa att riskkapitalfonder inte bidrar till systemrisk och att deras investeringar inriktas på att stödja godkända portföljföretag, bör belåning av fonden inte tillåtas. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder bör endast tillåtas att låna för den godkända riskkapitalfondens räkning, utfärdande av skuldförbindelser eller ställande av säkerhet, under förutsättning att dessa lån, skuldförbindelser eller säkerheter täcks av ej inbetalda kapitalutkastelser och således inte ökar fondens riskexponering utöver nivån för dess kapitalutkastelser. Förskott från investerare i godkända riskkapitalfonder, som till fullo täcks av kapitalutkastelser från dessa investerare, ökar inte den godkända riskkapitalfondens exponering och bör därför tillåtas. Kortfristiga lån bör också tillåtas, under förutsättning att summan av dessa lån inte överskrider ej inbetalda kapitalutkastelser, för att fonden ska kunna täcka extraordinära likviditetsbehov som kan uppstå under tiden från ett avrop av utfäst kapital från investerare till dess att kapitalet faktiskt betalas in.
- (24) Vissa särskilda skyddsmekanismer bör fastställas för att säkerställa att godkända riskkapitalfonder endast marknadsförs till investerare som har den erfarenhet, det praktiska kunnande och den sakkunskap som fordras för att fatta egna investeringsbeslut och göra en korrekt bedömning av riskerna hos dessa fonder och för att bevara investerarnas förtroende för och tillit till godkända riskkapitalfonder. Därför bör godkända riskkapitalfonder bara marknadsförs till investerare som är professionella kunder eller kan behandlas som sådana enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽¹⁾. För att få en tillräckligt bred investerarbaser för investeringar i godkända riskkapitalfonder är det också önskvärt att vissa andra investerare får tillgång till godkända riskkapitalfonder, däribland förmögna privatpersoner. För dessa andra investerare bör dock särskilda skyddsmekanismer fastställas, för att se till att godkända riskkapitalfonder bara marknadsförs till investerare med en lämplig profil för sådana investeringar. Dessa skyddsmekanismer utesluter marknadsföring med användning av periodiska sparplaner. Vidare bör företagsledare, styrelseledamöter eller anställda som deltar i förvaltningen av en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond kunna investera i den godkända riskkapitalfond som de förvaltar, eftersom dessa personer har tillräckliga kunskaper för att delta i riskkapitalinvesteringar.

(¹) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (25) För att säkerställa att endast förvaltare av godkända riskkapitalfonder som uppfyller enhetliga kvalitetskriterier avseende deras agerande på marknaden använder beteckningen *EuVECA*, bör det finnas uppföranderegler och regler om förhållandet mellan dessa förvaltare och deras investerare. Av samma skäl bör enhetliga villkor för hur sådana förvaltare ska hantera intressekonflikter fastställas. I dessa regler och villkor bör det även krävas att förvaltare har erforderliga organisatoriska och administrativa rutiner för att trygga korrekt hantering av intressekonflikter.
- (26) Om en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond avser att delegera uppgifter till tredje part bör förvaltarens ansvar gentemot riskkapitalfonden och dess investerare inte påverkas av en sådan delegering av uppgifter till en tredje part. Vidare bör förvaltare inte delegera uppgifter i sådan omfattning att denne i praktiken inte längre kan anses fungera som förvaltare av en godkänd riskkapitalfond utan i stället blivit ett brevlådeföretag. Förvaltare bör förbli ansvarig för att de delegerade uppgifterna utförs korrekt och att denna förordning alltid efterlevs. Delegeringen av uppgifter bör inte försvåra en effektiv tillsyn av förvaltare och i synnerhet inte hindra förvaltare från att agera, eller fonden från att förvaltas, i investerarnas bästa intresse.
- (27) För att säkerställa att beteckningen *EuVECA* har integritet bör kvalitetskriterier för organisationen av förvaltare av en godkänd riskkapitalfond fastställas. Därför bör enhetliga, proportionella krav avseende behovet av att ha lämpliga tekniska resurser och personalresurser fastställas.
- (28) För att säkerställa korrekt förvaltning av godkända riskkapitalfonder och förvaltarens förmåga att hantera potentiella risker som uppstår i verksamheten bör enhetliga, proportionella krav på förvaltare av godkända riskkapitalfonder att inneha tillräckliga egna medel föreskrivas. Dessa egna medel bör vara tillräckliga för att säkerställa korrekt förvaltning av godkända riskkapitalfonder och dess kontinuitet.
- (29) För investerarskyddet är det nödvändigt att säkerställa att tillgångarna i den godkända riskkapitalfonden värderas på ett korrekt sätt. Därför bör godkända riskkapitalfonders fondbestämmelser eller bolagsordning innehålla bestämmelser om värderingen av tillgångar. Detta bör trygga värderingens integritet och transparens.
- (30) Enhetliga bestämmelser om årsredovisning bör fastställas för att säkerställa att förvaltare av godkända riskkapitalfonder som använder beteckningen *EuVECA* redovisar sin verksamhet i tillräcklig utsträckning.
- (31) För att gentemot investerarna säkerställa att beteckningen *EuVECA* har integritet, bör den bara användas av förvaltare av godkända riskkapitalfonder som ger full insyn i sin investeringspolitik och sina investeringsmål. Enhetliga bestämmelser om informationskrav som en sådan förvaltare ska uppfylla gentemot sina investerare bör därför fastställas. Viktigast bland dessa är skyldigheten att lämna information före avtal om den godkända riskkapitalfondens investeringsstrategi och mål, om använda investeringsinstrument, om kostnader och tillhörande avgifter samt om risk- och avkastningsprofilen för den investering som föreslås i en godkänd fond. För att uppnå en hög grad av transparens bör kraven också omfatta information om hur ersättningar till förvaltare beräknas.
- (32) För att säkerställa en effektiv tillsyn av de enhetliga kraven i denna förordning, bör den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kontrollera att förvaltare av godkända riskkapitalfonder följer de enhetliga krav som anges i denna förordning. Därför bör de förvaltare som avser marknadsföra sina godkända fonder under beteckningen *EuVECA* underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om den avsikten. Den behöriga myndigheten bör registrera fondförvaltare om alla nödvändiga uppgifter har lämnats in och om det finns lämpliga arrangemang för att uppfylla kraven i denna förordning. Den registreringen bör gälla i hela unionen.
- (33) För att underlätta effektiv gränsöverskridande marknadsföring av godkända riskkapitalfonder bör registreringen av förvaltare ske så snabbt som möjligt.
- (34) Även om det i denna förordning finns skyddsmekanismer för att fastställa att medel används på ett korrekt sätt, bör tillsynsmyndigheterna vara vaksamma när de förvisar sig om att dessa skyddsmekanismer följs.
- (35) För att säkerställa effektiv tillsyn av efterlevnaden av de enhetliga kriterier som fastställs i denna förordning, bör också regler fastställas om under vilka förutsättningar uppgifter som lämnats till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten behöver uppdateras.

- (36) För en effektiv tillsyn av de krav som fastställs i denna förordning, bör den även föreskriva ett förfarande för gränsöverskridande anmälningar mellan de behöriga tillsynsmyndigheterna, som ska utlösas av registreringen av en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond i dennes hemmedlemsstat.
- (37) För att upprätthålla transparenta villkor för godkända riskkapitalfonders marknadsföring i hela unionen, bör Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾ ges i uppgift att upprätthålla en central databas över förvaltare av godkända riskkapitalfonder och de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar som registrerats i enlighet med denna förordning.
- (38) Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara skäl att tro att förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond handlar i strid med denna förordning inom dess territorium, bör den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta, vilken bör vidta lämpliga åtgärder.
- (39) Om en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond fortsätter att handla på ett sätt som tydligt bryter mot denna förordning, trots de åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit, eller om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inte vidtar åtgärder inom rimlig tid, bör den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, ha möjlighet att vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda investerarna, inklusive att eventuellt hindra den berörda förvaltaren från att fortsätta med eventuell marknadsföring av sina riskkapitalfonder i värdmedlemsstaten.
- (40) För att säkerställa effektiv övervakning av de enhetliga kriterier som fastställs i denna förordning, innehåller denna förordning en förteckning över tillsynsbefogenheter som behöriga myndigheter måste ha till sitt förfogande.
- (41) För att säkerställa efterlevnaden innehåller denna förordning administrativa sanktioner och andra åtgärder vid överträdelse av huvudbestämmelserna i denna förordning, nämligen bestämmelserna om portföljsammansättning, skyddsåtgärder avseende tillåtna investerares identitet och om att användningen av beteckningen EuVECA förbehålls förvaltare av godkända riskkapitalfonder som är registrerade i enlighet med denna förordning. En överträdelse av dessa huvudbestämmelser bör i tillämpliga fall medföra förbud mot att använda beteckningen och avregistrering av den berörda förvaltaren.
- (42) Tillsynsinformation bör utbytas mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna och Esma.
- (43) Effektivt samarbete på tillsynsområdet mellan organ som ska övervaka efterlevnaden av de enhetliga kriterierna i denna förordning förutsätter att en hög grad av tystnadsplikt bör tillämpas för alla berörda nationella myndigheter och för Esma.
- (44) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen i syfte att specificera denna förordnings krav samt olika kategorier av sådana intressekonflikter som förvaltare av godkända riskkapitalfonder måste undvika samt vilka åtgärder som bör vidtas i detta avseende. Det är av särskild vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sina förberedelser, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (45) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och hög tillsynsnivå i hela unionen. Då Esma har mycket specialiserad sakkunskap, skulle det vara ändamålsenligt och lämpligt att ge organet i uppdrag att för kommissionen ta fram förslag till tekniska standarder för genomförande som inte inbegriper politiska val.
- (46) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandekter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma bör åläggas att utforma tekniska genomförandestandarder gällande formatet för den anmälan som avses i den här förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (47) Inom fyra år från den dag då denna förordning börjar tillämpas bör kommissionen genomföra en översyn av denna förordning för att bedöma riskkapitalmarknadens utveckling. Översynen bör innehålla en allmän granskning av hur denna förordnings bestämmelser har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem. På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av lagstiftningsförslag.
- (48) Dessutom bör kommissionen inom fyra år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra bestämmelser om företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare, särskilt bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU. Denna översyn bör särskilt ta upp denna förordnings räckvidd, och utvärdera huruvida det är nödvändigt att utvidga räckvidden så att större förvaltare av alternativa investeringsfonder kan utnyttja beteckningen *EuVECA*. På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av lagstiftningsförslag.
- (49) Inom ramen för den översynen bör kommissionen utvärdera eventuella hinder som kan ha påverkat investerarens intresse för fonderna negativt, inklusive hur institutionella investerare påverkas av andra regleringar av tillsynskaraktär som kan gälla för dem. Dessutom bör kommissionen samla in uppgifter för att utvärdera beteckningen *EuVECA*:s bidrag till andra unionsprogram, t.ex. Horisont 2020, som också syftar till att stödja innovation inom unionen.
- (50) Mot bakgrund av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 "Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin – Innovationsunionen" och kommissionens meddelande av den 7 december 2011 om en åtgärdsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering är det viktigt att säkerställa effektiviteten i offentliga program som bedrivs i unionen för att stödja riskkapitalmarknaden samt samordningen och den ömsesidiga samstämmigheten mellan unionens olika politikområden som syftar till att främja innovation, däribland konkurrens- och forskningspolitik. En viktig tyngdpunkt för unionens politik för innovation och tillväxt är grön teknik, med hänsyn till unionens mål att vara en global ledare när det gäller smart och hållbar tillväxt och energi och resurseffektivitet, även när det gäller finansiering för små och medelstora företag. Vid en översyn av denna förordning bör kommissionen bedöma dess inverkan på framstegen mot detta mål.
- (51) Esmå bör göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna enligt denna förordning och översända en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- (52) Europeiska investeringsfonden (EIF) investerar bland annat i riskkapitalfonder i unionen. Åtgärderna i denna förordning som ska göra det lättare att identifiera riskkapitalfonder som uppvisar fastställda gemensamma särdrag, bör göra det lättare för EIF att identifiera riskkapitalfonder enligt denna förordning som möjliga investeringsmål. EIF bör därför uppmuntras att investera i godkända riskkapitalfonder.
- (53) I denna förordning respekteras de grundläggande rättigheter och iakttas de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till respekt för privat- och familjeliv (artikel 7) samt näringsfrihet (artikel 16).
- (54) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾ reglerar behandlingen av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna inom ramen för denna förordning och under tillsyn av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som medlemsstaterna utsett. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾ reglerar behandlingen av personuppgifter som utförs av Esmå, inom ramen för den här förordningen och under överinseende av den europeiska datatillsynsmannen.
- (55) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av reglerna för statligt stöd på godkända riskkapitalfonder.
- (56) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa enhetliga krav på marknadsföring av godkända riskkapitalfonder och att inrätta ett enkelt registreringsystem för förvaltare av godkända riskkapitalfonder och därmed underlätta marknadsföringen av godkända riskkapitalfonder i hela unionen, samtidigt som full hänsyn tas till nödvändigheten av att säkerhet och tillförlitlighet i samband med användningen av beteckningen *EuVECA* vägs mot en effektivt fungerande riskkapitalmarknad samt kostnaderna för dess olika intressenter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av deras omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning fastställs enhetliga krav och villkor för förvaltare av företag för kollektiva investeringar som vill använda beteckningen *EuVECA* i samband med marknadsföring av godkända riskkapitalfonder i unionen, och därmed bidra till en väl fungerande inre marknad.

I förordningen fastställs även enhetliga regler för marknadsföring av godkända riskkapitalfonder till tillåtna investerare inom unionen, för sammansättningen av godkända riskkapitalfonders portföljer, för tillåtna investeringsinstrument och investeringsmetoder som ska användas av godkända riskkapitalfonder, samt för organisation, uppförande och transparens hos förvaltare som marknadsför godkända riskkapitalfonder inom unionen.

Artikel 2

1. Denna förordning ska tillämpas på förvaltare av företag för kollektiva investeringar enligt definitionen i artikel 3 a som uppfyller följande villkor:

- a) Deras totala förvaltade tillgångar överskrider inte det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU.
- b) De är etablerade i unionen.
- c) De är föremål för registrering hos de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU.
- d) De förvaltar portföljer av godkända riskkapitalfonder.

2. När de totala tillgångar som förvaltas av förvaltare av godkända riskkapitalfonder som är registrerade i enlighet med artikel 14, senare överskrider det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU, och när dessa förvaltare därför är föremål för auktorisation i enlighet med artikel 6 i det direktivet, får de fortsätta att använda beteckningen *EuVECA*

i samband med marknadsföring av godkända riskkapitalfonder i unionen, under förutsättning att de vid alla tidpunkter med avseende på de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar

- a) uppfyller kraven i direktiv 2011/61/EU, och
- b) fortsätter att uppfylla artiklarna 3 och 5 och artikel 13.1 c och 13.1 i i denna förordning.

3. När förvaltare av godkända riskkapitalfonder är externa förvaltare och är registrerade i enlighet med artikel 14, får de också förvalta företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) om de är auktoriserade enligt direktiv 2009/65/EG.

Artikel 3

I denna förordning avses med

- a) *företag för kollektiva investeringar*: AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU,
- b) *godkänd riskkapitalfond*: ett företag för kollektiva investeringar som
  - i) avser att investera minst 70 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser i tillgångar som utgör godkända investeringar, beräknat på grundval av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav i kontanter och likvida tillgångar, inom en tidsperiod som fastställs i dess fondbestämmelser eller bolagsordning,
  - ii) inte använder mer än 30 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser till förvärv av andra tillgångar än godkända investeringar, beräknat på grundval av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav av kontanter och likvida tillgångar,
  - iii) är etablerat på en medlemsstats territorium,
- c) *förvaltare av en godkänd riskkapitalfond*: en juridisk person vars ordinarie affärsverksamhet består i förvaltning av minst en godkänd riskkapitalfond,

- d) *godkänt portfölj företag*: ett företag som
- i) vid tidpunkten för den godkända riskkapitalfondens investering
    - inte är upptaget till handel på en reglerad marknad eller på en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) enligt definitionen i artikel 4.1.14 och 4.1.15 i direktiv 2004/39/EG,
    - har färre än 250 anställda, och
    - har en årsomsättning på högst 50 miljoner EUR eller en balansslutning på högst 43 miljoner EUR,
  - ii) inte i sig är ett företag för kollektiva investeringar,
  - iii) inte är ett eller flera av följande:
    - ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽¹⁾,
    - ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG,
    - ett försäkringsinstitut enligt definitionen i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽²⁾,
    - ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.19 i direktiv 2006/48/EG, eller
    - ett holdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionen i artikel 4.20 i direktiv 2006/48/EG,
  - iv) är etablerat på en medlemsstats territorium eller i ett tredjeland, under förutsättning att tredjelandet
    - inte är upptaget i förteckningen över icke samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,
    - har undertecknat en överenskommelse med hemmedlemsstaten för förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond och med varje annan medlemsstat där
- fondandelarna eller aktierna i den godkända riskkapitalfondens är avsedda att marknadsföras för att säkerställa att tredjelandet till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och att det säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal.
- e) *godkända investeringar*: något av följande instrument:
- i) egetkapital- eller hybridkapitalinstrument som emitterats av
    - ett godkänt portfölj företag och som den godkända riskkapitalfonden direkt förvärvat av det godkända portfölj företaget,
    - ett godkänt portfölj företag i utbyte mot egetkapitalinstrument som det godkända portfölj företaget emitterat, eller
    - ett företag som det godkända portfölj företaget är ett majoritetsägt dotterföretag till och som den godkända riskkapitalfonden förvärvat i utbyte mot aktier som det godkända portfölj företaget emitterat.
  - ii) lån med eller utan säkerhet som den godkända riskkapitalfonden beviljat ett godkänt portfölj företag i vilket den godkända riskkapitalfonden redan innehar godkända investeringar, under förutsättning att högst 30 % av den godkända riskkapitalfondens summerade inbetalda kapital samt ej inbetalda kapitalutfästelser används för sådana lån,
  - iii) aktier i ett godkänt portfölj företag som har förvärvats från befintliga aktieägare i samma företag,
  - iv) fondandelar eller aktier i en eller flera andra godkända riskkapitalfonder, under förutsättning att dessa godkända riskkapitalfonder inte själva har investerat mer än 10 % av sitt summerade inbetalda kapital samt ej inbetalda kapitalutfästelser i godkända riskkapitalfonder.
- f) *relevanta kostnader*: alla avgifter och utgifter som direkt eller indirekt bärs av investerarna och som överenskommit mellan förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond och dess investerare,

⁽¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

- g) *eget kapital*: ägarandel i ett företag i form av aktier eller andra former av andelar i det godkända portföljföretagets kapital som har emitterats till dess investerare,
- h) *hybridkapital*: varje typ av finansieringsinstrument som kombinerar eget kapital och lån och där avkastningen av instrumentet är kopplad till det godkända portföljföretagets vinst eller förlust, och där återbetalningen av instrumentet i händelse av konkurs inte är helt garanterad,
- i) *marknadsföring*: ett direkt eller indirekt erbjudande eller en placering på initiativ av förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond eller för dennes räkning och som avser fondandelar eller aktier i en godkänd riskkapitalfond som denne förvaltar, till eller tillsammans med investerare med hemvist eller säte i unionen,
- j) *kapitalutfästelse*: varje åtagande som förpliktigar en investerare att inom den tidsperiod som fastställs i den godkända riskkapitalfondens fondbestämmelser eller bolagsordning, förvärva andelar i, eller lämna ett kapitaltillskott till, den fonden,
- k) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond är etablerad och är föremål för registrering hos de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU,
- l) *värmedlemsstat*: annan medlemsstat än hemmedlemsstaten där förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond marknadsför godkända riskkapitalfonder i enlighet med denna förordning,
- m) *behörig myndighet*: den nationella myndighet som hemmedlemsstaten genom lagar eller andra författningar utser att handlägga registreringen av förvaltare av företag för kollektiva investeringar i enlighet med denna förordning.

Med avseende på första stycket led c ska den godkända riskkapitalfonden själv registreras som förvaltare av en godkänd riskkapitalfond i enlighet med artikel 14 om riskkapitalfondens juridiska form tillåter intern förvaltning och om fondens styrelse att inte utser en extern förvaltare. En godkänd riskkapitalfond som är registrerad som intern förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska inte registreras som extern förvaltare av en godkänd riskkapitalfond som tillhör andra företag för kollektiva investeringar.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV BETECKNINGEN *EuVECA*

Artikel 4

Förvaltare av godkända riskkapitalfonder som uppfyller kraven i detta kapitel ska ha rätt att använda beteckningen *EuVECA* vid marknadsföringen av godkända riskkapitalfonder i unionen.

Artikel 5

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska säkerställa att förvärv av andra tillgångar än godkända investeringar tar i anspråk högst 30 % av fondens summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser. Tröskelvärdet på 30 % ska beräknas på grundval av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader. Innehav i kontanter och likvida tillgångar ska inte beaktas vid beräkningen av den tröskeln eftersom kontanter och likvida tillgångar inte ska anses som investeringar.

2. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder får inte för den godkända riskkapitalfondens räkning använda metoder som ökar fondens exponering utöver nivån för dess kapitalutfästelser, oberoende av om det sker genom lån av kontanter eller värdepapper, utnyttjande av derivatinstrument eller på annat sätt.

3. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder får endast låna för den godkända riskkapitalfondens räkning, utfärdande eller ställande av säkerheter, under förutsättning att dessa lån, skuldförbindelser eller säkerheter täcks av ej inbetalda kapitalutfästelser.

Artikel 6

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska marknadsföra fondandelar och aktier i godkända riskkapitalfonder enbart till investerare som betraktas som professionella kunder enligt avsnitt I i bilaga II till direktiv 2004/39/EG eller som på begäran kan behandlas som professionella kunder enligt avsnitt II i bilaga II till direktiv 2004/39/EG, eller till andra investerare som

- a) utfäster sig att investera minst 100 000 EUR, och
- b) skriftligen, i en annan handling än det avtal som ingås för investeringsåtagandet, uppger att de är medvetna om riskerna med det avsedda åtagandet eller investeringen.

2. Punkt 1 ska inte gälla de investeringar som görs av företagsledare, styrelseledamöter eller anställda som deltar i förvaltningen av en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond, när de investerar i de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar.

Artikel 7

Förvaltare av riskkapitalfonder ska göra följande när det gäller de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar:

- a) Handla hederligt, rättvist och med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet när de bedriver sin verksamhet.
- b) Tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter som rimligen kan förväntas påverka investerarnas och de godkända portföljförstagens intressen.
- c) Bedriva sin verksamhet på ett sådant sätt att den på bästa sätt gagnar de förvaltade godkända riskkapitalfonderna, dess investerare och marknadens integritet.
- d) Sorgfälligt välja och löpande övervaka investeringar i godkända portföljförstag.
- e) Inneha tillräcklig kunskap om och insikt i de godkända portföljförstag som de investerar i.
- f) Behandla sina investerare rättvist.
- g) Säkerställa att ingen investerare ges förmånsbehandling, såvida inte uppgifter om sådan förmånsbehandling lämnas i den godkända riskkapitalfondens fondbestämmelser eller bolagsordning.

Artikel 8

1. Då en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond delegerar uppgifter till tredje part får förvaltarens ansvar gentemot den godkända riskkapitalfonden eller dess investerare inte påverkas. Förvaltaren ska inte delegera uppgifter i sådan omfattning att den i praktiken inte längre kan anses fungera som förvaltare av en godkänd riskkapitalfond och i så stor utsträckning att den blir ett brevlådeföretag.

2. Eventuell delegering av uppgifter enligt punkt 1 ska inte försvåra en effektiv tillsyn av förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond och får i synnerhet inte hindra den förvaltaren från

att agera, eller den godkända riskkapitalfonden från att förvaltas, i investerarnas intresse.

Artikel 9

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska identifiera och undvika intressekonflikter och, när de inte kan undvikas, hantera och övervaka dem samt, i enlighet med punkt 4, omgående informera om sådana intressekonflikter i syfte att hindra att de påverkar de godkända riskkapitalfondernas och deras investerares intressen negativt och säkerställa att de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar behandlas rättvist.

2. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska särskilt identifiera de intressekonflikter som kan uppstå mellan

- a) förvaltare av godkända riskkapitalfonder, personer som i praktiken leder verksamheten i dessa, anställda eller varje person som direkt eller indirekt kontrollerar eller kontrolleras av dessa förvaltare och den godkända riskkapitalfond som förvaltas av dessa förvaltare eller dess investerare,
- b) den godkända riskkapitalfonden eller dess investerare och en annan godkänd riskkapitalfond som förvaltas av samma förvaltare eller dess investerare.
- c) den godkända riskkapitalfonden eller dess investerare och ett företag för kollektiva investeringar eller fondföretag som förvaltas av samma förvaltare eller dess investerare.

3. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska upprätthålla och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden för att uppfylla de krav som fastställs i punkterna 1 och 2.

4. Information om intressekonflikter enligt punkt 1 ska lämnas, i de fall en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond har organisatoriska förfaranden för att belägga, förhindra, hantera och övervaka intressekonflikter som inte är tillräckliga för att med rimlig säkerhet förhindra att investerarnas intressen skadas. En förvaltare av en godkänd riskkapitalfond ska tydligt och klart informera investerarna om den allmänna karaktären av intressekonflikter eller dessas orsaker, innan denne genomför affärer på deras vägnar.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 25 för att ange

- a) de typer av intressekonflikter som avses i punkt 2 i denna artikel,
- b) de åtgärder som förvaltare av godkända riskkapitalfonder måste vidta i fråga om strukturer och organisatoriska och administrativa förfaranden för att identifiera, förhindra, hantera, övervaka och informera om intressekonflikter.

Artikel 10

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska vid alla tidpunkter ha tillräckliga egna medel och använda de adekvata och lämpliga personella och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar.

2. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska vid alla tidpunkter se till att de kan säkerställa att de kan motivera att de egna medlen är tillräckliga för driftskontinuitet, och i enlighet med specifikationerna i artikel 13 redovisa sin motivering till varför dessa medel är tillräckliga.

Artikel 11

1. Regler för värdering av tillgångar ska fastställas i den godkända riskkapitalfondens fondbestämmelser eller bolagsordning och ska säkerställa ett sunt och transparent värderingsförfarande.

2. De värderingsförfaranden som används ska säkerställa att tillgångarna värderas och att tillgångsvärdet beräknas minst en gång om året.

Artikel 12

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska tillhandahålla den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten en årsredovisning för varje godkänd riskkapitalfond som de förvaltar och senast sex månader efter räkenskapsårets utgång. Årsredovisningen ska innehålla en redogörelse för den godkända riskkapitalfondens portföljsammansättning och det gångna årets verksamhet. Den ska också redovisa vinster som intjänats av den godkända riskkapitalfonden i slutet av dess livstid och, i tillämpliga fall, de vinster som delats ut under dess livstid. Den ska innehålla det reviderade bokslutet för den godkända riskkapitalfonden.

Årsredovisningen ska utformas i enlighet med gällande redovisningsstandarder och vad som avtalats mellan förvaltaren av

godkända riskkapitalfonder och investerarna. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska på begäran lämna rapporten till investerare. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder och investerare får sinsemellan komma överens om att lämna ytterligare upplysningar.

2. En revision av den godkända riskkapitalfonden ska genomföras minst en gång per år. Revisionen ska bekräfta den godkända riskkapitalfondens innehav av pengar och tillgångar och att förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond har upprättat och fört lämpliga räkenskaper och genomfört lämpliga kontroller när det gäller utnyttjandet av mandat eller kontroll över den godkända riskkapitalfondens och dess investerares pengar och tillgångar.

3. I de fall förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond är skyldig att för den godkända riskkapitalfonden offentliggöra en årlig redovisning i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad⁽¹⁾ får den information som avses i punkt 1 i den här artikeln lämnas separat eller som ett komplement till den årliga redovisningen.

Artikel 13

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska avseende de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar på ett tydligt och begripligt sätt informera sina investerare om följande faktorer, innan dessa fattar investeringsbeslut:

- a) Identiteten avseende förvaltaren och eventuella andra tjänsteleverantörer som den förvaltaren anlitar för sin förvaltning av de godkända riskkapitalfonderna samt en beskrivning av deras arbetsuppgifter.

- b) De egna medel som den förvaltaren förfogar över, och ett detaljerat uttalande om varför förvaltaren anser att det beloppet är tillräckligt för att upprätthålla adekvata personella och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av dess godkända riskkapitalfonder.

- c) En beskrivning av den godkända riskkapitalfondens investeringsstrategi och syfte, inklusive

- i) de typer av godkända portfölj företag som den avser att investera i,

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

- ii) eventuella andra godkända riskkapitalfonder som den avser att investera i,
  - iii) de typer av godkända portfölj företag som eventuella andra godkända riskkapitalfonder, som avses i led ii, avser att investera i,
  - iv) de icke-godkända investeringar som den avser att göra,
  - v) den teknik den avser att använda, och
  - vi) eventuella tillämpliga investeringsbegränsningar.
- d) En beskrivning av den godkända riskkapitalfondens riskprofil och av eventuella risker som är förbundna med tillgångarna som fonden kan investera i, eller med investeringsteknik som kan användas.
- e) En beskrivning av den godkända riskkapitalfondens värderingsförfarande och av dess prissättningsmetod vid värderingen av tillgångarna, inklusive värderingsmetoder för godkända portfölj företag.
- f) En beskrivning av hur ersättningen till förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond beräknas.
- g) En beskrivning av alla relevanta kostnader och av deras högsta belopp.
- h) Den godkända riskkapitalfondens tidigare avkastning, om sådana uppgifter är tillgängliga.
- i) Affärsstödande tjänster och annan stödverksamhet som förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond tillhandahåller eller organiserar genom tredje part för att underlätta utveckling, tillväxt eller andra aspekter av den löpande verksamheten i de godkända portfölj företag som den godkända riskkapitalfonden investerar i eller, om dessa tjänster eller denna verksamhet inte tillhandahålls, en förklaring till detta.
- j) En beskrivning av formerna för ändringar av den godkända riskkapitalfondens investeringsstrategi och/eller investeringspolitik.

2. All information som avses i punkt 1 ska vara rättvisande, tydlig och inte vilseledande. Den ska i tillämpliga fall uppdateras och ses över regelbundet.

3. Om den godkända riskkapitalfonden är skyldig att offentliggöra prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel ⁽¹⁾ eller i enlighet med nationell rätt avseende den godkända riskkapitalfonden, får den information som avses i punkt 1 lämnas separat eller som en del av prospektet.

KAPITEL III

TILLSYN OCH ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 14

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder som avser att använda beteckningen *EuVECA* vid marknadsföringen av sina godkända riskkapitalfonder, ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om sin avsikt och ska lämna följande uppgifter:

- a) Vilka personer som i praktiken sköter förvaltningen av de godkända riskkapitalfonderna.
- b) De godkända riskkapitalfonder vars andelar eller aktier ska marknadsföras och deras investeringsstrategier.
- c) Vilka åtgärder som vidtagits för att uppfylla kraven i kapitel II.
- d) En förteckning över de medlemsstater där förvaltaren av godkända riskkapitalfonder avser att marknadsföra respektive godkänd riskkapitalfond.
- e) En förteckning över medlemsstater där förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond har etablerat, eller avser att etablera, godkända riskkapitalfonder.

2. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska registrera förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) De personer som i praktiken sköter förvaltningen av godkända riskkapitalfonder har tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om de investeringsstrategier som förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond tillämpar.

⁽¹⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

- b) De uppgifter som krävs enligt punkt 1 är fullständiga.
- c) De åtgärder som anmälts enligt punkt 1 c är lämpliga för att uppfylla kraven i kapitel II.
- d) Den förteckning som lämnats enligt punkt 1 e i denna artikel visar att samtliga godkända riskkapitalfonder är etablerade i enlighet med artikel 3 b iii.

3. Registrering enligt denna artikel ska gälla i hela unionen och ska tillåta förvaltare av godkända riskkapitalfonder att i hela unionen marknadsföra godkända riskkapitalfonder under beteckningen *EuVECA*.

Artikel 15

Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska underrätta den behöriga myndigheten i den hemmedlemsstat om de avser att marknadsföra

- a) en ny godkänd riskkapitalfond, eller
- b) en befintlig godkänd riskkapitalfond i en medlemsstat som inte nämns i den förteckning som avses i artikel 14.1 d.

Artikel 16

1. Omedelbart efter registreringen av en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond, tillägg av en ny godkänd riskkapitalfond, tillägg av en ny hemvist för etableringen av en godkänd riskkapitalfond eller tillägg av en ny medlemsstat där en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond avser att marknadsföra godkända riskkapitalfonder, ska den behöriga myndigheten i medlemsstaten anmäla detta till de medlemsstater som angivits i enlighet med artikel 14.1 d, samt till Esma.

2. De värdmedlemsstater som angivits i enlighet med artikel 14.1 d får inte införa krav eller administrativa förfaranden för den förvaltare av en godkänd riskkapitalfond som registrerats i enlighet med artikel 14, vad gäller marknadsföringen av dennes godkända riskkapitalfonder, och får inte heller kräva att marknadsföringen ska förhandsgodkännas.

3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel, ska Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa formatet för anmälan enligt denna artikel.

4. Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 16 februari 2014.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 3 i denna artikel i

enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 17

Esma ska upprätthålla en central databas, som är tillgänglig för allmänheten på internet, med en förteckning över alla förvaltare av godkända riskkapitalfonder som registrerats i enlighet med artikel 14 och de godkända riskkapitalfonder som de marknadsför, samt de länder i vilka dessa fonder marknadsförs.

Artikel 18

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska övervaka att kraven i denna förordning efterlevs.

2. Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara skäl att tro att förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond handlar i strid mot denna förordning inom dess territorium, ska den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska vidta lämpliga åtgärder.

3. Om förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond fortsätter att handla på ett sätt som tydligt strider mot denna förordning, trots åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit, eller därför att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underlåtit att agera inom rimlig tid, får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta alla lämpliga åtgärder som är nödvändiga för att skydda investerare, inklusive förbjuda förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond att fortsätta att marknadsföra sina godkända riskkapitalfonder i värdmedlemsstaten.

Artikel 19

Behöriga myndigheter ska i enlighet med nationell rätt ha alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att fullgöra sina uppdrag. De ska särskilt ha befogenhet att

- a) begära tillgång till och kopiera eller få en kopia av varje handling, oberoende av dess form,
- b) kräva att förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond lämnar upplysningar utan dröjsmål,
- c) begära upplysningar från varje person med anknytning till förvaltaren av en godkänd riskkapitalfonds verksamhet eller till den godkända riskkapitalfonden,

- d) genomföra inspektioner på plats med eller utan förannmälan,
- e) vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond fortsätter att följa denna förordning,
- f) utfärda ett föreläggande för att säkerställa att en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond följer denna förordning och avhåller sig från att upprepa ett beteende som kan utgöra en överträdelse av denna förordning.
- f) i strid med artikel 7 a inte handlar hederligt, rättvist, eller med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet när de bedriver sin verksamhet,
- g) i strid med artikel 7 b underlåter att tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter,
- h) vid upprepade tillfällen underlåter att uppfylla kraven enligt artikel 12 med avseende på årsredovisningen,
- i) vid upprepade tillfällen underlåter att fullgöra skyldigheten att informera investerare i enlighet med artikel 13.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om administrativa sanktioner och andra åtgärder som ska gälla vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. De administrativa sanktioner och andra åtgärder som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Senast den 16 maj 2015 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen och Esma om de regler som avses i punkt 1. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

Artikel 21

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska, med beaktande av proportionalitetsprincipen, vidta de lämpliga åtgärder som avses i punkt 2, när en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond

- a) i strid med artikel 5 underlåter att uppfylla kraven på portföljsammansättning,
- b) i strid med artikel 6 marknadsför andelar och aktier i en godkänd riskkapitalfond till icke-tillåtna investerare,
- c) använder beteckningen *EuVECA* utan att vara registrerad i enlighet med artikel 14,
- d) använder beteckningen *EuVECA* för marknadsföring av fonder som inte är etablerade i enlighet med artikel 3 b iii,
- e) i strid med artikel 14 har blivit registrerad genom att lämna oriktig information eller på något annat otillbörligt sätt,

2. I de fall som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vid behov

- a) vidta åtgärder för att säkerställa att den berörda förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond uppfyller kraven i artiklarna 5, 6, 7 a, 7 b, 12, 13 och 14,
- b) förbjuda användning av beteckningen *EuVECA* och avföra den berörda förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond från registret.

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna i enlighet med artikel 14.1 d och Esma om att förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond avförts från det register som avses i punkt 2 b i den här artikeln.

4. Rätten att marknadsföra en eller flera godkända riskkapitalfonder under beteckningen *EuVECA* ska med omedelbar verkan upphöra att gälla från och med den dag då den behöriga myndigheten fattar det beslut som avses i punkt 2 b.

Artikel 22

1. Behöriga myndigheter och Esma ska samarbeta med varandra för att fullgöra sina respektive uppdrag enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. Behöriga myndigheter och Esma ska utbyta all information och dokumentation som krävs för att de ska kunna fullgöra sina respektive uppgifter enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010, särskilt för att konstatera och avhjälpa överträdelser av den här förordningen.

Artikel 23

1. Alla personer som arbetar, eller har arbetat, för de behöriga myndigheterna eller för Esma samt de revisorer och sakkunniga som de behöriga myndigheterna eller Esma har anlitat ska vara bundna av tystnadsplikt. Ingen konfidentiell information som dessa personer mottagit i tjänsten får röjas till någon annan person eller myndighet, utom i sammandrag eller sammanställningar som omöjliggör att enskilda förvaltare av godkända riskkapitalfonder samt enskilda godkända riskkapitalfonder kan identifieras, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning och förfaranden enligt denna förordning.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller Esma får inte hindras från att utbyta information i enlighet med denna förordning eller annan unionsrätt som är tillämplig på förvaltare av godkända riskkapitalfonder samt godkända riskkapitalfonder.

3. Om de behöriga myndigheterna eller Esma mottar konfidentiell information i enlighet med punkt 2, får de endast använda den vid fullgörandet av sina uppdrag och för administrativa och rättsliga förfaranden.

Artikel 24

Vid oenighet mellan medlemsstaters behöriga myndigheter om en bedömning, handling eller underlåtelse att agera av någon av de behöriga myndigheterna på ett område där det enligt denna förordning krävs samarbete och samordning mellan behöriga myndigheter från fler än en medlemsstat, kan de behöriga myndigheterna hänvisa ärendet till Esma, som får handla i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, såvida oenigheten inte avser artikel 3 b iii eller artikel 3 d iv i den här förordningen.

KAPITEL IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9.5 ska ges till kommissionen för en period av fyra år från och med den 15 maj 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fyra år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 9.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 26

1. Kommissionen ska se över denna förordning i enlighet med punkt 2. Översynen ska omfatta en allmän granskning av hur denna förordnings regler har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem, bland annat följande:

- a) I vilken utsträckning beteckningen *EuVECA* har använts av förvaltare av godkända riskkapitalfonder i olika medlemsstater, antingen inom landet eller på gränsöverskridande basis.
- b) Den geografiska och sektoriella fördelningen av de investeringar som godkända riskkapitalfonder har gjort.
- c) Ändamålsenligheten när det gäller informationskraven i artikel 13, särskilt huruvida dessa är tillräckliga för att investerare ska kunna fatta väl underbyggda investeringsbeslut.
- d) Förvaltaren av godkända riskkapitalfonders användning av olika godkända investeringar och särskilt huruvida det är nödvändigt att anpassa de godkända investeringarna i denna förordning.
- e) Möjligheten att utvidga marknadsföringen av europeiska godkända riskkapitalfonder till icke-professionella investerare.

f) Effektiviteten, proportionaliteten och tillämpningen av administrativa sanktioner och andra åtgärder som medlemsstaterna fastställer i enlighet med denna förordning.

g) Effekterna av denna förordning på riskkapitalmarknaden.

h) Möjligheten att låta riskkapitalfonder som är etablerade i ett tredjeland använda beteckningen *EuVECA*, med beaktande av erfarenheterna av tillämpningen av kommissionens rekommendation om åtgärder för att uppmuntra tredjeländer att tillämpa miniminormer för god förvaltning i skattefrågor.

i) Det lämpliga i att komplettera denna förordning med ett system med förvaringsinstitut.

j) En utvärdering av eventuella hinder som kan ha förhindrat investeringar i fonder som använder beteckningen *EuVECA*, inklusive hur institutionella investerare påverkas av annan unionsrätt av tillsynskaraktär.

2. Den översyn som avses i punkt 1 ska genomföras

a) senast den 22 juli 2017 när det gäller leden a–g, i och j, och

b) senast den 22 juli 2015 när det gäller led h.

3. Efter den översyn som avses i första stycket, och efter samråd med Esma, ska kommissionen lämna en rapport till

Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 27

1. Senast den 22 juli 2017 ska kommissionen inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra bestämmelser om företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare, särskilt de som fastställs i direktiv 2011/61/EU. Den översynen ska behandla denna förordnings räckvidd. Den ska samla in uppgifter för att utvärdera om det är nödvändigt att utvidga räckvidden så att förvaltare av riskkapitalfonder med totala förvaltade tillgångar som överskrider det tröskelvärde som fastställs i artikel 2.1 kan bli förvaltare av godkända riskkapitalfonder i enlighet med denna förordning.

2. Efter den översyn som avses i punkt 1, och efter samråd med Esma, ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 28

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 22 juli 2013, med undantag för artikel 9.5 som ska tillämpas från och med den 15 maj 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 april 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. CREIGHTON

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 346/2013**av den 17 april 2013****om europeiska fonder för socialt företagande****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla”.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

- (2) Denna förordning ingår i initiativet för socialt företagande som presenterades av kommissionen i dess meddelande av den 25 oktober 2011 ”Initiativ för socialt företagande – Skapa förutsättningar för att främja sociala företag inom ramen för social ekonomi och innovation”.

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

- (3) Det är nödvändigt att fastställa ett gemensamt regelverk för användning av beteckningen EuSEF för godkända europeiska fonder för socialt företagande, särskilt avseende portföljsammansättningen hos fonder med denna beteckning, dessas tillåtna investeringsmål, de investeringsverktyg de får använda och de kategorier av investerare som tillåts investera i dem, genom enhetliga bestämmelser i unionen. Utan ett sådant regelverk finns det risk för att medlemsstaterna vidtar sinsemellan olika åtgärder på nationell nivå, vilket direkt skulle få negativa följder för den inre marknaden och hindra den från att fungera väl, eftersom fonder som vill bedriva verksamhet i hela unionen skulle omfattas av olika regler i olika medlemsstater. Dessutom skulle sinsemellan olika kvalitetskrav på portföljsammansättning, investeringsmål och tillåtna investerare kunna leda till olika nivåer på investerarskyddet och skapa oklarhet kring investeringsförslag knutna till godkända fonder för socialt företagande. Investerare bör också kunna jämföra investeringserbjudanden från olika godkända fonder för socialt företagande. Det är nödvändigt att undanröja väsentliga hinder för gränsöverskridande kapitalanskaffning för godkända fonder för socialt företagande för att undvika snedvridning av konkurrensen mellan fonderna och förhindra ytterligare potentiella hinder för handeln och att betydande snedvridning av konkurrensen uppstår i framtiden. Därför är den lämpliga rättsliga grunden för denna förordning artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), tolkad enligt Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis.

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och ⁽³⁾

av följande skäl:

- (1) I takt med att investerare i allt större utsträckning eftersträvar sociala mål och inte bara ekonomisk avkastning har en marknad för sociala investeringar vuxit fram i unionen, delvis i form av investeringsfonder med inriktning på sociala företag. Sådana investeringsfonder anskaffar medel till sociala företag som fungerar som drivkrafter för social förändring genom att erbjuda innovativa lösningar på sociala problem, exempelvis genom att bidra till att hantera finanskrisens sociala konsekvenser, och genom att ge värdefulla bidrag till ansträngningarna att nå målen i Europa 2020-strategin i kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln: ”Europa 2020

- (4) Det är nödvändigt att anta en förordning om enhetliga bestämmelser för godkända fonder för socialt företagande och om införande av motsvarande skyldigheter för deras förvaltare i alla medlemsstater, som vill anskaffa kapital i hela unionen under beteckningen EuSEF. Dessa krav bör säkerställa förtroende hos investerare som vill investera i sådana fonder. Förordningen bör inte tillämpas på existerande nationella arrangemang som medger investeringar i socialt företagande och som inte använder beteckningen EuSEF.

⁽¹⁾ EUT C 175, 19.6.2012, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 55.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 mars 2013.

- (5) Genom att kvalitetskraven på användningen av beteckningen EuSEF definieras i en förordning, säkerställs att dessa krav direkt blir tillämpliga på förvaltare av företag för kollektiva investeringar som anskaffar kapital under denna beteckning. Det säkerställer också enhetliga villkor för användningen av beteckningen genom att man undviker sinsemellan olika nationella krav till följd av genomförandet av ett direktiv. Förvaltare av företag för kollektiva investeringar som använder beteckningen bör följa samma regler i hela unionen, vilket även kommer att öka förtroendet hos investerare. Denna förordning minskar också lagstiftningens komplexitet och förvaltarens kostnader för att följa ofta sinsemellan olika nationella bestämmelser som reglerar sådana fonder, särskilt för förvaltare som vill anskaffa kapital över gränserna. Den bidrar också till att eliminera snedvridning av konkurrensen.
- (6) En godkänd fond för socialt företagande bör kunna förvaltas externt eller internt. När en godkänd fond för socialt företagande förvaltas internt är fonden även förvaltare och bör därför uppfylla alla relevanta krav för förvaltare enligt denna förordning och registreras i enlighet med denna förordning. En godkänd fond för socialt företagande som förvaltas internt bör dock inte tillåtas vara extern förvaltare av andra företag för kollektiva investeringar eller företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag, UCITS).
- (7) För att klargöra förhållandet mellan denna förordning och andra bestämmelser om fondföretag och deras förvaltare, måste det fastställas att denna förordning endast omfattar förvaltare av andra företag för kollektiva investeringar än fondföretag som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾, som är etablerade inom unionen och registrerade hos den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder ⁽²⁾, under förutsättning att dessa förvaltare förvaltar portföljer för godkända fonder för socialt företagande. Externa förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som är registrerade i enlighet med denna förordning bör också tillåtas förvalta fondföretag förutsatt att auktorisation för detta har erhållits enligt direktiv 2009/65/EG.
- (8) Dessutom är denna förordning endast tillämplig på förvaltare av de företag för kollektiva investeringar vilkas förvaltade tillgångar totalt inte överstiger det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU. Beräkningen av tröskelvärdet vid tillämpningen av denna förordning är densamma som för det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU.
- (9) Förvaltare som är registrerade i enlighet med denna förordning och vars tillgångar senare totalt överskrider det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU, och som därmed, i enlighet med artikel 6 i det direktivet, kommer att omfattas av krav på auktorisation av de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, bör emellertid fortsättningsvis kunna använda beteckningen EuSEF vid marknadsföringen av godkända fonder för socialt företagande i unionen, under förutsättning att de uppfyller kraven i det direktivet och att de även i fortsättningen vid alla tidpunkter uppfyller vissa krav för användning av beteckningen EuSEF, som anges i denna förordning, för godkända fonder för socialt företagande. Detta gäller både befintliga godkända fonder för socialt företagande och godkända fonder för socialt företagande som har etablerats efter det att tröskelvärdet överskridits.
- (10) Om förvaltare av fondföretag inte har för avsikt att använda beteckningen EuSEF bör denna förordning inte vara tillämplig. I sådana fall bör befintliga nationella regler och allmänna unionsregler fortsatt tillämpas.
- (11) I denna förordning bör enhetliga regler fastställas för hur godkända fonder för socialt företagande ska vara beskaffade, särskilt om vilka godkända portföljföretag godkända fonder för sociala investeringar ska tillåtas att investera i och om vilka investeringsinstrument som ska användas. Detta är nödvändigt så att en tydlig skiljelinje kan dras mellan godkända fonder för sociala investeringar och alternativa investeringsfonder som har andra, mindre specialiserade investeringsstrategier, t.ex. företagsuppköp, som denna förordning inte syftar till att främja.

⁽¹⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

- (12) För att säkerställa nödvändig tydlighet och rättssäkerhet bör denna förordning också fastställa enhetliga kriterier för att identifiera sociala företag som godkända portfölj-företag. Ett socialt företag bör definieras som en aktör inom den sociala ekonomin, vars främsta mål är att skapa sociala effekter snarare än att skapa vinst för sina ägare eller aktieägare. Det ägnar sig åt att tillhandahålla marknaden varor och tjänster, och använder sina vinster primärt till att nå sociala mål. Det förvaltas på ett ansvarsfullt och transparent sätt, särskilt genom att involvera anställda, kunder och intressenter som berörs av dess kommersiella verksamhet.
- (13) Eftersom det främsta syftet med sociala företag snarare är att åstadkomma positiva sociala effekter än att maximera vinster bör denna förordning endast främja stöd till godkända portfölj-företag som har som inriktning att uppnå en mätbar och positiv social effekt. En mätbar och positiv social effekt kan t.ex. vara tillhandahållande av stöd till invandrare som inte är stödberättigade eller återintegrering av marginaliserade grupper på arbetsmarknaden genom att tillhandahålla anställning, utbildning eller annat stöd. Sociala företag använder sina vinster för att uppnå sina primära sociala mål och förvaltas på ett ansvarsfullt och transparent sätt. Om ett godkänt portfölj-företag i undantagsfall önskar dela ut vinster till sina aktieägare och ägare, bör det på förhand ha definierat förfaranden och regler om hur vinstmedel ska delas ut. Dessa regler bör närmare precisera att sådana vinstutdelningar inte undergräver det godkända sociala portfölj-företagets primära sociala mål.
- (14) Sociala företag omfattar ett stort antal företag, med olika rättslig form, som tillhandahåller sociala tjänster eller varor till sårbara, marginaliserade, missgynnade eller utestängda personer. Dessa tjänster inbegriper tillgång till bostad, sjukvård, stöd för äldre eller personer med funktionshinder, barnomsorg, tillgång till sysselsättning och utbildning liksom hantering av beroendeförhållanden. Sociala företag innefattar också företag som tillämpar en metod för framställning av varor eller tjänster som uttrycker deras sociala ändamål, men vars verksamhet kan tänkas omfatta annat än tillhandahållande av sociala varor eller tjänster. De verksamheterna omfattar social och yrkesmässig integration genom tillträde till arbetsmarknaden för personer som är missgynnade särskilt på grund av bristande kvalifikationer eller sociala eller yrkesmässiga problem som leder till att de utestängs och marginaliseras. Dessa verksamheter kan också avse miljöskydd med
- samhälleliga effekter, t.ex. bekämpning av föroreningar, återvinning och förnybar energi.
- (15) I linje med syftet att noggrant avgränsa vilka företag för kollektiva investeringar som ska omfattas av denna förordning och för att säkerställa inriktningen på att tillhandahålla kapital till sociala företag, bör godkända fonder för socialt företagande anses vara fonder som avser att investera minst 70 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser, i sådana företag. Godkända fonder för socialt företagande bör inte tillåtas investera mer än 30 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser i andra tillgångar än godkända investeringar. Detta innebär att tröskelvärdet på 30 % alltid bör vara maxgränsen för icke-godkända investeringar, medan tröskelvärdet på 70 % bör reserveras för godkända investeringar under livstiden för den godkända fonden för socialt företagande. Dessa tröskelvärden bör beräknas utifrån investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav av kontanter och likvida tillgångar. I denna förordning bör de uppgifter som krävs för beräkningen av de tröskelvärden som avses fastställas.
- (16) Syftet med denna förordning är att främja de sociala företagets tillväxt i unionen. Investeringar i godkända portfölj-företag som är etablerade i tredjeländer kan föra med sig mer kapital till godkända fonder för socialt företagande och på så sätt gynna sociala företag i unionen. Denna förordning bör dock under inga omständigheter gynna investeringar i portfölj-företag som är etablerade i tredjeländer som särskilt kännetecknas av brist på lämpliga samarbetsarrangemang mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten för förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande och med varje annan medlemsstat där fondandelarna eller aktierna i den godkända fonden för socialt företagande är avsedda att marknadsföras eller av brist på effektivt informationsutbyte i skatteärenden.
- (17) En godkänd fond för socialt företagande bör, som ett första steg, vara etablerad i unionen för att ha rätt att använda beteckningen EuSEF i enlighet med denna förordning. Kommissionen bör inom två år från tillämpningsdagen för denna förordning se över begränsningen av användningen av beteckningen EuSEF till fonder som är etablerade i unionen, med beaktande av erfarenheterna av tillämpningen av kommissionens rekommendation om åtgärder för att uppmuntra tredjeländer att tillämpa miniminormer för god förvaltning i skattefrågor.

- (18) Förvaltare av fonder för socialt företagande bör ha möjlighet att attrahera ytterligare kapitalutfästelser under en fonds livstid. Sådana ytterligare kapitalutfästelser under livstiden för den godkända fonden för socialt företagande bör beaktas när man överväger nästa investering i andra tillgångar än godkända tillgångar. Ytterligare kapitalutfästelser bör tillåtas i enlighet med kriterier och villkor som anges i fondbestämmelser eller bolagsordning för den godkända fonden för socialt företagande.
- (19) Med tanke på de sociala företagens särskilda finansieringsbehov är det nödvändigt att skapa klarhet om vilka typer av instrument en godkänd fond för socialt företagande bör använda för sådan finansiering. Denna förordning fastställer därför enhetliga bestämmelser om vilka instrument en godkänd fond för socialt företagande tillåts använda för investeringar, inberäknat egetkapital- eller hybridkapitalinstrument, skuldinstrument, bl.a. löpande skuldebrev och sparcertifikat, investeringar i andra godkända fonder för socialt företagande, lån med eller utan säkerhet samt bidrag. För att förhindra utspädning av investeringarna i godkända portföljföretag bör en godkänd fond för socialt företagande få investera i andra godkända fonder för socialt företagande endast när dessa fonder själva inte har investerat mer än 10 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser i andra godkända fonder för socialt företagande.
- (20) Kärnverksamheten för godkända fonder för socialt företagande är att tillhandahålla finansiering för sociala företag genom primärinvesteringar. Godkända fonder för socialt företagande bör varken medverka i systemviktiga bankverksamheter utanför det vanliga tillsynsregelverket (skuggbankverksamhet) eller följa typiska private equity-strategier, exempelvis lånefinansierade företagsuppköp.
- (21) För att bibehålla nödvändig flexibilitet i sin investeringsportfölj får godkända fonder för socialt företagande investera i andra tillgångar än godkända investeringar i den mån dessa investeringar inte överstiger tröskelvärdet på 30 % för ej godkända investeringar. Innehav av kontanter och likvida tillgångar bör inte beaktas vid beräkningen av det tröskelvärdet, därför att sådana innehav inte ska betraktas som investeringar. Godkända fonder för socialt företagande bör investera på ett sätt som stämmer överens med fondernas etiska investeringsstrategier; de bör t.ex. inte göra investeringar som finansierar vapenindustrin, som riskerar att leda till kränkning av mänskliga rättigheter eller som har kopplingar till dumpning av elektroniskt avfall.
- (22) För att säkerställa att beteckningen EuSEF är tillförlitlig och lätt igenkännbar för investerare i hela unionen bör endast förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som uppfyller de enhetliga kvalitetskriterier som fastställs i denna förordning tillåtas använda beteckningen vid marknadsföring av godkända fonder för socialt företagande i unionen.
- (23) För att säkerställa att godkända fonder för socialt företagande har en klar och tydlig profil som passar deras syfte, bör det finnas enhetliga regler om portföljsammansättning och fondernas tillåtna investeringsmetoder.
- (24) För att säkerställa att godkända fonder för socialt företagande inte bidrar till systemrisk och att deras investeringar inriktas på att stödja godkända portföljföretag, bör belåning av fonden inte tillåtas. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande bör endast tillåtas att låna för den godkända fonden för socialt företagandes räkning, utfärdande av eller ställande av säkerhet under förutsättning att dessa lån, skuldförbindelser eller säkerheter täcks av ej inbetalda kapitalutfästelser och således inte ökar fondens riskexponering utöver nivån för dess kapitalutfästelser. Förskott från investerare i den godkända fonden för socialt företagande, som till fullo täcks av kapitalutfästelser från dessa investerare, ökar inte riskexponeringen för den godkända fonden för socialt företagande och bör därför tillåtas. Kortfristiga lån bör också tillåtas, under förutsättning att summan av dessa lån inte överskrider ej inbetalda kapitalutfästelser, för att fonden ska kunna täcka extraordinära likviditetsbehov som kan uppstå under tiden från ett avrop av utfäst kapital från investerare till dess att kapitalet faktiskt betalas in.

- (25) Vissa särskilda skyddsmekanismer bör fastställas för att säkerställa att godkända fonder för socialt företagande endast marknadsförs till investerare som har den erfarenhet, det praktiska kunnande och den sakkunskap som fordras för att fatta egna investeringsbeslut och korrekt bedöma riskerna hos dessa fonder och för att bevara investerarnas förtroende för och tillit till godkända fonder för socialt företagande. Därför bör godkända fonder för socialt företagande bara marknadsföras till investerare som är professionella kunder eller kan behandlas som sådana enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽¹⁾. För att få en tillräckligt bred investerarbas i godkända fonder för socialt företagande är det också önskvärt att vissa andra investerare får tillgång till dessa fonder, däribland förmögna privatpersoner. För dessa andra investerare bör dock särskilda skyddsmekanismer fastställas, för att se till att godkända fonder för socialt företagande bara marknadsförs till investerare med en lämplig profil för sådana investeringar. Dessa skyddsmekanismer utesluter marknadsföring med användning av periodiska sparplaner. Vidare bör företagsledare, styrelseledamöter eller anställda som deltar i förvaltningen av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande kunna investera i de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar, eftersom dessa personer har tillräckliga kunskaper för att delta i sådana investeringar.
- (26) För att säkerställa att endast förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som uppfyller enhetliga kvalitetskriterier avseende deras agerande på marknaden använder beteckningen EuSEF, bör det finnas uppföranderegler och regler om förhållandet mellan dessa förvaltare och deras investerare. Av samma skäl bör enhetliga villkor för hur sådana förvaltare ska hantera intressekonflikter fastställas. I dessa regler och villkor bör det även krävas att förvaltaren har infört erforderliga organisatoriska och administrativa rutiner för att trygga korrekt hantering av intressekonflikter.
- (27) Om en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande avser att delegera uppgifter till tredje part, bör förvaltarens ansvar gentemot den godkända fonden för socialt företagande och dess investerare inte påverkas av en sådan delegering till en tredje part. Vidare bör förvaltaren inte delegera uppgifter i sådan omfattning att denne i praktiken inte längre kan anses fungera som förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande, utan i stället har blivit ett brevlådeföretag. Förvaltaren bör förbli ansvarig för att de delegerade uppgifterna utförs korrekt och att denna förordning alltid efterlevs. Delegeringen av uppgifter bör inte försvåra en effektiv tillsyn av förvaltaren och bör i synnerhet inte hindra förvaltaren från att agera, eller fonden från att förvaltas, i investerarnas bästa intresse.
- (28) Investeringsfonder med inriktning på sociala företag kännetecknas främst av att de förutom att ge investerare ekonomisk avkastning eftersträvar att uppnå positiva sociala effekter, vilket skiljer dem från andra typer av investeringsfonder. Denna förordning bör därför ålägga förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande att inrätta förfaranden för att mäta de positiva sociala effekter som ska uppnås genom investeringar i godkända företag för portföljinvesteringar.
- (29) Fonder som är inriktade på sociala resultat eller effekter utvärderar och kollationerar för närvarande vanligtvis information om i vilken utsträckning som sociala företag uppnår de resultat eller effekter som de strävar efter. Det finns ett brett spektrum av olika sociala resultat eller effekter som ett socialt företag kan fokusera på. Olika sätt att identifiera och mäta de sociala resultaten eller effekterna har därmed utvecklats. Till exempel kan ett företag som är inriktat på att anställa missgynnade personer rapportera hur många sådana personer som anställts, som annars inte hade fått anställning och ett företag som strävar efter att återintegrera interner i samhället kan mäta sitt resultat via återfallsfrekvensen. Fonderna hjälper sociala företag att ta fram och tillhandahålla information om sina mål och resultat, och samlar in denna information för investerare. Information om sociala resultat och effekter är mycket viktig för investerarna, men det är svårt att göra jämförelser mellan olika sociala företag och olika fonder, både p.g.a. skillnaderna mellan de sociala resultat eller effekter som eftersträvas och olikheterna i fråga om tillvägagångssätt. För att bidra till att denna information blir så enhetlig och jämförbar som möjligt på lång sikt, samt att de förfaranden varigenom informationen erhålls blir så effektiva som möjligt, bör delegerade akter utformas inom detta område. Sådana delegerade akter bör också säkerställa ökad klarhet för tillsynsmyndigheter, godkända fonder för socialt företagande och sociala företag.

(1) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (30) För att säkerställa att beteckningen EuSEF har integritet bör kvalitetskriterier för organisationen av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande fastställas. Därför bör enhetliga, proportionella krav på lämpliga tekniska resurser och personalresurser fastställas.
- (31) För att säkerställa korrekt förvaltning av godkända fonder för socialt företagande och förvaltarens förmåga att hantera potentiella risker som uppstår i verksamheten bör enhetliga, proportionella krav på förvaltare av godkända fonder för socialt företagande att inneha tillräckliga egna medel förskrivas. Dessa egna medel bör vara tillräckliga för att säkerställa korrekt förvaltning av den godkända fonden för socialt företagande och dess kontinuitet.
- (32) För investerarskyddet är det nödvändigt att säkerställa att tillgångarna i godkända fonder för socialt företagande utvärderas korrekt. Därför bör fondbestämmelser eller bolagsordning för godkända fonder för socialt företagande innehålla bestämmelser om värdering av tillgångar. Detta bör trygga värderingens integritet och transparens.
- (33) Enhetliga bestämmelser om årsredovisning bör fastställas för att säkerställa att förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som använder beteckningen EuSEF redovisar sin verksamhet i tillräcklig utsträckning.
- (34) Även om det i denna förordning finns skyddsmekanismer som garanterar att medel används på ett korrekt sätt, bör tillsynsmyndigheterna vara vaksamma när de förvisar sig om att dessa skyddsmekanismer fungerar.
- (35) För att gentemot investerarna säkerställa att beteckningen EuSEF har integritet bör den endast användas av förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som ger full insyn i sin investeringspolitik och sina investeringsmål. Enhetliga bestämmelser om informationskrav som förvaltare ska uppfylla gentemot sina investerare bör därför fastställas. I dessa bestämmelser bör inslag som är specifika för investeringar i sociala företag ingå, så att större enhetlighet och jämförbarhet avseende denna information kan uppnås. Detta inbegriper information om
- de kriterier och förfaranden som används för att välja ut särskilda godkända portföljföretag som möjliga investeringsobjekt. I detta ingår också information om de positiva sociala effekter som man avser att uppnå genom denna investeringspolitik och hur detta bör övervakas och utvärderas. För att säkerställa det förtroende och den tillit som krävs bland investerare för sådana investeringar inbegrips häri också information om de tillgångar i godkända fonder för socialt företagande som inte har investerats i godkända portföljföretag och hur dessa har valts ut.
- (36) För att säkerställa effektiv tillsyn av de enhetliga kraven i denna förordning, bör den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kontrollera att förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande följer de enhetliga krav som anges i denna förordning. Därför bör förvaltare som avser marknadsföra sina fonder under beteckningen EuSEF underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om den avsikten. Den behöriga myndigheten bör registrera förvaltaren om alla nödvändiga uppgifter har lämnats och om det finns lämpliga arrangemang för att uppfylla kraven i denna förordning. Denna registrering bör gälla i hela unionen.
- (37) För att underlätta effektiv gränsöverskridande marknadsföring av godkända fonder för socialt företagande bör registreringen av förvaltaren ske så snabbt som möjligt.
- (38) För att säkerställa effektiv tillsyn av efterlevnaden av de enhetliga kriterier som fastställs i denna förordning, bör också regler fastställas om under vilka förutsättningar uppgifter som lämnats till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten behöver uppdateras.
- (39) För en effektiv tillsyn av de krav som fastställs i denna förordning, bör den även föreskriva ett förfarande för gränsöverskridande anmälningar mellan de behöriga tillsynsmyndigheterna, som ska utlösas av registreringen av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande i dennes hemmedlemsstat.

- (40) För att upprätthålla transparenta villkor för marknadsföringen av godkända fonder för socialt företagande i hela unionen, bör Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾ ges i uppgift att upprätthålla en central databas över alla förvaltare av godkända fonder för socialt företagande och de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar och som registrerats i enlighet med den här förordningen.
- (41) Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara skäl att tro att en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande handlar i strid med denna förordning inom dess territorium, bör den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta, vilken bör vidta lämpliga åtgärder.
- (42) Om en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande fortsätter att handla på ett sätt som tydligt bryter mot denna förordning, trots de åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit, eller om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inte vidtar åtgärder inom rimlig tid, bör den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, ha möjlighet att vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda investerarna, inklusive att eventuellt hindra den berörda förvaltaren från att fortsätta med eventuell marknadsföring av sina godkända fonder för socialt företagande i värdmedlemsstaten.
- (43) För att säkerställa effektiv övervakning av de enhetliga kriterier som fastställts innehåller denna förordning en förteckning över tillsynsbefogenheter som behöriga myndigheter måste ha till sitt förfogande.
- (44) För att säkerställa efterlevnaden innehåller denna förordning administrativa sanktioner och andra åtgärder vid överträdelse av dess huvudbestämmelser, nämligen bestämmelserna om portföljsammansättning, skyddsåtgärder avseende tillåtna investerares identitet och om att användningen av beteckningen EuSEF förbehålls förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som är registrerade i enlighet med denna förordning. En överträdelse av dessa huvudbestämmelser bör i tillämpliga fall medföra förbud mot att använda beteckningen och avregistrering av förvaltaren.
- (45) Tillsynsinformation bör utbytas mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna och Esma.
- (46) Effektivt samarbete på tillsynsområdet mellan organ som ska övervaka efterlevnaden av de enhetliga kriterierna i denna förordning förutsätter att en hög grad av tystnadsplikt bör tillämpas för alla berörda nationella myndigheter och för Esma.
- (47) I vad mån godkända fonder för socialt företagande kan bidra till framväxten av en europeisk marknad för sociala investeringar beror på hur intresserade förvaltare av godkända fonder för socialt företagande är av att använda beteckningen EuSEF och hur investerarna accepterar den samt utvecklingen av ett starkt ekosystem för sociala företag i hela unionen, som hjälper dessa företag att utnyttja de finansieringsmöjligheter som tillhandahålls. I det syftet bör alla intressenter, inklusive marknadsaktörer, medlemsstaternas behöriga myndigheter, kommissionen och andra relevanta aktörer i unionen sträva efter att åstadkomma en bred kunskap om vilka möjligheter som erbjuds genom denna förordning.
- (48) För att specificera de krav som fastställs i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att specificera de typer av varor och tjänster eller de metoder för framställning av varor och tjänster som uttrycker ett socialt mål och de situationer då vinsterna kan fördelas bland ägare och investerare, de typer av intressekonflikter som förvaltare av godkända fonder för socialt företagande måste undvika och de mått och steg som ska vidtas i detta sammanhang, den närmare utformningen av procedurerna för att mäta de sociala effekter som de godkända portföljföretagen ska uppnå och innehållet i och de närmare bestämmelserna för informationen till investerarna. Det är särskilt viktigt att kommissionen samråder, bl. a. med experter under sitt förberedande arbete, och tar hänsyn till självreglerande initiativ och uppförandekoder. Berörda intressenter och Esma bör involveras i det samråd som kommissionen genomför under sitt förberedande arbete med delegerade akter avseende detaljerna i de procedurer som ska mäta de sociala effekter som de godkända portföljföretagen ska uppnå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (49) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och hög tillsynsnivå i hela unionen. Eftersom Esma har mycket specialiserad sakkunskap, skulle det vara ändamålsenligt och lämpligt att ge organet i uppdrag att för kommissionen ta fram förslag till tekniska genomförandestandarder som inte inbegriper politiska val.
- (50) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma bör åläggas att utforma tekniska genomförandestandarder gällande formatet för den anmälan som avses i den här förordningen.
- (51) Inom fyra år från den dag då denna förordning börjar tillämpas bör kommissionen genomföra en översyn av denna förordning för att bedöma hur marknaden för fonder för socialt företagande utvecklas i unionen. Översynen bör innehålla en allmän genomgång av hur bestämmelserna i detta direktiv har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem. På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av lagstiftningsförslag.
- (52) Dessutom bör kommissionen inom fyra år från den dag då denna förordning börjar tillämpas inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra bestämmelser om företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare, särskilt de som avses i direktiv 2011/61/EU. Denna översyn bör särskilt ta upp denna förordnings räckvidd, och utvärdera huruvida det är nödvändigt att utvidga räckvidden så att större förvaltare av alternativa investeringsfonder kan utnyttja beteckningen EuSEF. På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av lagstiftningsförslag.
- (53) Inom ramen för den översynen bör kommissionen utvärdera eventuella hinder som kan ha påverkat investerarens intresse för fonderna negativt, inklusive hur institutionella investerare påverkas av andra regleringar av tillsynskaraktär som kan gälla för dem. Dessutom bör kommissionen samla in uppgifter för att utvärdera i vilken mån beteckningen EuSEF bidragit till andra unionsprogram, t.ex. Horisont 2020, som också syftar till att stödja innovation inom unionen.
- (54) I samband med kommissionens genomgång av skattehinder för gränsöverskridande riskkapitalinvesteringar, vilken föreskrivs i kommissionens meddelande av den 7 december 2011 med rubriken "En handlingsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering" och översynen av denna förordning, bör kommissionen överväga att göra en likadan genomgång av eventuella skattehinder för fonder för socialt företagande och utvärdera eventuella skatteincitament som skulle kunna uppmuntra socialt företagande i unionen.
- (55) Esma bör göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna enligt denna förordning och översända en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- (56) I denna förordning respekteras de grundläggande rättigheter och iaktas de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till respekt för privat- och familjeliv (artikel 7) samt näringsfrihet (artikel 16).
- (57) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ reglerar behandlingen av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna inom ramen för denna förordning och under tillsyn av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som medlemsstaterna utsett. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾ reglerar behandlingen av personuppgifter som utförs av Esma, inom ramen för den här förordningen och under överinseende av den europeiska datatillsynsmannen.
- (58) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att utveckla en inre marknad för godkända fonder för socialt företagande genom att fastställa en ram för registrering av förvaltare av godkända fonder för socialt företagande för att underlätta marknadsföringen av godkända fonder för socialt företagande i hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning fastställs enhetliga krav och villkor för förvaltare av företag för kollektiva investeringar som vill använda beteckningen EuSEF i samband med marknadsföring av godkända fonder för socialt företagande i unionen, och därmed bidra till en väl fungerande inre marknad.

I förordningen fastställs även enhetliga regler för marknadsföring av godkända fonder för socialt företagande till godkända investerare i hela unionen, för portföljsammansättningen i godkända fonder för socialt företagande, för tillåtna investeringsinstrument och investeringsmetoder som ska användas av godkända fonder för socialt företagande, samt för organisation, uppförande och transparens hos förvaltare som marknadsför godkända fonder för socialt företagande inom unionen.

Artikel 2

1. Denna förordning ska tillämpas på förvaltare av företag för kollektiva investeringar enligt definitionen i artikel 3.1 a, som uppfyller följande villkor:

- a) Deras totala förvaltade tillgångar överskrider inte det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU.
- b) De är etablerade i unionen.
- c) De är föremål för registrering hos de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU.
- d) De förvaltar portföljer av godkända fonder för socialt företagande.

2. När de totala tillgångar som förvaltas av förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som är registrerade i enlighet med artikel 15 senare överskrider det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU, och när dessa förvaltare därför är föremål för auktorisation i enlighet med artikel 6 i det direktivet, får de fortsätta att använda beteckningen EuSEF i samband med marknadsföring av godkända fonder för

socialt företagande i unionen, under förutsättning att de vid alla tidpunkter med avseende på de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar

- a) uppfyller kraven i direktiv 2011/61/EU, och
- b) fortsätter att uppfylla artiklarna 3, 5, 10, 13.2 och 14.1 d, e och f i denna förordning.

3. När förvaltare av godkända fonder för socialt företagande är externa förvaltare och är registrerade i enlighet med artikel 15, får de också förvalta företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) om de är auktoriserade i enlighet med direktiv 2009/65/EG.

Artikel 3

1. I denna förordning avses med

- a) *företag för kollektiva investeringar*: AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU,
- b) *godkänd fond för socialt företagande*: ett företag för kollektiva investeringar som
  - i) avser att investera minst 70 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser i tillgångar som utgör godkända investeringar, beräknat på grundval av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav i kontanter och likvida tillgångar, inom en tidsperiod som fastställs i dess fondbestämmelser eller bolagsordning,
  - ii) inte använder mer än 30 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser till förvärv av andra tillgångar än godkända investeringar, beräknat på grundval av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav av kontanter och likvida tillgångar,
  - iii) är etablerat på en medlemsstats territorium,

- c) *förvaltare av godkända fonder för socialt företagande*: en juridisk person vars ordinarie affärsverksamhet består i förvaltning av minst en fond för socialt företagande,
- inte är upptaget i förteckningen över icke samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,
- d) *godkänt portföljföretag*: ett företag som
- i) vid tidpunkten för den investering som görs av den godkända fonden för socialt företagande inte är upptaget till handel på en reglerad marknad eller på en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) enligt definitionen i artikel 4.1.14 och 4.1.15 i direktiv 2004/39/EG,
- har undertecknat en överenskommelse med hemmedlemsstaten för förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande och med varje annan medlemsstat där fondandelarna eller aktierna i den godkända fonden för socialt företagande är avsedda att marknadsföras för att säkerställa att tredjelandet till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och att det säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal,
- ii) har uppnåendet av mätbara, positiva sociala effekter som sitt primära mål enligt sin bolagsordning, sina stadgar eller andra bestämmelser eller instrument för fastställande av företagets verksamhet, där företaget
- tillhandahåller tjänster eller varor till utsatta, marginaliserade, missgynnade eller utestängda personer,
- använder en metod för produktion av varor eller tjänster som uttrycker dess sociala mål, eller
- ger finansiellt stöd uteslutande till sociala företag enligt definitionen i de första två strecksatserna,
- iii) primärt använder sina vinster för att uppnå sina primära sociala mål enligt sin bolagsordning, sina stadgar eller andra bestämmelser eller instrument för fastställande av företagets verksamhet; däri på förhand definierade förfaranden och regler som fastställer de omständigheter under vilka vinst delas ut till aktieägare och ägare, för att säkerställa att en eventuell vinstutdelning inte äventyrar företagets primära mål, och
- iv) drivs på ett ansvarsfullt och transparent sätt, särskilt genom att involvera anställda, kunder och intressenter som påverkas av dess affärsverksamhet,
- v) är etablerat på en hemmedlemsstats territorium eller i ett tredjeland, under förutsättning att tredjelandet
- e) *godkända investeringar*: något av följande instrument:
- i) Egetkapital- eller hybridkapitalinstrument som emitterats av
- ett godkänt portföljföretag och som den godkända fonden för socialt företagande direkt förvärvat av det godkända portföljföretaget,
- ett godkänt portföljföretag i utbyte mot egetkapitalinstrument som det godkända portföljföretaget emitterat, eller
- ett företag som det godkända portföljföretaget är ett majoritetsägt dotterföretag till och som den godkända fonden för socialt företagande förvärvat i utbyte mot aktier som det godkända portföljföretaget emitterat.
- ii) Värdepapperiserade och icke värdepapperiserade skuldinstrument, som utfärdats av ett godkänt portföljföretag.

- iii) Andelar eller aktier i en eller flera godkända fonder för socialt företagande, under förutsättning att dessa fonder själva inte har investerat mer än 10 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser i godkända fonder för socialt företagande.
- iv) Lån med eller utan säkerhet som beviljas av den godkända fonden för socialt företagande till ett godkänt portföljföretag.
- v) Varje annan typ av deläggande i ett godkänt portföljföretag.
- f) *relevanta kostnader*: alla avgifter och utgifter som direkt eller indirekt bärs av investerarna och som överenskommit mellan förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande och dess investerare,
- g) *eget kapital*: ägarandel i ett företag i form av aktier eller andra former av andelar i det godkända portföljföretagets kapital som har emitterats till dess investerare,
- h) *hybridkapital*: varje typ av finansieringsinstrument som kombinerar eget kapital och lån och där avkastningen av instrumentet är kopplad till det godkända portföljföretagets vinst eller förlust, och där återbetalningen av instrumentet i händelse av konkurs inte är helt garanterad,
- i) *marknadsföring*: ett direkt eller indirekt erbjudande eller en placering, på initiativ av förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande eller för dennes räkning, av andelar eller aktier i en godkänd fond för socialt företagande som denne förvaltar, eller tillsammans med investerare med hemvist eller säte i unionen,
- j) *kapitalutfästelse*: varje åtagande som förpliktigar en investerare är skyldig att inom den tidsperiod som fastställs i fondbestämmelserna eller bolagsordningen för den godkända fonden för socialt företagande förvärva andelar i, eller lämna ett kapitaltillskott till, den fonden,
- k) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande är etablerad och är föremål för registrering hos de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU,
- l) *värmedlemsstat*: annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, där förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande marknadsför godkända fonder för socialt företagande i enlighet med denna förordning,
- m) *behörig myndighet*: den nationella myndighet som hemmedlemsstaten genom lagar eller andra författningar ålägger att handlägga registreringen av förvaltare av företag för kollektiva investeringar i enlighet med denna förordning.
- Med avseende på första stycket led c ska den godkända fonden för socialt företagande själv registreras som förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande i enlighet med artikel 15 om den juridiska formen för den godkända fonden tillåter intern förvaltning och om fondens styrelse inte utser en extern förvaltare. En godkänd fond för socialt företagande som är registrerad som intern förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande ska inte registreras som extern förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande som tillhör andra företag för kollektiva investeringar.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26, där det anges vilka typer av varor eller tjänster och vilka produktionsmetoder för varor och tjänster som inbegriper ett socialt mål som avses i punkt 1 d ii i den här artikeln med hänsyn till de olika typer av godkända portföljföretag och de omständigheter under vilka vinster kan delas ut till ägare och investerare.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV BETECKNINGEN EuSEF

Artikel 4

Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som uppfyller kraven i detta kapitel ska ha rätt att använda beteckningen EuSEF vid marknadsföringen av godkända fonder för socialt företagande i unionen.

Artikel 5

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska säkerställa att förvärv av andra tillgångar än godkända investeringar tar i anspråk högst 30 % av fondens summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser. Tröskelvärdet på 30 % ska beräknas på basis av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader. Innehav i kontanter och likvida tillgångar ska inte beaktas vid beräkningen av det tröskelvärdet eftersom kontanter och likvida tillgångar inte ska anses som investeringar.

2. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande får inte för den godkända fonden för socialt företagandes räkning använda metoder som ökar exponeringen för den godkända fonden för socialt företagande utöver nivån för dess kapitalutfästelser, oberoende av om det sker genom lån av kontanter eller värdepapper, utnyttjande av derivatinstrument eller på något annat sätt.

3. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande får endast låna för den godkända fonden för socialt företagandes räkning, utfärdande av eller ställande av säkerheter, under förutsättning att dessa lån, skuldförbindelser eller säkerheter täcks av ej inbetalda kapitalutfästelser.

Artikel 6

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska marknadsföra fondandelar och aktier i godkända fonder för socialt företagande enbart till investerare som betraktas som professionella kunder enligt avsnitt I i bilaga II till direktiv 2004/39/EG eller som på begäran kan behandlas som professionella kunder enligt avsnitt II i bilaga II till direktiv 2004/39/EG, eller till andra investerare som

- a) utfäster sig att investera minst 100 000 EUR, och
- b) skriftligen, i en annan handling än avtalet som ingår för investeringsåtagandet, uppger att de är medvetna om de risker som är förenade med det avsedda åtagandet.

2. Punkt 1 ska inte gälla investeringar som görs av företagsledare, styrelseledamöter eller anställda som deltar i förvaltningen av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande, när de investerar i de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar.

Artikel 7

Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska, i förhållande till de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar

- a) handla hederligt, rättvist och med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet när de bedriver sin verksamhet,
- b) tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter som rimligen kan förväntas påverka investerarnas och de godkända portföljföretagens intressen,
- c) bedriva sin verksamhet på ett sådant sätt att den på bästa sätt gagnar de positiva sociala effekterna av de godkända portföljföretag som de har investerat i, de fonder för socialt företagande som de förvaltar, dess investerare och marknadens integritet,
- d) sorgfälligt välja och löpande övervaka investeringar i godkända portföljföretag och deras positiva sociala effekter,
- e) ha tillräcklig kunskap om och insikt i de godkända portföljföretag som de investerar i,
- f) behandla sina investerare rättvist,
- g) säkerställa att ingen investerare ges förmånsbehandling, såvida inte uppgifter om sådan förmånsbehandling lämnas i den godkända fonden för socialt företagandes fondbestämmelser eller bolagsordning.

Artikel 8

1. När en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande delegerar uppgifter till tredje part får förvaltarens ansvar gentemot den godkända fonden för socialt företagande eller dess investerare inte påverkas. Förvaltaren ska inte heller delegera uppgifter i sådan omfattning att den i praktiken inte längre kan anses fungera som förvaltare av den godkända fonden för socialt företagande och i så stor utsträckning att den blir ett brevlådeföretag.

2. Eventuell delegering av uppgifter enligt punkt 1 ska inte försvåra en effektiv tillsyn av förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande och får i synnerhet inte hindra den förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande från att agera, eller den godkända fonden för socialt företagande från att förvaltas, i investerarnas intresse.

Artikel 9

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska identifiera och undvika intressekonflikter och, när de inte kan undvikas, hantera och övervaka dem samt i enlighet med punkt 4 omgående informera om sådana intressekonflikter i syfte att hindra att de påverkar de godkända fonderna för socialt företagandes och dess investerares intressen negativt och säkerställa att de godkända fonderna för socialt företagande som de förvaltar behandlas rättvist.

2. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska särskilt identifiera de intressekonflikter som kan uppstå mellan

a) förvaltare av godkända fonder för socialt företagande, personer som i praktiken leder verksamheten i dessa, anställda eller personer som direkt eller indirekt kontrollerar eller kontrolleras av dessa förvaltare, och den godkända fond för socialt företagande som förvaltas av dessa förvaltare eller dess investerare,

b) en godkänd fond för socialt företagande eller dess investerare, och en annan godkänd fond för socialt företagande som förvaltas av samma förvaltare, eller dess investerare,

c) en godkänd fond för socialt företagande eller dess investerare, och ett företag för kollektiva investeringar eller fondföretag som förvaltas av samma förvaltare eller dess investerare.

3. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska upprätthålla och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden för att uppfylla de krav som fastställs i punkterna 1 och 2.

4. Information om intressekonflikter enligt punkt 1 ska lämnas, i de fall en förvaltare av en godkänd fond för socialt

företagande har organisatoriska förfaranden för att belägga, förhindra, hantera och övervaka intressekonflikter, men där dessa inte är tillräckliga för att med rimlig säkerhet förhindra att investerarnas intressen skadas. En förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska tydligt och klart informera investerarna om den allmänna arten av intressekonflikter eller dessas orsaker, innan den genomför affärer på deras vägnar.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 för att ange

a) de typer av intressekonflikter som avses i punkt 2 i denna artikel,

b) de åtgärder som förvaltare av godkända fonder för socialt företagande måste vidta i fråga om strukturer och organisatoriska och administrativa rutiner för att identifiera, förhindra, hantera, övervaka och informera om intressekonflikter.

Artikel 10

1. Förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande ska för varje godkänd fond för socialt företagande som de förvaltar tillämpa förfaranden för att mäta i vilken utsträckning de godkända portföljföretag som dessa godkända fonder för socialt företagande investerar i uppnår de positiva sociala effekter som de utfäst sig att uppnå. Förvaltarna ska se till att dessa förfaranden är tydliga och transparenta och innehåller indikatorer som, beroende på det godkända portföljföretagets sociala mål och kännetecken, kan innehålla en eller flera av nedanstående parametrar:

a) Sysselsättning och arbetsmarknader.

b) Normer och rättigheter i fråga om kvalitet i arbetet.

c) Social integration och skydd av särskilda grupper,

d) Likabehandling, lika möjligheter och icke-diskriminering.

e) Folkhälsa och trygghet.

f) Tillgång till och effekter för socialt skydd och för hälso- och utbildningssystem.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26, som närmare specificerar de förfaranden som avses i punkt 1 i den här artikeln när det gäller olika godkända portföljföretag.

Artikel 11

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska vid alla tidpunkter ha tillräckliga egna medel och använda de adekvata och lämpliga personella och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar.

2. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska vid alla tidpunkter se till att de kan säkerställa att deras egna medel är tillräckliga för verksamhetens fortlevnad, och i enlighet med specifikationerna i artikel 14 redovisa sin motivering till varför dessa medel är tillräckliga.

Artikel 12

1. Regler för värdering av tillgångar ska fastställas i fondbestämmelser eller bolagsordning för de godkända fonderna för socialt företagande och ska säkerställa ett sunt och transparent värderingsförfarande.

2. De värderingsförfaranden som används ska säkerställa att tillgångarna värderas korrekt och att tillgångsvärdet beräknas minst en gång om året.

3. För att åstadkomma samstämdhet när det gäller värderingen av tillgångarna i godkända portföljföretag ska Esma utarbeta riktlinjer med gemensamma principer för behandlingen av investeringar i sådana företag, och därvid beakta att deras huvudmål är att åstadkomma en mätbar positiv social effekt, och att deras vinster i första hand ska användas till att uppnå det målet.

Artikel 13

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska tillhandahålla den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten en årsredovisning för varje godkänd fond för socialt företagande som de förvaltar senast sex månader efter räkenskapsårets utgång. Årsredovisningen ska innehålla en redogörelse för portföljsammansättningen av den godkända fonden för socialt före-

tagande och det gångna årets verksamhet. Den ska också redovisa vinster som intjänats av den godkända fonden för socialt företagande vid slutet av dess livstid och, i tillämpliga fall, de vinster som delas ut under dess livstid. Den ska innehålla det reviderade bokslutet för den godkända fonden för socialt företagande. Årsredovisningen ska utformas i enlighet med gällande redovisningsstandarder och vad som avtalats mellan förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande och investerarna. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska på begäran lämna rapporten till investerare. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande och investerare får sinsemellan komma överens om att lämna ytterligare upplysningar.

2. Årsredovisningen ska omfatta åtminstone följande:

- a) Uppgifter, när så är lämpligt, om de övergripande sociala resultat som har uppnåtts med hjälp av investeringsstrategin och den metod som används för att mäta dessa resultat.
- b) En förklaring om eventuella avvikelser som gäller godkända portföljföretag.
- c) En redogörelse för huruvida avvikelser i förhållande till andra tillgångar i den godkända fonden för socialt företagande som inte investerats i godkända portföljföretag skett på grundval av de kriterier som avses i artikel 14.1 f.
- d) En sammanfattning av den verksamhet som förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande har bedrivit i förhållande till de godkända portföljföretagen enligt artikel 14.1 l.
- e) Uppgifter om art och ändamål när det gäller andra investeringar än godkända investeringar som avses i artikel 5.1.

3. En revision av den godkända fonden för socialt företagande ska genomföras minst en gång per år. Revisionen ska bekräfta den godkända fonden för socialt företagandes innehav av pengar och tillgångar och att förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande har upprättat och fört lämpliga räkenskaper och genomfört lämpliga kontroller när det gäller utnyttjandet av mandat eller kontroll över pengar och tillgångar som tillhör den godkända fonden för socialt företagande och dess investerare.

4. I de fall förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande är skyldig att offentliggöra en årlig redovisning i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad⁽¹⁾ får den information som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln lämnas separat eller som ett komplement till den årliga redovisningen.

Artikel 14

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska avseende de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar på ett tydligt och begripligt sätt informera sina investerare om följande faktorer, innan dessa fattar investeringsbeslut:

- a) Identiteten avseende den förvaltaren och eventuella andra tjänsteleverantörer som den förvaltaren anlitar för sin förvaltning samt en beskrivning av deras arbetsuppgifter.
  - b) De egna medel som den förvaltaren förfogar över samt ett detaljerat uttalande om varför förvaltaren anser att det beloppet är tillräckligt för att upprätthålla adekvata personella och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av dess godkända fonder för socialt företagande.
  - c) En beskrivning av investeringsstrategi och syfte för den godkända fonden för socialt företagande, inklusive
    - i) de typer av godkända portföljföretag som den avser att investera i,
    - ii) eventuella andra godkända fonder för socialt företagande som den avser att investera i,
    - iii) de typer av godkända portföljföretag som eventuella andra godkända fonder för socialt företagande, som avses i led ii, avser att investera i,
    - iv) de icke godkända investeringar som den avser att göra,
    - v) den teknik som den avser att använda, och
- vi) eventuella tillämpliga investeringsbegränsningar.
  - d) De positiva sociala effekter som investeringsstrategin för den godkända fonden för socialt företagande inriktas på, inklusive i tillämpliga fall, prognoser över sådana resultat som kan vara rimliga samt information om tidigare uppnådda resultat på detta område.
  - e) De metodiker som kommer att användas för att mäta sociala effekter.
  - f) En beskrivning av andra tillgångar än godkända portföljföretag och det förfarande och de kriterier som används för att välja ut dessa tillgångar såvida det inte rör sig om kontanter eller likvida tillgångar.
  - g) En beskrivning av riskprofilen för den godkända fonden för socialt företagande och de eventuella risker som är förenade med de tillgångar som fonden får investera i eller med de investeringstekniker som får användas.
  - h) En beskrivning av värderingsförfarandet i den godkända fonden för socialt företagande och av dess prissättningsmetod vid värderingen av tillgångarna, inklusive värderingsmetoder för godkända portföljföretag.
  - i) En beskrivning av hur ersättningen till förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande beräknas.
  - j) En beskrivning av alla relevanta kostnader och av deras högsta sammanlagda belopp.
  - k) Tidigare avkastning för den godkända fonden för socialt företagande, om sådana uppgifter är tillgängliga.
  - l) Affärsstödande tjänster och annan stödverksamhet som förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande tillhandahåller eller organiserar genom tredje part för att underlätta utveckling, tillväxt eller andra aspekter av de godkända portföljföretagens löpande verksamhet som den godkända av fonden för socialt företagande investerar i eller, om dessa tjänster eller denna verksamhet inte tillhandahålls, en förklaring till detta.

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

m) En beskrivning av formerna för ändringar av investeringsstrategi och/eller investeringspolitik för den godkända fonden för socialt företagande.

2. All information som avses i punkt 1 ska vara rättvisande, tydlig och får inte vara vilseledande. Den ska i tillämpliga fall uppdateras och ses över regelbundet.

3. Om förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande är skyldig att offentliggöra ett prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel ⁽¹⁾ eller i enlighet med nationell rätt avseende den godkända fonden för socialt företagande, får den information som avses i punkt 1 i denna artikel lämnas separat eller som en del av prospektet.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 för att ange

a) innehållet i den information som avses i punkt 1 c–f och l i denna artikel,

b) hur den information som avses i punkt 1 c–f och l i denna artikel kan presenteras på ett enhetligt sätt för att säkerställa högsta möjliga nivå av jämförbarhet.

KAPITEL III

TILLSYN OCH ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 15

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som avser att använda beteckningen EuSEF vid marknadsföringen av sina godkända fonder för socialt företagande, ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om sin avsikt och ska lämna följande uppgifter:

a) Vilka personer som i praktiken sköter förvaltningen av godkända fonder för socialt företagande.

b) De godkända fonder för socialt företagande vars andelar eller aktier ska marknadsföras samt deras investeringsstrategier.

c) Vilka åtgärder som vidtagits för att uppfylla kraven i kapitel II.

d) En förteckning över medlemsstater där förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande avser att marknadsföra respektive godkänd fond för socialt företagande.

e) En förteckning över medlemsstater där förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande har etablerat eller avser att etablera godkända fonder för socialt företagande.

2. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska registrera förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande endast om följande villkor är uppfyllda:

a) De personer som i praktiken sköter förvaltningen av godkända fonder för socialt företagande har tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om de investeringsstrategier som förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande tillämpar.

b) De uppgifter som krävs enligt punkt 1 är fullständiga.

c) De åtgärder som anmälts enligt punkt 1 c är lämpliga för att uppfylla kraven i kapitel II.

d) Den förteckning som lämnats i enlighet med punkt 1 e visar att samtliga godkända fonder för socialt företagande är etablerade i enlighet med artikel 3.1 b iii i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

3. Registrering enligt denna artikel ska gälla i hela unionen och ska tillåta förvaltare av godkända fonder för socialt företagande att i hela unionen marknadsföra godkända fonder för socialt företagande under beteckningen EuSEF.

Artikel 16

Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om de avser att marknadsföra

- a) en ny godkänd fond för socialt företagande, eller
- b) en befintlig godkänd fond för socialt företagande i en medlemsstat som inte nämns i den förteckning som avses i artikel 15.1 d.

Artikel 17

1. Omedelbart efter registreringen av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande, tillägg av en ny godkänd fond för socialt företagande, tillägg av en ny hemvist för etablering av en godkänd fond för socialt företagande eller tillägg av en ny medlemsstat där en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande avser att marknadsföra godkända fonder för socialt företagande, ska den behöriga myndigheten i medlemsstaten anmäla detta till de medlemsstater som angivits i enlighet med artikel 15.1 d samt till Esma.

2. De värdmedlemsstater som angivits i enlighet med artikel 15.1 d i denna förordning får inte införa krav eller administrativa förfaranden för den förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande som registrerats i enlighet med artikel 15, vad gäller marknadsföringen av dennes godkända fonder för socialt företagande, och får inte heller kräva att marknadsföringen ska förhandsgodkännas.

3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel, ska Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa formatet för anmälan enligt denna artikel.

4. Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 16 februari 2014.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 3 i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 18

Esma ska upprätthålla en central databas, som är tillgänglig för allmänheten på internet, med en förteckning över alla förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som registrerats i enlighet med artikel 15 och de godkända fonder för socialt företagande som de marknadsför, samt de länder i vilka dessa fonder marknadsförs.

Artikel 19

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska övervaka att kraven i denna förordning efterlevs.

2. Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara skäl att tro att förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande handlar i strid mot denna förordning inom dess territorium, ska den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska vidta lämpliga åtgärder.

3. Om förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande fortsätter att handla på ett sätt som tydligt strider mot denna förordning, trots åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit eller därför att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underlåtit att agera inom rimlig tid, får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta alla lämpliga åtgärder som är nödvändiga för att skydda investerare, inklusive att förbjuda den berörda förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande att fortsätta med all marknadsföring av sina godkända fonder för socialt företagande i värdmedlemsstaten.

Artikel 20

Behöriga myndigheter ska i enlighet med nationell rätt ha alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att fullgöra sina uppdrag. De ska särskilt ha befogenhet att

- a) begära tillgång till och kopiera eller få en kopia av varje handling, oberoende av dess form,

- b) kräva att förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande lämnar upplysningar utan dröjsmål,
- c) begära upplysningar från varje person med anknytning till förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagandes verksamhet eller till den godkända fonden för socialt företagande,
- d) genomföra inspektioner på plats med eller utan föranmälan,
- e) vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande fortsätter att följa denna förordning.
- f) utfärda ett föreläggande för att säkerställa att en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande följer denna förordning och avhåller sig från att upprepa ett beteende som kan utgöra en överträdelse av denna förordning.
- b) i strid med artikel 6 marknadsför andelar och aktier i en godkänd fond för socialt företagande till icke-tillåtna investerare.
- c) använder beteckningen EuSEF utan att vara registrerad i enlighet med artikel 15.
- d) använder beteckningen EuSEF vid marknadsföringen av fonder som inte är etablerade i enlighet med artikel 3.1 b iii.
- e) i strid med artikel 15 har blivit registrerad genom att lämna oriktig information eller på något annat otillbörligt sätt.
- f) i strid med artikel 7 a inte handlar hederligt, rättvist, med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet vid utövande av sin verksamhet.
- g) i strid med artikel 7 b inte tillämpar adekvata riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om administrativa sanktioner och andra åtgärder som ska gälla vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. De administrativa sanktioner och andra åtgärder som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Senast den 16 maj 2015 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen och Esma om de regler som avses i punkt 1. De ska omedelbart underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

Artikel 22

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska, med beaktande av proportionalitetsprincipen, vidta de lämpliga åtgärder som avses i punkt 2 när en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande

- a) i strid med artikel 5 underlåter att uppfylla kraven på portföljsammansättning.

- h) vid upprepade tillfällen underlåter att uppfylla kraven enligt artikel 13 om årsredovisning.

- i) vid upprepade tillfällen underlåter att fullgöra skyldigheten att informera investerare i enlighet med artikel 14.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vid behov:

- a) Vidta åtgärder för att säkerställa att den berörda förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande uppfyller kraven i artiklarna 5, 6, 7 a och b, 13, 14 och 15.

- b) Förbjuda användning av beteckningen EuSEF och avföra den berörda förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande från registret.

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna i enlighet med artikel 15.1 d och Esma om att förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande avförts från det register som avses i punkt 2 b i den här artikeln.

4. Rätten att i unionen marknadsföra en eller flera godkända fonder för socialt företagande under beteckningen EuSEF ska med omedelbar verkan upphöra att gälla från och med den dag då den behöriga myndigheten fattar det beslut som avses i punkt 2 b.

Artikel 23

1. Behöriga myndigheter och Esma ska samarbeta med varandra för att fullgöra sina respektive uppdrag enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna och Esma ska utbyta all information och dokumentation som krävs för ett de ska kunna fullgöra sina respektive uppgifter enligt denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010, särskilt för att konstatera och avhjälpa överträdelser av den här förordningen.

Artikel 24

1. Alla personer som arbetar eller har arbetat för de behöriga myndigheterna eller för Esma samt de revisorer och sakkunniga som de behöriga myndigheterna eller Esma har anlitat ska vara bundna av tystnadsplikt. Ingen konfidentiell information som dessa personer mottagit i tjänsten får röjas till någon annan person eller myndighet, utom i sammandrag eller sammanställningar som omöjliggör att enskilda förvaltare av godkända fonder för socialt företagande och enskilda godkända fonder för socialt företagande kan identifieras, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning och förfaranden enligt denna förordning.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller Esma får inte hindras från att utbyta information i enlighet med denna förordning eller annan unionsrätt som är tillämplig på förvaltare av godkända fonder för socialt företagande och godkända fonder för socialt företagande.

3. Om de behöriga myndigheterna eller Esma mottar konfidentiell information i enlighet med punkt 2, får de endast använda den vid fullgörandet av sina uppdrag och för administrativa och rättsliga förfaranden.

Artikel 25

Vid oenighet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter om en bedömning, handling eller underlåtelse att agera av någon av de behöriga myndigheterna på ett område där det enligt

denna förordning krävs samarbete och samordning mellan behöriga myndigheter från fler än en medlemsstat, kan de behöriga myndigheterna hänvisa ärendet till Esma, som får handla i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, såvida oenigheten inte avser artikel 3.1 b i eller artikel 3.1 d i i den här förordningen.

KAPITEL IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 26

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 9.5, 10.2 och 14.4 ska ges till kommissionen för en period av fyra år från den 15 maj 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fyra år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 9.5, 10.2 och 14.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 9.5, 10.2 och 14.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 27

1. Kommissionen ska se över denna förordning i enlighet med punkt 2. Översynen ska omfatta en allmän granskning av hur denna förordnings regler har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem, bland annat följande:

- a) I vilken utsträckning beteckningen EuSEF har använts av förvaltare av godkända fonder för socialt företagande i olika medlemsstater, antingen inom landet eller på gränsöverskridande basis.
- b) Den geografiska och sektoriella fördelningen av de investeringar som de godkända fonderna för socialt företagande har gjort.
- c) Ändamålsenligheten när det gäller informationskraven enligt artikel 14, särskilt om huruvida de är tillräckliga för att investerarna ska kunna fatta väl underbyggda investeringsbeslut.
- d) Användningen av de olika godkända investeringar som de godkända fonderna för socialt företagande har gjort och hur detta har påverkat utvecklingen av sociala företag inom hela unionen.
- e) Lämpligheten av att införa en europeisk märkning för "sociala företag".
- f) Möjligheten att låta fonder för socialt företagande som är etablerade i ett tredjeland använda beteckningen EuSEF, med beaktande av erfarenheterna av tillämpningen av kommissionens rekommendation om åtgärder för att uppmuntra tredjeländer att tillämpa miniminormer för god förvaltning i skattefrågor.
- g) Den praktiska tillämpningen av kriterierna för att identifiera godkända portföljföretag, vilka effekter detta har fått på utvecklingen av sociala företag inom hela unionen och deras positiva sociala effekter.
- h) En analys av de förfaranden som förvaltarna av godkända fonder för socialt företagande har använt för att mäta de positiva sociala effekter som de godkända portföljföretag som avses i artikel 10 har åstadkommit samt en utvärdering av möjligheterna att införa harmoniserade standarder för mätning av de sociala effekterna på unionsnivå, på ett sätt som överensstämmer med unionens socialpolitik.

- i) Möjligheten att utsträcka marknadsföringen av godkända fonder för socialt företagande till icke-professionella investerare.
- j) Lämpligheten av att inkludera godkända fonder för socialt företagande bland godkända tillgångar enligt direktiv 2009/65/EG.
- k) Lämpligheten av att komplettera denna förordning med ett system med förvaringsinstitut.
- l) En genomgång av eventuella skattehinder för godkända fonder för socialt företagande och en utvärdering av eventuella skatteincitament som skulle kunna uppmuntra socialt företagande i unionen.
- m) En utvärdering av eventuella hinder som kan ha förhindrat investeringar i fonder som använder beteckningen EuSEF, inklusive hur institutionella investerare påverkas av annan unionsrätt av tillsynskaraktär.

2. Den översyn som avses i punkt 1 ska genomföras

- a) senast den 22 juli 2017 när det gäller leden a–e och g–m, och
- b) senast den 22 juli 2015 när det gäller led f.

3. Efter den översyn som avses i punkt 1 och efter samråd med Esma ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till rättsakt.

Artikel 28

1. Senast den 22 juli 2017 ska kommissionen inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra bestämmelser om företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare, särskilt de som fastställs i direktiv 2011/61/EU. Den översynen ska behandla denna förordnings räckvidd. Den ska samla in uppgifter för att utvärdera om det är nödvändigt att utvidga räckvidden så att förvaltare av godkända fonder för socialt företagande med totala förvaltade tillgångar som överstiger det tröskelvärde som fastställs i artikel 2.1 kan bli förvaltare av godkända fonder för socialt företagande i enlighet med den förordningen.

2. Efter den översyn som avses i punkt 1, och efter samråd med Esma, ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 29

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 22 juli 2013, med undantag av artiklarna 3.2, 9.5, 10.2 och 14.4, vilka ska tillämpas från och med den 15 maj 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 april 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. CREIGHTON

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 347/2013

av den 17 april 2013

om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 172,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om att inleda en ny strategi "Europa 2020". En av prioriteringarna i Europa 2020-strategin är hållbar tillväxt, som ska uppnås genom främjande av en resurseffektivare, hållbarare och konkurrenskraftigare ekonomi. Strategin lyfter fram energiinfrastrukturer som en del av flaggskeppsinitiativet "Ett resurseffektivt Europa" genom att understryka behovet av att så snabbt som möjligt upgradera Europas energinät och sammanlänka dem på kontinental nivå, vilket är särskilt viktigt för att integrera förnybara energikällor.
- (2) Det mål som överenskoms i slutsatserna från Europeiska rådets möte i Barcelona i mars 2002, att medlemsstaterna ska ha en nivå av sammankoppling mellan elnäten på minst 10 % av sin installerade produktionskapacitet, har ännu inte uppnåtts.

(3) I kommissionens meddelande "Prioriteringar för energiinfrastruktur för 2020 och framåt – Förslag för ett integrerat europeiskt energinätverk", följt av rådets slutsatser av den 28 februari 2011 och Europaparlamentets resolution ⁽⁴⁾, efterlyses en ny energipolitik för att optimera nätverksutvecklingen på europeisk nivå fram till 2020 och därefter, så att unionen kan nå sina viktigaste energipolitiska mål om konkurrenskraft, hållbarhet och försörjningstrygghet.

(4) Vid Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 underströks behovet av att modernisera och utvidga Europas energiinfrastruktur och koppla samman näten över gränserna för att få en fungerande solidaritet mellan medlemsstaterna, tillhandahålla alternativa tillförsel- och transitvägar och energikällor och utveckla förnybara energikällor som kan konkurrera med traditionella energikällor. Det betonades också att ingen medlemsstat bör vara isolerad från de europeiska gas- och elnäten efter 2015 eller riskera sin energiförsörjning på grund av att det saknas lämpliga anslutningar.

(5) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1364/2006/EG ⁽⁵⁾ fastställs riktlinjer för transeuropeiska energinät (TEN-E). Målet med dessa riktlinjer är att stödja fullbordandet av unionens inre energimarknad och att samtidigt uppmuntra en rationell produktion, transport, distribution och användning av energiresurser, minska isoleringen av mindre gynnade områden och öregioner, trygga och diversifiera unionens energiförsörjning samt dess försörjningskällor och tillförselvägar, även genom samarbete med tredjeländer, samt bidra till hållbar utveckling och skydd av miljön.

(6) Utvärderingar av det nuvarande TEN-E-ramverket har tydligt visat att detta ramverk visserligen bidrar positivt till vissa utvalda projekt genom att synliggöra dem på det politiska planet, men att det samtidigt saknar vision, fokus och flexibilitet för att åtgärda brister i infrastrukturen. Unionen bör därför öka sina ansträngningar för att bemöta framtidens utmaningar på detta område och ägna vederbörlig uppmärksamhet åt att identifiera eventuella framtida brister när det gäller energiefterfrågan och energiförsörjning.

⁽¹⁾ EUT C 143, 22.5.2012, s. 125.

⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 137.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 mars 2013.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om prioriteringar för energiinfrastruktur för 2020 och framåt (EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 46).

⁽⁵⁾ EUT L 262, 22.9.2006, s. 1.

- (7) Att påskynda uppgraderingen av existerande energiinfrastruktur, och utvecklingen av ny energiinfrastruktur, är avgörande för att uppnå unionens energi- och klimatpolitiska mål, som består i att fullborda den inre energimarknaden, att garantera en trygg energiförsörjning, särskilt i fråga om gas och olja, att minska utsläppen av växthusgaser med 20 % (30 % om förutsättningarna är de rätta), att öka andelen förnybar energi i den slutgiltiga energianvändningen till 20 %⁽¹⁾ och att höja energieffektiviteten med 20 % till 2020, varvid ökad energieffektivitet kan minska behovet av ny infrastruktur. Samtidigt måste unionen i ett längre perspektiv förbereda sin infrastruktur så att dess energisystem minskar kolanvändningen fram till 2050. Denna förordning bör därför också medge utrymme för hantering av de mål som unionen i framtiden eventuellt kan ha inom energi- och klimatpolitiken.
- (8) Trots att det i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas⁽³⁾ föreskrivs om en inre marknad för energi, är den marknaden fortfarande splittrad på grund av otillräckliga sammanlänknings mellan nationella energinät och till följd av att nuvarande energinfrastruktur inte används optimalt. Unionsomfattande integrerade nät och utveckling av smarta nät, är dock avgörande för att säkerställa en konkurrenskraftig och välfungerande integrerad marknad, för optimal användning av energiinfrastrukturen, förbättrad energieffektivitet och integration av distribuerade förnybara energikällor samt främjande av tillväxt, sysselsättning och hållbar utveckling.
- (9) Unionens energiinfrastruktur bör uppgraderas för att förebygga tekniska fel, och öka motståndskraften mot sådana fel, naturliga eller av människan orsakade katastrofer, negativa konsekvenser av klimatförändringar och hot mot infrastrukturens säkerhet, särskilt när det gäller europeisk kritisk infrastruktur enligt rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna⁽⁴⁾.
- (10) Oljetransporter genom rörledningar på land i stället för till sjöss kan i stor utsträckning bidra till att minska miljöriskerna vid oljetransporter.
- (11) Vikten av att använda smarta nät för att uppnå unionens energipolitiska mål har bekräftats i kommissionens meddelande av den 12 april 2011 med titeln "Smarta nät: från innovation till utbyggnad".
- (12) Energilagransanläggningar och anläggningar för mottagning, lagring och återförgasning av flytande naturgas eller dekompression (LNG) och komprimerad naturgas (CNG) får en allt större roll i den europeiska energiinfrastrukturen. Utbyggnaden av sådana anläggningar för energiinfrastruktur är ett viktigt inslag i en välfungerande nätinfrastruktur.
- (13) I kommissionens meddelande av den 7 september 2011 med titeln "EU:s energipolitik: Samarbeta med partner utanför våra gränser" betonas att unionen i sina yttre förbindelser måste främja utvecklingen av energiinfrastruktur för att stödja den socioekonomiska utvecklingen utanför sina gränser. Unionen bör främja infrastrukturprojekt som sammanlänkar unionens energinät med energinäten i tredjeländer, särskilt inom grannländer och inom länder med vilka unionen inlett särskilt energisamarbete.
- (14) För att säkerställa spännings- och frekvensstabiliteten bör särskild uppmärksamhet ägnas åt det europeiska elnätets stabilitet under de ändrade förutsättningar som blir följden av ökad inmatning av energi från förnybara källor som är variabla till sin natur.
- (15) Fram till år 2020 beräknas behovet av investeringar i el- och gasöverföringsinfrastruktur av europeisk betydelse att ligga runt 200 miljarder EUR. Investeringsvolymererna är avsevärt större jämfört med den tidigare utvecklingen, och detta i kombination med det brådskande behovet av att genomföra den prioriterade energiinfrastrukturen gör att det krävs nya sätt att reglera och finansiera energiinfrastruktur, särskilt gränsöverskridande sådan.
- (16) I ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar till rådet av den 10 juni 2011 med titeln "Energy infrastructure investment needs and financing requirements" (Investeringsbehov och investeringskrav för energiinfrastruktur) framhålls att det finns en risk för att ungefär hälften av de investeringar som behövs fram till 2020 inte kommer att genomföras i tid, eller inte alls, på grund av hinder förknippade med tillståndsprocesser, regleringsfrågor och finansiering.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽²⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

⁽³⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 94.

⁽⁴⁾ EUT L 345, 23.12.2008, s. 75.

- (17) I denna förordning fastställs regler för snabb utveckling av, och driftskompatibilitet för, transeuropeiska energinät för att uppnå målen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) om att säkra en fungerande inre energimarknad och en trygg energiförsörjning i unionen, främja energieffektivitet och energibesparingar och utveckling av nya och förnybara energiformer samt främja sammanlänkning av energinät. Genom att sträva efter att uppnå dessa mål bidrar denna förordning till en smart och hållbar tillväxt för alla och medför fördelar för hela unionen när det gäller konkurrenskraft samt ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.
- (18) Utvecklingen av transeuropeiska nät och en effektiv driftskompatibilitet mellan dem förutsätter samordnad drift mellan de systemansvariga för elöverföringsnäten. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel⁽¹⁾ i detta hänseende, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽²⁾. Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av riktlinjerna för samordning av driften mellan de systemansvariga för elöverföringsnäten på unionsnivå, eftersom dessa riktlinjer kommer att gälla generellt för alla systemansvariga för överföringssystem.
- (19) Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (nedan kallad *byrån*) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009⁽³⁾ tilldelas viktiga nya uppgifter i den här förordningen och bör få ta ut avgifter för vissa av dessa nya uppgifter.
- (20) Efter nära samråd med alla medlemsstater och intressenter har kommissionen identifierat tolv strategiska transeuropeiska prioriteringar för energiinfrastruktur vars genomförande fram till 2020 är av avgörande vikt för att nå unionens energi- och klimatpolitiska mål. Dessa prioriteringar sträcker sig över olika geografiska regioner och tematiska områden inom överföring och lagring av el, överföring och lagring av gas, infrastruktur för flytande eller komprimerad naturgas, smarta nät, motorvägar för el, koldioxidtransport samt oljeinfrastruktur.
- (21) Projekt av gemensamt intresse bör stämma överens med gemensamma, transparenta och objektiva kriterier med beaktande av deras bidrag till de energipolitiska målen. Projekt för el och gas bör, för att kunna uppföras på den andra unionsförteckningen och därpå följande unionsförteckningar, ingå i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplanen. Denna plan bör särskilt beakta slutsatserna från Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 avseende behovet av att integrera perifera energimarknader.
- (22) Regionala grupper bör inrättas, med uppgift att föreslå och se över projekt av gemensamt intresse, så att det fastställs regionala förteckningar över projekt av gemensamt intresse. För att skapa bred samsyn bör dessa regionala grupper sörja för ett nära samarbete mellan medlemsstater, nationella tillsynsmyndigheter, projektansvariga och berörda intressenter. Samarbetet bör i möjligaste mån utgå från befintliga regionala samarbetsstrukturer för nationella tillsynsmyndigheter och systemansvariga för överföringssystem samt andra strukturer som inrättats av medlemsstaterna och kommissionen. Vid detta samarbete bör de nationella tillsynsmyndigheterna vid behov bistå de regionala grupperna med rådgivning, bland annat om huruvida de föreslagna projekten kan genomföras ur lagstiftningssynvinkel och om den tidtabell som föreslagits för det reglerade godkännandet kan förväntas hållas.
- (23) För att säkerställa att förteckningen över projekt av gemensamt intresse för hela unionen (nedan kallad *unionsförteckningen*) begränsas till att endast omfatta de projekt som tillför mest till de strategiska prioriteringarna för korridorer och områden för energiinfrastruktur bör befogenheten att anta och se över unionsförteckningen i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen, som samtidigt bör respektera medlemsstaternas rätt att godkänna projekt av gemensamt intresse som är kopplade till deras territorium. Enligt analysen i den konsekvensbedömning som bifogats det förslag som har resulterat i denna förordning uppskattas antalet sådana projekt till ett hundratal på elområdet och runt femtio på gasområdet. Med hänsyn till denna uppskattning och behovet av att säkerställa huvudinriktningen för denna förordning bör det sammanlagda antalet projekt av gemensamt intresse hållas på en hanterlig nivå och därför inte väsentligt överskrida 220. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta dokument samtidigt, i rätt tid och på lämpligt sätt översänds till Europaparlamentet och rådet.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 1.

- (24) En ny unionsförteckning bör upprättas vartannat år. Projekt av gemensamt intresse som slutförts eller som inte längre uppfyller de relevanta kriterier och krav som fastställts i denna förordning bör inte finnas med i nästa unionsförteckning. Befintliga projekt av gemensamt intresse som ska uppföras i nästa unionsförteckning bör därför omfattas av samma urvalsprocess för upprättandet av regionala förteckningar och för upprättandet av unionens förteckning som föreslagna projekt. Den administrativa bördan bör dock minskas så mycket som möjligt, till exempel genom att man i möjligaste mån använder tidigare inlämnad information och genom att man tar hänsyn till de projektansvarigas årliga rapporter.
- (25) Projekt av gemensamt intresse bör genomföras så fort som möjligt samt övervakas och utvärderas noga, samtidigt som den administrativa bördan för de projektansvariga bör minimeras. Kommissionen bör utse europeiska samordnare för projekt med särskilda svårigheter.
- (26) Tillståndprocesserna bör varken leda till att den administrativa bördan blir oproportionerligt stor i förhållande till projektets omfattning eller komplexitet, eller skapa hinder för utveckling av transeuropeiska energinät och för marknadstillträde. I slutsatserna från rådets möte den 19 februari 2009 framhölls vikten av att identifiera och avlägsna hinder för investeringar, bland annat genom att effektivisera rutinerna för planering och samråd. Dessa slutsatser bekräftades ytterligare i slutsatserna från Europeiska rådets möte den 4 februari 2011, som åter framhöll vikten av att effektivisera och förbättra tillståndprocesserna och samtidigt respektera den nationella behörigheten.
- (27) Planering och genomförande av unionsprojekt av gemensamt intresse på områdena infrastruktur för energi, transporter och telekommunikationer bör samordnas för att skapa synergieffekter när detta verkar förnuftigt med beaktande av faktorer som ekonomi, teknik, miljö och fysisk planering och det bör ske med vederbörlig hänsyn till relevanta säkerhetsaspekter. I samband med planeringen av de olika transeuropeiska näten bör det således strävas efter att i första hand integrera transport-, kommunikations- och energinät, för att se till att så lite mark som möjligt tas i anspråk, samtidigt som det säkerställs, när så är möjligt, att befintliga eller övergivna rutter tas i bruk på nytt; för att på så sätt minimera eventuella negativa konsekvenser för samhälle, ekonomi, miljö och finanser.
- (28) Projekt av gemensamt intresse bör på nationell nivå få "prioriterad ställning" för att säkerställa snabb handläggning. De behöriga myndigheterna bör betrakta dessa projekt som projekt av allmänintresse. Projekt som påverkar miljön negativt bör ges tillstånd om de anses vara av väsentligt allmänintresse och uppfyller alla villkor i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽²⁾.
- (29) Inrättandet av en eller flera behöriga myndigheter som sammanför eller samordnar alla tillståndprocesser (*gemensam kontaktpunkt*) bör minska komplexiteten, öka effektiviteten och insynen samt främja samarbetet mellan medlemsstaterna. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att inleda sin verksamhet så fort som möjligt efter det att de har utsetts.
- (30) Trots att det finns etablerade standarder för allmänhetens medverkan i beslutsprocessen på miljöområdet, behövs ytterligare åtgärder för att skapa högsta möjliga standarder för insyn och allmänhetens medverkan i alla frågor som är av betydelse för tillståndprocessen för projekt av gemensamt intresse.
- (31) Ett korrekt och samordnat genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽³⁾, av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ⁽⁴⁾, i tillämpliga fall, av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som undertecknades i Århus den 25 juni 1998 ⁽⁵⁾ (nedan kallad *Århuskonventionen*) och av Esbokonventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang (nedan kallad *Esbokonventionen*) bör leda till att huvudprinciperna för bedömning av miljökonsekvenser harmoniseras, även i ett gränsöverskridande sammanhang. Medlemsstaterna bör samordna sina bedömningar av projekt av gemensamt intresse och tillhandahålla gemensamma utvärderingar när så är möjligt. Medlemsstaterna bör uppmuntras till utbyte av bästa praxis om tillståndprocesser och till kapacitetsuppbyggnad inför dessa tillståndprocesser.

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 26, 28.1.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 197, 21.7.2001, s. 30.

⁽⁵⁾ EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

- (32) Det är viktigt att tillståndsprocesserna effektiviseras och förbättras, samtidigt som man i möjligaste mån och med vederbörligt beaktande av subsidiaritetsprincipen respekterar de nationella befogenheter och förfaranden som gäller i samband med att ny infrastruktur anläggs. Med tanke på det brådskande behovet av att utveckla energinfrastruktur bör förenklingen av tillståndsprocesserna åtföljas av en tydlig tidsfrist för de respektive myndigheternas beslut om anläggningen av projektet. Tidsfristen bör uppmuntra till större effektivitet vid fastställandet och handläggningen av förfarandena, och bör under inga omständigheter äventyra de höga standarderna för miljöskydd och allmänhetens medverkan. Medlemsstaterna kan dock sträva efter att ytterligare förkorta maximala tidsfrister som fastställs i denna förordning, om det är möjligt. De behöriga myndigheterna bör se till att tidsfristerna följs och medlemsstaterna bör sträva efter att se till att överklaganden som avser ifrågasättande av den materiella eller formella giltigheten av ett övergripande beslut handläggs så effektivt som möjligt.
- (33) Om medlemsstaterna anser det lämpligt kan de låta det övergripande beslutet innefatta beslut som fattats i samband med dels förhandlingar med enskilda markägare för att bereda tillträde till, ge äganderätt eller besittningsrätt till mark, dels fysisk planering där det i stora drag fastställs hur marken i en bestämd region ska användas, bland annat för vägar, järnvägar, byggnader, naturskyddsområden, förutsatt att planeringen inte görs endast för det planerade projektet, dels även beviljande av drifttillstånd. Vid tillståndsprocesserna skulle ett projekt av gemensamt intresse också kunna omfatta anknuten infrastruktur i den utsträckning den ofrånkomligen behövs för att projektet ska kunna anläggas eller fungera.
- (34) Denna förordning, särskilt bestämmelserna om tillståndsgivning, allmänhetens medverkan och genomförande av projekt av gemensamt intresse, bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av internationell rätt och unionsrätten, exempelvis bestämmelser om skydd av miljön och människors hälsa och bestämmelser som antagits inom ramen för den gemensamma fiskeri- och havspolitik.
- (35) Kostnaderna för att utveckla, anlägga, driva och underhålla projekt av gemensamt intresse bör överlag bäras helt och hållet av dem som använder infrastrukturen. Projekt av gemensamt intresse bör vara berättigade till gränsöverskridande kostnadsanslag om en bedömning av efterfrågan på marknaden eller av de förväntade effekterna på avgifterna har visat att kostnaderna inte kan förväntas bli täckta av de avgifter som betalas av infrastrukturanvändarna.
- (36) Utgångspunkten för diskussionerna om lämplig kostnadsfördelning bör vara analysen av de kostnader och fördelar som är förenade med ett infrastrukturprojekt mot bakgrund av en harmoniserad metod för analys av hela energisystemet, inom ramen för de tioåriga nätutvecklingsplaner som tagits fram av de europeiska nätverken av systemansvariga för överföringssystem i enlighet med förordning (EG) nr 714/2009 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten⁽¹⁾, och vilka byrå har gjort en översyn av. I denna analys skulle hänsyn kunna tas till indikatorer och motsvarande referensvärden för jämförelsen av investeringskostnaderna per enhet.
- (37) På en alltmer integrerad inre energimarknad är tydliga och transparenta regler för gränsöverskridande kostnadsfördelning nödvändiga för att påskynda investeringar i gränsöverskridande infrastruktur. Vid Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 uppmärksammades vikten av att främja ett regelverk som är attraktivt för investeringar i näten, med tariffer på en nivå som överensstämmer med finansieringsbehoven och med en lämplig kostnadsfördelning för gränsöverskridande investeringar, samtidigt som konkurrensen och konkurrenskraften förbättras och konsekvenserna för konsumenterna beaktas. Vid beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning bör de nationella tillsynsmyndigheterna se till att kostnadsfördelningens inverkan på de nationella tarifferna inte åsamkar konsumenterna en orimlig börda. De nationella tillsynsmyndigheterna bör även förebygga risken för att dubbelt stöd betalas ut till projekt, genom att beakta de faktiska eller uppskattade avgifterna och intäkterna. Dessa avgifter och intäkter bör beaktas endast till den del de är avsedda att täcka de berörda kostnaderna och ha så stor anknytning till projektet som möjligt. När nyttan utanför den berörda medlemsstatens gränser beaktas i samband med en investeringsförfrågan bör de nationella tillsynsmyndigheterna samråda med de berörda systemansvariga för överföringssystemen om den projektspecifika kostnadsnyttoanalysen.
- (38) Gällande lagstiftning för den inre energimarknaden föreskriver att avgifter för tillträde till gas- och elnät ska ge adekvata incitament för investeringar. När de nationella tillsynsmyndigheterna tillämpar lagstiftningen för den inre energimarknaden bör de se till att lagstiftningsramen är stabil och förutsägbar, med incitament för projekt av gemensamt intresse, även incitament på längre sikt, som står i proportion till det specifika projektets risknivå. Detta gäller särskilt innovativ överföringsteknik inom elsektorn som ska möjliggöra storskalig integrering av förnybar energi, distribuerade energiresurser och efterfrågerespons i sammanlänkade energinät; det gäller även gasöverföringsinfrastruktur som tillför avancerad kapacitet eller extra flexibilitet på marknaden för att möjliggöra kortfristig handel eller reservleveranser i samband med leveransstörningar.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 36.

- (39) Denna förordning gäller endast tillståndsgivning till, allmänhetens medverkan i samt reglering av projekt av gemensamt intresse i den betydelse som anges i förordningen. Medlemsstaterna kan dock med stöd av nationell lagstiftning tillämpa samma eller liknande regler på andra projekt som inte är att anse som projekt av gemensamt intresse inom tillämpningsområdet för denna förordning. Beträffande rättsliga incitament kan medlemsstaterna, med stöd av sin nationella lagstiftning, tillämpa samma eller liknande regler på projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorin ellagring.
- (40) De medlemsstater som för närvarande inte har fastställt en juridisk status för den största möjliga nationella betydelse som kan tillerkännas energiinfrastrukturprojekt vid tillståndprocesser bör överväga att införa en sådan status, framför allt genom att utvärdera om detta skulle påskynda tillståndprocesserna.
- (41) Det europeiska energiprogrammet för återhämtning (EPR) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 663/2009⁽¹⁾ har påvisat mervärdet i att komplettera privat finansiering med betydande finansiellt stöd från unionen i syfte att genomföra projekt av europeiskt intresse. Vid Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 konstaterades att vissa energiinfrastrukturprojekt kan komma att kräva begränsad offentlig finansiering som komplement till privat finansiering. Mot bakgrund av den ekonomiska och finansiella krisen och budgetrestriktionerna bör riktat stöd genom både bidrag och finansieringsinstrument tas fram i nästa fleråriga budgetram, vilket kommer att locka nya investerare till de prioriterade korridorerna och områdena för energiinfrastruktur, samtidigt som bidraget från unionens budget hålls så lågt som möjligt. Åtgärderna bör bygga på de erfarenheter som gjorts under den pilotfas som följde efter införandet av projektobligationer för finansiering av infrastrukturprojekt.
- (42) Projekt av gemensamt intresse inom el, gas och koldioxid bör vara berättigade till finansiellt stöd från unionen för studier och, under vissa villkor, för bygg- och anläggningsarbeten, så fort som sådana anslag blir tillgängliga, inom ramen för den berörda förordningen om inrättande av Fonden för ett sammankopplat Europa, i form av bidrag eller i form av innovativa finansieringsinstrument. På så vis kan skräddarsytt stöd erbjudas sådana projekt av gemensamt intresse som inte är bärkraftiga enligt det befintliga regelverket och under rådande marknadsvillkor. Det är viktigt att all snedvridning av konkurrensen undviks, framför allt mellan projekt som bidrar till förverkligandet av en och samma prioriterade unionskorridor. Sådant finansiellt stöd bör skapa nödvändiga synergier med strukturfonderna, som kommer att finansiera smarta energiöverföringsnät av lokal eller regional betydelse. Vid investeringar i projekt av gemensamt intresse bör en lösningsmodell med tre etapper användas. För det första bör investeringar från marknaden prioriteras. För det andra, om inga investeringar kan uppbådas från marknaden, bör lösningar med hjälp av lagar och andra författningar undersökas, och vid behov bör gällande bestämmelser anpassas och det bör säkerställas att gällande bestämmelser tillämpas korrekt. För det tredje, om det inte räcker med de första två etapperna för att få fram nödvändiga investeringar i projekt av gemensamt intresse kan det bli aktuellt med finansiellt stöd från unionen, om projekt av gemensamt intresse uppfyller gällande kriterier för stödberättigande.
- (43) Eftersom målet för denna förordning, nämligen utveckling av transeuropeiska energinät samt driftskompatibilitet mellan och anslutning till dem, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (44) Förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (45) Beslut nr 1364/2006/EG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs riktlinjer för en snabb utveckling av, och driftskompatibilitet för, de prioriterade korridorer och områden för transeuropeisk energiinfrastruktur som anges i bilaga I (nedan kallade *prioriterade korridorer och områden för energiinfrastruktur*).

⁽¹⁾ EUT L 200, 31.7.2009, s. 31.

2. Syftet med denna förordning är framför allt att
- hantera identifieringen av sådana projekt av gemensamt intresse som är nödvändiga för att förverkliga prioriterade korridorer och områden och som omfattas av de energiinfrastrukturkategorier för el, gas, olja och koldioxid som anges i bilaga II (nedan kallade *energiinfrastrukturkategorier*),
  - underlätta ett snabbt genomförande av projekt av gemensamt intresse genom att effektivisera, närmare samordna och påskynda tillståndprocesserna och stärka allmänhetens medverkan,
  - tillhandahålla regler och riktlinjer för gränsöverskridande fördelning av kostnader och riskrelaterade incitament för projekt av gemensamt intresse,
  - fastställa villkoren för berättigande till finansiellt stöd från unionen för projekt av gemensamt intresse.
5. *flaskhals i energiinfrastrukturen*: begränsningar för de fysiska flödena i ett energisystem till följd av otillräcklig överföringskapacitet, vilket bland annat inbegriper avsaknad av infrastruktur.
6. *projektansvarig, någon av följande*:
- en systemansvarig för överföringssystem eller för distributionssystem eller en annan operatör eller investerare som utvecklar ett projekt av gemensamt intresse,
  - om det finns flera systemansvariga för överföringssystem eller systemansvariga för distributionssystem eller flera andra operatörer eller investerare, eller grupper av dessa: den enhet med rättskapacitet i enlighet med gällande nationell lagstiftning som utsetts genom avtal mellan parterna och som har befogenhet att ingå rättsliga förpliktelser och ta på sig ekonomiskt ansvar på avtalsparternas vägnar.

Artikel 2

Definitioner

Utöver de definitioner som anges i direktiven 2009/28/EG, 2009/72/EG och 2009/73/EG samt i förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 gäller följande definitioner:

- energiinfrastruktur*: varje fysisk utrustning eller anläggning som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna som är belägen i unionen eller kopplar samman unionen och ett eller flera tredjeländer.
- övergripande beslut*: det beslut eller den samling beslut av en eller flera myndigheter i en medlemsstat, med undantag för domstolar eller liknande organ, där det avgörs om en projektansvarig ska få eller inte få tillstånd att bygga energiinfrastruktur för att genomföra ett projekt, utan att det påverkar ett beslut som fattas inom ramen för ett administrativt överklagandeförfarande.
- projekt*: en eller flera ledningar, rörledningssystem, anläggningar, utrustningar eller installationer, som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna.
- projekt av gemensamt intresse*: projekt som är nödvändiga för att förverkliga de prioriterade korridorer och områden för energiinfrastruktur som anges i bilaga I och som finns med i den unionsförteckning över projekt av gemensamt intresse som avses i artikel 3.
- smart nät*: ett elnät som på ett kostnadseffektivt sätt kan integrera alla de anslutna användarnas beteenden och handlingar, inklusive producenter och konsumenter samt de som både producerar och konsumerar, för att säkerställa ett ekonomiskt lönsamt och hållbart kraftsystem med låga förluster och hög kvalitet, försörjningstrygghet och säkerhet.
- bygg- och anläggningsarbeten*: inköp, leverans och installation av komponenter, system och tjänster inbegripet programvara, utvecklings-, bygg- och anläggningsverksamhet i samband med ett projekt, slutbesiktning av anläggningarna samt igångsättning av ett projekt.
- studier*: åtgärder som krävs för att förbereda genomförandet av ett projekt, såsom förstudier, genomförbarhetsstudier, utvärderingsstudier, prov- och valideringsstudier, inbegripet programvara, samt annat tekniskt stöd, inklusive förberedande åtgärder för att definiera och utveckla ett projekt och fatta beslut om finansiering av projektet, såsom rekognoscering på plats och förberedelse av finansieringsarrangemang.
- nationell tillsynsmyndighet*: en nationell tillsynsmyndighet som har utsetts i enlighet med artikel 35.1 i direktiv 2009/72/EG eller artikel 39.1 i direktiv 2009/73/EG.
- idrifttagning*: arbetet med att få i gång ett projekt efter det att det anlagts.

KAPITEL II

PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

Artikel 3

Unionsförteckning över projekt av gemensamt intresse

1. I denna förordning inrättas tolv regionala grupper (nedan kallade *grupperna*) i enlighet med bilaga III.1. Medlemskapet i varje grupp ska baseras på varje prioriterad korridor och varje prioriterat område samt deras respektive geografiska täckning i enlighet med bilaga I. Befogenheten att fatta beslut inom grupperna ska begränsas till endast medlemsstaterna och kommissionen, vilka i detta syfte ska benämnas gruppernas beslutsfattande organ.

2. Varje grupp ska anta sin egen arbetsordning, med beaktande av bestämmelserna i bilaga III.

3. Det beslutsfattande organet i varje grupp ska upprätta en regional förteckning över föreslagna projekt av gemensamt intresse, vilken ska upprättas i enlighet med det förfarande som anges i bilaga III.2, och därvid utgå från i vilken mån projekten bidrar till att förverkliga de prioriterade korridorerna och områdena för energiinfrastruktur och uppfyller kriterierna i artikel 4.

När en grupp utarbetar sin regionala förteckning:

- a) ska varje enskilt förslag till projekt av gemensamt intresse godkännas av den eller de medlemsstater i vars territorium projektet gäller; om en medlemsstat beslutar att inte ge sitt godkännande ska medlemsstaten inför den berörda gruppen motivera sitt beslut,
  - b) ska gruppen ta hänsyn till de råd från kommissionen som syftar till att hålla det sammanlagda antalet projekt av gemensamt intresse på en hanterlig nivå.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att upprätta unionsförteckningen över projekt av gemensamt intresse (nedan kallad *unionsförteckningen*), om inte annat följer av artikel 172 andra stycket i EUF-fördraget. Unionsförteckningen ska utformas som en bilaga till denna förordning.

Vid utövandet av sin befogenhet ska kommissionen se till att unionsförteckningen fastställs vartannat år, utgående från de regionala förteckningar som antagits av gruppernas beslutsfattande organ enligt vad som fastställs i bilaga III.1.2, i enlighet med det förfarande som anges i punkt 3 i denna artikel.

Den första unionsförteckningen ska antas senast den 30 september 2013.

5. När kommissionen antar unionsförteckningen utgående från de regionala förteckningarna ska den

- a) se till att bara sådana projekt som uppfyller de kriterier som avses i artikel 4 tas med,
- b) se till att det råder förenlighet mellan regionerna och därvid ta hänsyn till det yttrande från den byrå som avses i bilaga III.2.12,
- c) ta hänsyn till de eventuella yttranden från medlemsstaterna som avses i bilaga III.2.9 och
- d) sträva efter att hålla det sammanlagda antalet projekt av gemensamt intresse i unionsförteckningen på en hanterbar nivå.

6. Projekt av gemensamt intresse som tagits med i unionsförteckningen i enlighet med punkt 4 i denna artikel ska bli en integrerad del av berörda regionala investeringsplaner enligt artikel 12 i förordningarna (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009, av berörda tioåriga nätutvecklingsplaner enligt artikel 22 i direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG samt av eventuella andra nationella infrastrukturplaner, i enlighet med vad som är lämpligt. Projekten ska ges högsta möjliga prioritet i alla dessa planer.

Artikel 4

Kriterier för projekt av gemensamt intresse

1. Projekt av gemensamt intresse ska uppfylla följande allmänna kriterier:
  - a) Projektet är nödvändigt för minst en av de prioriterade korridorerna och områdena för energiinfrastruktur.
  - b) Den potentiella totala nyttan med projektet, baserad på en bedömning i enlighet med de respektive specifika kriterierna i punkt 2, uppväger kostnaderna för det, även på lång sikt.
  - c) Projektet ska uppfylla minst ett av följande kriterier:
    - i) Det omfattar minst två medlemsstater, genom att det direkt överskrider två eller flera medlemsstaters gränser.
    - ii) Det är beläget på en medlemsstats territorium och har en betydande gränsöverskridande verkan i enlighet med bilaga IV.1.
    - iii) Det överskrider gränsen mellan åtminstone en medlemsstat och ett EES-land.
2. Följande specifika kriterier ska gälla för projekt av gemensamt intresse som omfattas av specifika energiinfrastrukturkategorier:

- a) Vid elöverförings- och ellagringsprojekt som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna i bilaga II.1 a–d ska projektet avsevärt bidra till minst ett av följande specifika kriterier:
- i) Marknadsintegration, bland annat genom att bryta isoleeringen för minst en medlemsstat och minska antalet flaskhalsar i energiinfrastrukturen, konkurrens och systemflexibilitet.
  - ii) Hållbarhet, bland annat genom integration av förnybar energi i nätet och överföring av förnybar energiproduktion till stora förbrukningscentrum och lagringsplatser.
  - iii) Försörjningstrygghet, bland annat genom driftskompatibilitet, lämpliga anslutningar och säker och tillförlitlig systemdrift.
- b) Vid gasprojekt som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna i bilaga II.2 ska projektet avsevärt bidra till minst ett av följande specifika kriterier:
- i) Marknadsintegration, bland annat genom att bryta isoleeringen för minst en medlemsstat och minska antalet flaskhalsar i energiinfrastrukturen, driftskompatibilitet och systemflexibilitet.
  - ii) Försörjningstrygghet, bland annat genom lämpliga anslutningar och diversifiering av försörjningskällor, leverantörer och tillförselvägar.
  - iii) Konkurrens, bland annat genom diversifiering av försörjningskällor, leverantörer och tillförselvägar.
  - iv) Hållbarhet, bland annat genom minskade utsläpp, stöd till variabel produktion från förnybara källor och förbättrad utveckling av förnybar gas.
- c) Vid projekt för smarta elnät som omfattas av energiinfrastrukturkategorin i bilaga II.1 e ska projektet avsevärt bidra till samtliga följande specifika kriterier:
- i) Integrering och involvering av nätanvändare som ställer nya tekniska krav på tillgång och efterfrågan på el.
  - ii) Effektivitet och driftskompatibilitet vid överföring och distribution av el i den dagliga nätdriften.
  - iii) Nätsäkerhet, systemkontroll och försörjningskvalitet.
  - iv) Optimerad planering av framtida kostnadseffektiva investeringar i näten.
  - v) Fungerande marknad och kundservice.
  - vi) Involvering av användarna i styrningen av deras energianvändning.
- d) Vid oljetransportprojekt som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna i bilaga II.3 ska projektet avsevärt bidra till samtliga följande specifika kriterier:
- i) Försörjningstrygghet genom minskat beroende av en enda försörjningskälla eller en enda tillförselväg.
  - ii) Effektiv och hållbar resursanvändning genom minskade miljörisker.
  - iii) Driftskompatibilitet.
- e) Vid koldioxidtransportprojekt som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna i bilaga II.4 ska projektet avsevärt bidra till samtliga följande specifika kriterier:
- i) Koldioxidutsläpp undviks, samtidigt som en trygg energiförsörjning bevaras.
  - ii) Uthålligare och säkrare koldioxidtransporter.
  - iii) Effektiv resursanvändning genom att möjliggöra anslutning av flera källor och lagringsplatser för koldioxid via gemensam infrastruktur och genom att minska miljöbelastningen och miljöriskerna.
3. Vid projekt som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna i bilaga II.1–3 ska de kriterier som anges i denna artikel utvärderas i enlighet med indikatorerna i bilaga IV.2–5.

4. För att underlätta bedömningen av alla projekt som skulle kunna komma i fråga som projekt av gemensamt intresse och kunna tas med i en regional förteckning ska varje grupp på ett öppet och transparent sätt bedöma hur varje projekt bidrar till genomförandet av samma prioriterade korridor eller område. Varje grupp ska fastställa sin bedömningsmetod på grundval av det sammanlagda bidraget till de kriterier som avses i punkt 2 och bedömningen ska leda fram till en rangordning av projekt för gruppens interna ändamål. Varken den regionala förteckningen eller unionsförteckningen ska innehålla någon rangordning, och rangordningen ska inte heller användas för något därpå följande ändamål, förutom vad som finns beskrivet i bilaga III.2.14.

Vid bedömningen av projekt ska varje grupp dessutom ta vederbörlig hänsyn till

- a) hur angeläget varje föreslaget projekt är för att uppnå unionens energipolitiska mål om marknadsintegration, bland annat genom att bryta isoleringen för åtminstone en medlemsstat, konkurrens, hållbarhet och försörjningstrygghet,
- b) hur många medlemsländer som berörs av projektet, varvid projekt som berör avsidens belägna medlemsstater ska tillförsäkras lika möjligheter,
- c) hur projektet bidrar till den territoriella sammanhållningen, och
- d) hur det kompletterar andra föreslagna projekt.

Vid projekt för smarta nät som omfattas av kategorin energiinfrastruktur i bilaga II.1 e ska rangordningen göras för de projekt som påverkar samma två medlemsstater och vederbörlig hänsyn även tas till antalet användare som berörs av projektet liksom till den årliga energiförbrukningen och andelen energi från icke-regulerbara källor i användarnas geografiska område.

Artikel 5

Genomförande och övervakning

1. Projektansvariga ska utarbeta en genomförandeplan för projekt av gemensamt intresse, där det också ska ingå en tidsplan för

- a) genomförbarhetsstudier och förberedande studier,
- b) godkännande från den nationella tillsynsmyndigheten eller eventuell annan berörd myndighet,
- c) anläggning och idrifttagning,

d) det schema för tillståndsgivning som avses i artikel 10.4 b.

2. Systemansvariga för överföringssystem, systemansvariga för distributionssystem och andra operatörer ska samarbeta med varandra för att underlätta genomförandet av projekt av gemensamt intresse inom sitt område.

3. Byrån och de berörda grupperna ska övervaka hur projekten av gemensamt intresse fortskrider och vid behov lägga fram rekommendationer för att underlätta genomförandet av dem. Grupperna får begära att ytterligare information tillhandahålls i enlighet med punkterna 4, 5 och 6, kalla till möten med berörda parter och anmoda kommissionen att på plats verifiera den information som lämnats.

4. Senast den 31 mars året efter det att ett projekt av gemensamt intresse tagits med i unionsförteckningen enligt artikel 3 ska de projektansvariga lämna in en årsrapport, vid projekt som omfattas av kategorierna bilaga II.1 och II.2 till den berörda myndighet som avses i artikel 8, samt antingen till byrån eller, vid projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.3 och II.4, till respektive grupp. Rapporten ska innehålla uppgifter om

- a) hur utvecklingen, anläggningen och idrifttagningen av projektet fortskrider, särskilt i fråga om tillståndsgivning och samrådsförfaranden,
- b) i förekommande fall förseningar jämfört med genomförandeplanen, orsakerna till förseningarna samt andra svårigheter som uppstått,

c) i förekommande fall en reviderad plan som syftar till att komma till rätta med förseningarna.

5. Senast tre månader efter det att byrån mottagit de årsrapporter som avses i punkt 4 i denna artikel ska den förse grupperna med en konsoliderad rapport för de projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 och II.2, och i denna rapport utvärdera vilka framsteg som gjorts och i förekommande fall föreslå rekommendationer om hur förseningar och svårigheter ska kunna förhindras. Den konsoliderade rapporten ska även, i enlighet med artikel 6.8 och 6.9 i förordning (EG) nr 713/2009, utvärdera huruvida de unionsomfattande nätutvecklingsplanerna för prioriterade korridorer och områden för energiinfrastruktur har genomförts på ett konsekvent sätt.

6. Varje år ska de behöriga myndigheter som avses i artikel 8 rapportera till respektive grupp om hur långt projekten av gemensamt intresse inom deras territorium har kommit och om det har uppstått några förseningar vid tillståndprocesserna och om orsakerna till dessa förseningar.

7. Om idrifttagningen av ett projekt av gemensamt intresse försenas jämfört med genomförandeplanen, av andra orsaker än orsaker som ligger utanför den projektansvariges kontroll, gäller följande:

- a) I den mån de åtgärder som avses i artikel 22.7 a, b eller c i direktiv 2009/72/EG och direktiv 2009/73/EG är tillämpliga i enlighet med respektive nationell lagstiftning ska de nationella tillsynsmyndigheterna se till att investeringen genomförs.
- b) Om de nationella tillsynsmyndigheternas åtgärder enligt led a inte är tillämpliga, ska den projektansvarige välja en tredje part för finansiering eller anläggning av hela projektet eller delar därav. Den projektansvarige ska göra detta innan förseningen jämfört med datumet för idrifttagningen i genomförandeplanen överskrider två år.
- c) Om en tredje part inte väljs i enlighet med led b, får medlemsstaten, eller, om medlemsstaten så föreskriver, den nationella tillsynsmyndigheten, inom två månader från utgången av den tidsperiod som avses i led b utse en tredje part för finansiering eller anläggning av projektet, vilken ska godkännas av den projektansvarige.
- d) Om förseningen jämfört med datumet för idrifttagning i genomförandeplanen överskrider två år och två månader får kommissionen, förutsatt att överenskommelse uppnåtts med den berörda medlemsstaten och med denna medlemsstats fulla medverkan, utlysa ett anbudsförfarande som är öppet för alla tredje parter som har förmåga att bli projektansvariga, i syfte att slutföra projektet inom en överenskommen tidsram.
- e) Om led c eller d tillämpas, ska den systemansvarige inom vars område investeringen görs förse den eller de operatörer eller den eller de investerare eller tredje parter som genomför projektet med all information som behövs för att genomföra investeringen, och ansluta nya tillgångar till överföringsnätet samt rent allmänt efter bästa förmåga underlätta genomförandet av investeringen och en säker, pålitlig och effektiv drift och underhåll av projektet av gemensamt intresse.

8. Ett projekt av gemensamt intresse får avföras från unionsförteckningen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 3.4, om dess införande i denna förteckning baserades på felaktig information som var avgörande för beslutet om införande eller projektet inte är förenligt med unionsrätten.

9. Projekt som inte längre finns med i unionsförteckningen ska förlora alla de rättigheter och skyldigheter, kopplade till statusen för projekt av gemensamt intresse, som följer av denna förordning.

Ett projekt som inte längre finns med i unionsförteckningen, men för vilket en ansökan har godkänts för bedömning av den behöriga myndigheten, ska emellertid ha kvar de rättigheter och skyldigheter som följer av kapitel III, utom i det fall projektet har avförts från förteckningen med stöd av punkt 8.

10. Denna artikel ska inte påverka eventuellt finansiellt stöd från unionen som beviljats till projekt av gemensamt intresse innan det avförs från unionsförteckningen.

Artikel 6

Europeiska samordnare

1. Om det uppstår stora svårigheter i genomförandet av ett projekt av gemensamt intresse, får kommissionen, i överenskommelse med den berörda medlemsstaten, utse en europeisk samordnare för en tidsperiod på upp till ett år och med möjlighet till förlängning två gånger.

2. Den europeiska samordnaren ska:

- a) Främja de projekt för vilka han har utsetts till europeisk samordnare samt den gränsöverskridande dialogen mellan de projektansvariga och alla berörda intressenter.
- b) Vid behov bistå alla parter med att höra berörda intressenter och med att inhämta nödvändiga tillstånd för projekten.
- c) I förekommande fall ge de projektansvariga råd om projektfinansieringen.
- d) Se till att de berörda medlemsstaterna tillhandahåller lämpligt stöd och strategisk ledning för förberedandet och genomförandet av projekten.
- e) Varje år samt, om så är lämpligt, efter utfört uppdrag, överlämna en rapport till kommissionen om hur projekten fortskrider och om svårigheter eller hinder som avsevärt kan försena idrifttagningen. Kommissionen ska vidarebefordra rapporten till Europaparlamentet och de berörda grupperna.

3. Den europeiska samordnaren ska väljas utifrån sina erfarenheter av de specifika arbetsuppgifter som ska utföras för de aktuella projekten.

4. Beslutet att utse den europeiska samordnaren ska innehålla en uppdragsbeskrivning med information om uppdragets längd, specifika arbetsuppgifter och deras tidsramar samt arbetsmetoder. Samordningsinsatsen ska stå i proportion till projektens komplexitet och beräknade kostnader.

5. De berörda medlemsstaterna ska fullt ut samarbeta med den europeiska samordnaren när denne utför sina uppgifter enligt punkterna 2 och 4.

KAPITEL III

TILLSTÅNDSGIVNING OCH ALLMÄNHETENS MEDVERKAN

Artikel 7

Prioritering av projekt av gemensamt intresse

1. Vid antagandet av unionsförteckningen ska det, med avseende på beslut som antas inom ramen för tillståndsprocesserna, fastställas att det rör sig om projekt som är nödvändiga ur energipolitisk synvinkel, utan hinder av projektens exakta förlägningsort, linjedragning eller teknik.

2. För att ärenden som rör ansökningar beträffande projekt av gemensamt intresse ska handläggas på ett effektivt sätt ska de projektansvariga och alla berörda myndigheter se till att ärendena i fråga om resurstilldelning behandlas så snabbt som det är rättsligt möjligt.

3. Projekt av gemensamt intresse ska, när detta är möjligt enligt nationell rätt, tillerkännas största möjliga nationella betydelse och behandlas som sådant i tillståndsprocesser samt vid fysisk planering, inklusive miljökonsekvensbedömningar, om detta följer av nationell rätt, i den mån och på det sätt sådan behandling följer av nationell rätt för motsvarande typ av energinfrastruktur.

4. Kommissionen ska senast den 16 augusti 2013, utfärda icke-bindande riktlinjer för att stödja medlemsstaterna i deras arbete med att fastställa lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att förfarandena för miljökonsekvensbedömningar ska bli effektivare samt för att de förfaranden för miljökonsekvensbedömningar som krävs enligt unionsrätten ska tillämpas konsekvent.

5. Medlemsstaterna ska, med vederbörlig hänsyn till de riktlinjer som avses i punkt 4, bedöma vilka åtgärder som kan vidtas för att förfarandena för miljökonsekvensbedömningar ska bli effektivare och tillämpas konsekvent, och underrätta kommissionen om resultatet.

6. Senast nio månader efter utfärdandet av de riktlinjer som avses i punkt 4 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder utan lagstiftningskaraktär som de med tillämpning av punkt 5 har identifierat.

7. Senast 24 månader efter utfärdandet av de riktlinjer som avses i punkt 4 ska medlemsstaterna anta de lagstiftningsåtgärder som de med tillämpning av punkt 5 har identifierat. Dessa åtgärder ska inte påverka skyldigheter som följer av unionsrätten.

8. När det gäller de miljökonsekvenser som avses i artikel 6.4 i direktiv 92/43/EEG och artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG ska projekt av gemensamt intresse anses vara av allmänintresse ur energipolitisk synvinkel, och får anses vara av väsentligt allmänintresse, om alla villkor som anges i dessa direktiv är uppfyllda.

Om kommissionens yttrande krävs i enlighet med direktiv 92/43/EEG ska kommissionen och den behöriga myndighet som avses i artikel 9 i denna förordning se till att beslutet om ett projekts väsentliga allmänintresse fattas inom den tidsfrist som anges i artikel 10.1 i denna förordning.

Artikel 8

Organisering av tillståndsprocessen

1. Varje medlemsstat ska senast den 16 november 2013 utse en behörig nationell myndighet som ska ansvara för att underlätta och samordna tillståndsprocessen för projekt av gemensamt intresse.

2. Den i punkt 1 avsedda behöriga myndighetens ansvar och/eller uppgifter som är förenade därmed får delegeras till eller utföras av en annan myndighet, per projekt av gemensamt intresse eller per särskild kategori av projekt av gemensamt intresse, under förutsättning att:

- a) den behöriga myndigheten underrättar kommissionen om denna delegering och informationen i denna offentliggörs antingen av den behöriga myndigheten eller av den projektansvarige, på den webbplats som avses i artikel 9.7,
- b) en enda myndighet har ansvaret per projekt av gemensamt intresse, fungerar som enda kontaktpunkt för den projektansvarige i det förfarande som leder fram till det övergripande beslutet om ett givet projekt av gemensamt intresse och samordnar inlämningen av all relevant dokumentation och information.

Den behöriga myndigheten får ha kvar ansvaret att fastställa tidsfrister, utan att det påverkar de tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 10.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av relevanta krav enligt internationell rätt och unionsrätten ska den behöriga myndigheten vidta åtgärder för att underlätta utfärdandet av det övergripande beslutet. Det övergripande beslutet ska utfärdas inom den tidsgräns som anges i artikel 10.1 och 10.2, i enlighet med ett av följande scheman:

- a) Integrerat schema: Det övergripande beslutet ska utfärdas av den behöriga myndigheten och vara det enda rättsligt bindande beslutet som följer på det formella tillståndsförfarandet. Om andra myndigheter berörs av projektet får de, i enlighet med nationell rätt, lämna sina yttranden som bidrag till förfarandet, och dessa yttranden ska beaktas av den behöriga myndigheten.
- b) Samordnat schema: Det övergripande beslutet omfattar flera enskilda rättsligt bindande beslut från flera berörda myndigheter, vilka ska samordnas av den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten får tillsätta en arbetsgrupp där alla berörda myndigheter finns företrädna, för att utarbeta en tidsplan för tillståndsgivningen i enlighet med artikel 10.4 b samt övervaka och samordna genomförandet av den. Den behöriga myndigheten ska samråda med de övriga berörda myndigheterna, i förekommande fall i enlighet med nationell rätt och utan att det påverkar de tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 10, för att från fall till fall fastställa en rimlig tidsgräns inom vilken de enskilda besluten ska fattas. Den behöriga myndigheten får fatta ett enskilt beslut på en annan berörd nationell myndighets vägnar om beslutet från den myndigheten inte meddelas inom tidsgränsen och dröjsmålet inte kan rättfärdigas, eller om nationell rätt föreskriver detta, och, i den utsträckning det är förenligt med unionsrätten, får den behöriga myndigheten anse att en annan berörd nationell myndighet antingen godkänt eller avslagit projektet om den myndigheten inte utfärdat sitt beslut inom tidsfristen. Om nationell rätt föreskriver detta får den behöriga myndigheten åsidosätta ett enskilt beslut från en annan berörd nationell myndighet, om den anser att den nationella myndigheten inte motiverat beslutet i tillräcklig utsträckning. Den behöriga myndigheten ska i sådana fall se till att tillämpliga krav i internationell rätt och unionsrätten respekteras och ska vederbörligen motivera sitt beslut.
- c) Samarbetsschema: Det övergripande beslutet ska samordnas av den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska samråda med de övriga berörda myndigheterna, i förekommande fall i enlighet med nationell rätt och utan att det påverkar de tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 10, för att från fall till fall fastställa en rimlig tidsfrist inom vilken de enskilda besluten ska fattas. Den ska övervaka att de berörda myndigheterna följer tidsfristerna.

Om ett enskilt beslut från en berörd myndighet inte förväntas meddelas inom tidsfristen ska den myndigheten skyndsamt informera den behöriga myndigheten och bifoga en motivering till dröjsmålet. Den behöriga myndigheten ska därefter fastställa en ny tidsfrist för när det enskilda beslutet ska utfärdas samtidigt som de övergripande tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 10 alltså ska gälla.

Med hänsyn till de nationella särdragen inom planering och tillståndprocesser, får medlemsstaterna välja mellan de tre sche-

man som avses i leden a, b och c i första stycket för att underlätta och samordna sina förfaranden, och de ska välja att tillämpa det schema som är mest effektivt. Om en medlemsstat väljer samarbetsschemat ska den underrätta kommissionen om skälen till detta. Kommissionen ska i den rapport som avses i artikel 17 utvärdera hur effektiva de olika schemana är.

4. Medlemsstaterna får tillämpa olika scheman bland dem som fastställs i punkt 3 på landbaserade respektive havsbaserade projekt av gemensamt intresse.

5. Om ett projekt av gemensamt intresse kräver att beslut fattas i två eller flera medlemsstater, ska varje behörig myndighet vidta alla nödvändiga åtgärder för att få till stånd ett effektivt och ändamålsenligt samarbete och samordning, bland annat vad gäller bestämmelserna i artikel 10.4. Medlemsstaterna ska eftersträva gemensamma förfaranden, särskilt för miljökonsekvensbedömningen.

Artikel 9

Insyn och allmänhetens medverkan

1. Senast den 16 maj 2014 ska medlemsstaten eller den behöriga myndigheten, vid behov i samarbete med andra berörda myndigheter, offentliggöra en handbok för de förfaranden för tillståndprocessen som är tillämpliga på projekt av gemensamt intresse. Handboken ska uppdateras efter behov och göras tillgänglig för allmänheten. Handboken ska åtminstone innehålla den information som anges i bilaga VI.1. Handboken ska inte vara juridiskt bindande, men den får hänvisa till eller återge relevanta rättsliga bestämmelser.

2. Utan att det påverkar krav enligt Århus- och Esbokonventionerna och tillämplig unionsrätt ska alla parter som medverkar i tillståndprocessen följa principerna för allmänhetens medverkan som anges i bilaga VI.3.

3. Inom en indikativ period på tre månader efter det att tillståndprocessen inletts enligt artikel 10.1 a ska den projektansvarige utarbeta och lägga fram ett koncept för allmänhetens medverkan och lämna in det till den behöriga myndigheten, utgående från det förfarande som anges i den handbok som avses i punkt 1 och i enlighet med de riktlinjer som fastställs i bilaga VI. Den behöriga myndigheten ska begära in ändringar eller godkänna konceptet för allmänhetens medverkan inom tre månader och därvid beakta alla former av allmänhetens medverkan eller samråd med allmänheten vilka ägt rum innan tillståndprocessen inleddes, till den del kraven i den här artikeln uppfyllts när det gäller denna medverkan och detta samråd.

Om den projektansvarige avser att väsentligt ändra ett redan godkänt koncept ska den underrätta den behöriga myndigheten om detta. Den behöriga myndigheten får i så fall begära ändringar.

4. Den projektansvarige eller, om detta krävs enligt nationell rätt, den behöriga myndigheten ska genomföra minst ett offentligt samråd innan den slutliga och fullständiga ansökan skickas in till den behöriga myndigheten enligt artikel 10.1 a. Detta ska inte påverka eventuella offentliga samråd som ska hållas efter det att ansökan om tillstånd lämnats in enligt artikel 6.2 i direktiv 2011/92/EU. Syftet med det offentliga samrådet är att informera de intressenter som avses i bilaga VI.3.a om projektet i ett tidigt skede, och samrådet ska bidra till att fastställa den lämpligaste platsen eller sträckningen och de frågor som ska tas upp i ansökan. De minimikrav som är tillämpliga på det offentliga samrådet anges i bilaga VI.5.

Den projektansvarige ska utarbeta en rapport som sammanfattar resultaten av den verksamhet som har bedrivits med tanke på allmänhetens medverkan innan ansökan lämnas in, där det också ska ingå uppgifter om den verksamhet som bedrivits innan tillståndsprocessen inleddes. Den projektansvarige ska skicka in den rapporten tillsammans med ansökan till den behöriga myndigheten. Vederbörlig hänsyn ska tas till dessa resultat i det övergripande beslutet.

5. Om ett projekt överskrider två eller flera medlemsstaters gränser ska de offentliga samråden i enlighet med punkt 4 i varje berörd medlemsstat genomföras senast inom två månader efter det att det första offentliga samrådet inleddes.

6. Om ett projekt kan antas få betydande skadliga gränsöverskridande verkningar i en eller flera angränsande medlemsstater och artikel 7 i direktiv 2011/92/EU samt Esbokonventionen är tillämpliga, ska information om detta göras tillgänglig för den behöriga myndigheten i de angränsande medlemsstaterna. Den behöriga myndigheten i de angränsande medlemsstaterna ska i förekommande fall i anmälningsförfarandet meddela huruvida den eller någon annan berörd myndighet önskar delta i de offentliga samråden.

7. Den projektansvarige eller, om detta följer av nationell rätt, den behöriga myndigheten ska inrätta och regelbundet uppdatera en webbplats med relevant information om projektet av gemensamt intresse och som ska länkas till kommissionens webbplats och uppfylla kraven i bilaga VI.6. Kommersiellt känslig information ska behandlas konfidentiellt.

De projektansvariga ska även offentliggöra relevant information genom andra lämpliga informationsmedel som allmänheten har obehindrad tillgång till.

Artikel 10

Tillståndsprocessens längd och genomförande

1. Tillståndsprocessen består av två förfaranden:

- a) Föransökningsförfarandet, som omfattar perioden från tillståndsprocessens startdatum och fram till dess att den inlämnade ansökan godtas av den behöriga myndigheten, ska genomföras under en indikativ period på två år.

Detta förfarande ska innefatta arbetet med eventuella miljörapporter som ska sammanställas av de projektansvariga.

För att tillståndsprocessens startdatum ska kunna fastställas, ska de projektansvariga skriftligen anmäla projektet till den behöriga myndigheten i de berörda medlemsstaterna och inbegripa en rimligt detaljerad beskrivning av projektet. Senast tre månader efter det att den behöriga myndigheten har mottagit anmälan ska den godta eller, om den anser att projektet inte har framskridit tillräckligt för att en tillståndsprocess ska kunna inledas, avslå anmälan skriftligen, vilket ska göras även på de andra berörda myndigheternas vägnar. Om anmälan avslås ska den behöriga myndigheten motivera sitt beslut, även på de andra berörda myndigheternas vägnar. Den dag då den behöriga myndigheten undertecknar sin bekräftelse av att den mottagit anmälan ska anses utgöra startdatum för tillståndsprocessen. När två eller flera medlemsstater är berörda ska tillståndsprocessens startdatum vara den dag då den sista berörda behöriga myndigheten godtar anmälan.

- b) Det formella tillståndsförfarandet, som omfattar perioden från dagen då den inlämnade ansökan godtas och fram till dess att det övergripande beslutet fattas, får pågå i högst ett år och sex månader. Denna tidsfrist får förkortas av medlemsstaterna om de anser det lämpligt.

2. De bägge förfaranden som avses i punkt 1 får pågå i sammanlagt högst tre år och sex månader. Om den behöriga myndigheten anser att det ena eller båda förfarandena i tillståndsprocessen inte kommer att slutföras före de tidsfrister som anges i punkt 1 får den dock, före fristernas utgång och från fall till fall, besluta om att förlänga den ena eller båda fristerna med högst nio månader för båda förfarandena sammanlagt.

I det fallet ska den behöriga myndigheten underrätta den berörda gruppen och redogöra för vilka åtgärder som vidtagits eller kommer att vidtas för att tillståndsprocessen ska kunna slutföras så fort som möjligt. Gruppen får begära att den behöriga myndigheten regelbundet rapporterar om vilka framsteg som har gjorts i detta avseende.

3. Om en rutt eller en förläggingsplats ska fastställas i en medlemsstat endast med tanke på ett planerat projekt, också vid planeringen av specifika korridorer för nätinfrastrukturer, och detta inte kan göras som ett led i den process som leder fram till det övergripande beslutet, ska beslutet om fastställande fattas inom en separat tidsfrist på sex månader, med början från och med den dag då den projektansvarige inlämnat de slutliga och fullständiga ansökningshandlingarna.

I det fallet ska den förlängning som avses i punkt 2 förkortas till sex månader, också för det förfarande som avses i denna punkt.

4. Föransökningsförfarandet ska innefatta följande steg:

- a) Efter det att anmälan godtagits i enlighet med punkt 1 a ska den behöriga myndigheten, i nära samarbete med övriga berörda myndigheter och i förekommande fall utgående från ett förslag från den projektansvarige, fastställa hur omfattande material och hur detaljerad information den projektansvarige ska skicka in i sin ansökan om ett övergripande beslut. När detta fastställs ska den checklista som avses i bilaga VI.1 e tjäna som utgångspunkt.
- b) Den behöriga myndigheten ska i nära samarbete med den projektansvarige och andra berörda myndigheter, och med beaktande av resultaten av den verksamhet som bedrivits enligt led a, utarbeta ett detaljerat schema för tillståndsprövsprocessen i enlighet med riktlinjerna i bilaga VI.2.

Vid projekt som överskrider två eller flera medlemsstaters gränser ska de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna utarbeta ett gemensamt schema i vilket de strävar efter att sammanjämka sina tidtabeller.

- c) När den behöriga myndigheten har mottagit utkastet till ansökan ska den vid behov, och även på andra berörda myndigheters vägnar, begära in ytterligare information från den projektansvarige, dock bara i sådana frågor som tas upp i led a. Senast tre månader efter det att den behöriga myndigheten har mottagit den ytterligare informationen ska den skriftligen godta ansökan för behandling. En begäran om ytterligare information får endast framställas om det motiveras av nya omständigheter.

5. Den projektansvarige ska se till att ansökan är fullständig och av tillfredsställande kvalitet, och ska begära ett yttrande om detta från den behöriga myndigheten så tidigt som möjligt under föransökningsförfarandet. Den projektansvarige ska sam-

arbeta fullt ut med den behöriga myndigheten för att hålla tidsfristerna och följa det detaljerade schemat i punkt 4 b.

6. De tidsfrister som fastställs i denna artikel ska inte påverka skyldigheter som följer av internationell rätt eller unionsrätten och inte heller förfaranden för överklaganden av förvaltningsbeslut och rättslig prövning av en domstol.

KAPITEL IV

REGLERING

Artikel 11

Kostnads-nyttanalyser som omfattar hela energisystemet

1. Senast den 16 november 2013 ska det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystem (Entso) för el och Entso för gas offentliggöra och förse medlemsstaterna, kommissionen och byrån med uppgifter om sina respektive metoder – bland annat i fråga om nät- och marknadsmodeller – för en harmoniserad kostnads-nyttanalys på unionsnivå som omfattar hela energisystemet och avser projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a–d och bilaga II.2. Metoderna ska användas varje gång en tioårsplan för utvecklingen av nätet tas fram av Entso för el eller Entso för gas, enligt artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 8 i förordning (EG) nr 715/2009. Metoderna ska utarbetas i enlighet med de principer som anges i bilaga V och överensstämmer med de regler och indikatorer som fastställs i bilaga IV.

Innan Entso för el och Entso för gas lämnar in uppgifter om sina respektive metoder ska de genomföra ett omfattande samrådsförfarande som åtminstone ska inbegripa de organisationer som företräder alla berörda intressenter – och, om det anses lämpligt, de berörda intressenterna själva –, nationella tillsynsmyndigheter och andra nationella myndigheter.

2. Senast tre månader efter det att byrån har mottagit uppgifter om metoderna ska den förse medlemsstaterna och kommissionen med ett yttrande om metoderna och offentliggöra yttrandet.

3. Senast tre månader efter det att kommissionen har mottagit byråns yttrande ska den, och får medlemsstaterna, utfärda ett yttrande om metoderna. Yttrandena ska lämnas in till Entso för el eller Entso för gas.

4. Senast tre månader efter det att Entso för el och Entso för gas har mottagit det sista yttrandet enligt punkt 3 ska de anpassa sina metoder, varvid vederbörlig hänsyn ska tas till de yttranden som mottagits från medlemsstaterna, kommissionens yttrande och byråns yttrande, och skicka in den till kommissionen för godkännande.

5. Senast två veckor efter kommissionens godkännande ska Entso för el och Entso för gas offentliggöra uppgifter om sina respektive metoder på sina webbplatser. På begäran ska de tillhandahålla kommissionen och byrån de uppsättningar inmatningsdata som beskrivs i bilaga V.1 samt andra relevanta uppgifter om nät, lastflöde och marknaden på ett tillräckligt exakt sätt i enlighet med nationell rätt och tillämpliga konfidentialitetsavtal. Uppgifterna ska vara giltiga den dag då de begärs in. Kommissionen och byrån ska se till att de mottagna uppgifterna behandlas konfidentiellt både av dem själva och av alla parter som utför analysarbete åt dem på grundval av de uppgifterna.

6. Metoderna ska uppdateras och förbättras regelbundet i enlighet med punkterna 1–5. Byrån får, på eget initiativ eller på vederbörligt motiverad begäran från nationella tillsynsmyndigheter eller intressenter och efter formella samråd med de organisationer som företräder alla berörda intressenter och med kommissionen, begära sådana uppdateringar och förbättringar under förutsättning att det vederbörligen motiveras och rimliga tidsfrister fastställs. Byrån ska offentliggöra begärandena från nationella tillsynsmyndigheter eller intressenter och alla relevanta dokument som inte är kommersiellt känsliga och som föranlett byrån att begära en uppdatering eller en förbättring.

7. Senast den 16 maj 2015 ska de nationella tillsynsmyndigheterna, som samarbetar inom ramen för byrån, fastställa och offentligt tillgängliggöra en uppsättning indikatorer med tillhörande referensvärden för jämförelse av investeringskostnaderna per enhet för jämförbara projekt inom de infrastrukturkategorier som ingår i bilaga II.1 och II.2. Entso för el och Entso för gas får använda dessa referensvärden vid de kostnadsnyttoanalyser som görs i samband med framtida tioårsplaner för utvecklingen av nätet.

8. Senast den 31 december 2016 ska Entso för el och Entso för gas tillsammans tillhandahålla kommissionen och byrån en konsekvent och sammanlänkad modell för el- och gasmarknaderna respektive el- och gasnäten, bland annat i fråga om infrastruktur för överföring av både el och gas samt om lagrings- och LNG-anläggningar, som omfattar prioriterade korridorer och områden för energiinfrastruktur och som utarbetats i enlighet med principerna i bilaga V. När modellen godkänts av kommissionen i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4, ska den inkluderas i metoden.

Artikel 12

Möjliggörande av investeringar med gränsöverskridande verkningar

1. De faktiska investeringskostnaderna, exklusive underhållskostnaderna, för ett projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a, b och d och bilaga II.2 ska bäras av de relevanta systemansvariga för överföringssystemen eller av de projektansvariga för infrastrukturen för överföring i de medlemsstater där projektet tillför en positiv nettoeffekt, och

ska finansieras av nätanvändarna genom tariffer för nättillträde i dessa medlemsstater, till den del de inte täcks genom kapacitetsavgifter eller andra avgifter.

2. För projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a, b och d och bilaga II.2 ska punkt 1 tillämpas endast om åtminstone en projektansvarig begär att de relevanta nationella myndigheterna ska tillämpa denna artikel på alla kostnader för projektet eller delar av kostnaderna för ett projekt. För ett projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.2 ska punkt 1 dessutom tillämpas endast om det redan gjorts en bedömning av efterfrågan på marknaden och det då har framgått att det inte kan förväntas att de faktiska investeringskostnaderna kan täckas genom tarifferna.

Om ett projekt har flera projektansvariga ska de relevanta nationella tillsynsmyndigheterna utan dröjsmål begära att alla projektansvariga lämnar in investeringsförfrågan gemensamt i enlighet med punkt 3.

3. De projektansvariga för ett projekt av gemensamt intresse på vilket punkt 1 är tillämpligt ska regelbundet, minst en gång om året och till dess att projektet tas i drift, informera samtliga berörda nationella tillsynsmyndigheter om hur projektet fortskrider och om vilka kostnader och verkningar det konstaterats medföra.

Så snart ett sådant projekt är tillräckligt långt framskridet, ska den eller de projektansvariga, efter samråd med de systemansvariga för överföringssystemen i de medlemsstater för vilka projektet medför en avsevärd positiv nettoeffekt lämna in en investeringsförfrågan. I investeringsförfrågan ska det ingå en begäran om gränsöverskridande kostnadsfördelning och den ska lämnas in till alla de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, tillsammans med följande:

- a) En projektspecifik kostnadsnyttoanalys som är förenlig med den metod som utarbetats enligt artikel 11 och i vilken det tas hänsyn till nyttan också utanför den berörda medlemsstatens gränser.
- b) En affärsplan med en analys av projektets ekonomiska bärkraft, inklusive uppgifter om den finansieringslösning som valts, och, för ett projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorin i bilaga II.2, resultaten av marknadstester.
- c) Om de projektansvariga är överens om detta: ett underbyggt förslag till gränsöverskridande kostnadsfördelning.

Om ett projekt drivs av flera projektansvariga, ska de inge sin investeringsförfrågan gemensamt.

För projekt som ingår i den första unionsförteckningen ska de projektansvariga inge sin investeringsförfrågan senast den 31 oktober 2013.

När de nationella tillsynsmyndigheterna har mottagit en investeringsförfrågan ska de utan dröjsmål sända en kopia av den till byrån i informationssyfte.

De nationella tillsynsmyndigheterna och byrån ska behandla kommersiellt känslig information konfidentiellt.

4. Senast sex månader efter det att den sista investeringsförfrågan mottagits av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna ska de nationella tillsynsmyndigheterna, efter samråd med de projektansvariga, fatta samordnade beslut om fördelningen av de investeringskostnader som ska bäras av varje systemansvarig i projektet samt om kostnadernas inkludering i tarifferna. De nationella tillsynsmyndigheterna får besluta att fördela endast en del av kostnaderna eller får besluta att fördela kostnaderna inom ett paket av flera projekt av gemensamt intresse.

Vid fördelning av kostnader ska de nationella tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till faktiska eller förväntade:

- kapacitetsavgifter eller andra avgifter,
- intäkter som härrör från kompensationsmekanismen mellan systemansvariga för överföringssystemen, vilken inrättats enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 714/2009.

Vid beslut om gränsöverskridande fördelning av kostnader ska hänsyn tas till projektens ekonomiska, sociala och miljömässiga kostnader och fördelar i de berörda medlemsstaterna och till det eventuella behovet av finansiellt stöd.

Vid beslut om gränsöverskridande fördelning av kostnader ska de relevanta nationella tillsynsmyndigheterna, i samråd med de berörda systemansvariga för överföringssystemen, sträva efter att nå fram till en ömsesidig överenskommelse som ska bygga på bland annat, men inte enbart, den information som anges i punkt 3 a och b.

Om ett projekt av gemensamt intresse begränsar negativa externa effekter, såsom transitflöden, och det projektet av gemensamt intresse genomförs i den medlemsstat där den negativa

externa effekten har sitt ursprung, ska denna begränsning inte anses som en gränsöverskridande fördel och ska därför inte ligga till grund för fördelning av kostnader till den systemansvariga för överföringssystem i de medlemsstater som påverkas av dessa negativa externa effekter.

5. När de nationella tillsynsmyndigheterna fastställer eller godkänner tariffier i enlighet med artikel 37.1 a i direktiv 2009/72/EG och artikel 41.1 a i direktiv 2009/73/EG, ska de, utgående från den gränsöverskridande fördelning av kostnader som avses i punkt 4 i den här artikeln, beakta de faktiska kostnader som uppstått för en systemansvarig för ett överföringssystem eller en annan projektansvarig till följd av investeringar, om dessa kostnader motsvarar kostnaderna för en effektiv och strukturellt jämförbar systemansvarig.

De nationella tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål meddela byrån sitt beslut om kostnadsfördelning och samtidigt lämna all relevant information om beslutet. Informationen ska särskilt innehålla en detaljerad redogörelse för de faktorer som legat till grund för kostnadsfördelningen mellan medlemsstaterna, exempelvis följande:

- a) En utvärdering av effekterna, bland annat för nättarifferna, i var och en av de berörda medlemsstaterna.
- b) En utvärdering av den affärsplan som avses i punkt 3 b.
- c) Positiva regionala eller unionsomfattande externa effekter som projektet skulle få.
- d) Resultatet av samrådet med de projektansvariga.

Beslutet om kostnadsfördelning ska offentliggöras.

6. Om de nationella tillsynsmyndigheterna inte har nått en överenskommelse om investeringsförfrågan senast sex månader efter det att denna mottagits av den sista av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, ska de utan dröjsmål informera byrån.

I detta fall, eller efter en gemensam begäran från de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, ska beslutet om den investeringsförfrågan med gränsöverskridande kostnadsfördelning som avses i punkt 3, samt om hur investeringskostnaderna ska återspeglas i tarifferna, fattas av byrån senast tre månader efter det att byrån har övertagit ärendet.

Innan byrån fattar sitt beslut ska den samråda med de berörda nationella tillsynsmyndigheterna och de projektansvariga. Den tremånadersperiod som avses i andra stycket får förlängas med två månader om byrån begär in ytterligare information. Den förlängda tidsfristen ska börja löpa dagen efter det att den fullständiga informationen inkommit.

Beslutet om kostnadsfördelning ska offentliggöras. Artiklarna 19 och 20 i förordning (EG) nr 713/2009 ska tillämpas.

7. Byrån ska utan dröjsmål förse kommissionen med en kopia av samtliga beslut om kostnadsfördelning tillsammans med all relevant information om vart och ett av besluten. Informationen får lämnas i aggregerad form. Kommissionen ska behandla kommersiellt känslig information konfidentiellt.

8. Beslutet om kostnadsfördelning ska inte påverka rätten för systemansvariga för överföringssystem att tillämpa, och för nationella tillsynsmyndigheter att godkänna, avgifter för nättillträde i enlighet med artikel 32 i direktiv 2009/72/EG och direktiv 2009/73/EG, artikel 14 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 13 i förordning (EG) nr 715/2009.

9. Denna artikel ska inte tillämpas på projekt av gemensamt intresse som beviljats:

- a) undantag från artiklarna 32, 33, 34, 41.6, 41.8 och 41.10 i direktiv 2009/73/EG, i enlighet med artikel 36 i direktiv 2009/73/EG,
- b) undantag från artikel 16.6 i förordning (EG) nr 714/2009 eller undantag från artiklarna 32, 37.6 och 37.10 i direktiv 2009/72/EG, i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009,
- c) undantag enligt artikel 22 i direktiv 2003/55/EG ⁽¹⁾, eller
- d) undantag enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1228/2003 ⁽²⁾.

Artikel 13

Incitament

1. Om en projektansvarig löper högre risker vid utveckling, anläggning, drift eller underhåll av ett projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a, b och d

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas (EUT L 176, 15.7.2003, s. 57).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1228/2003 av den 26 juni 2003 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel (EUT L 176, 15.7.2003, s. 1).

och bilaga II.2, jämfört med risker som normalt uppstår vid ett jämförbart infrastrukturprojekt, ska medlemsstaterna och de nationella tillsynsmyndigheterna se till att lämpliga incitament ges till det projektet i enlighet med artikel 37.8 i direktiv 2009/72/EG, artikel 41.8 i direktiv 2009/73/EG, artikel 14 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 13 i förordning (EG) nr 715/2009.

Första stycket ska inte tillämpas på projekt av gemensamt intresse som beviljats

- a) undantag från artiklarna 32, 33, 34, 41.6, 41.8 och 41.10 i direktiv 2009/73/EG, i enlighet med artikel 36 i direktiv 2009/73/EG,
- b) undantag från artikel 16.6 i förordning (EG) nr 714/2009 eller undantag från artiklarna 32, 37.6 och 37.10 i direktiv 2009/72/EG, i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009,
- c) undantag enligt artikel 22 i direktiv 2003/55/EG, eller
- d) undantag enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1228/2003.

2. När de nationella tillsynsmyndigheterna beslutar om att bevilja de incitament som avses i punkt 1 ska de beakta resultaten av den kostnadsnyttoanalys som ska göras på grundval av den metod som utarbetats enligt artikel 11, särskilt de positiva regionala eller unionsomfattande externa effekter som projektet genererar. De nationella tillsynsmyndigheterna ska vidare analysera de specifika riskerna för de projektansvariga, de åtgärder som vidtagits för att minska riskerna samt frågan om huruvida projektets riskprofil är försvarbar med tanke på de positiva nettoeffekter det ger jämfört med ett alternativ med lägre risk. Risker som berättigar till incitament ska särskilt ha anknytning till ny överföringsteknik, både landbaserad och havsbaserad, otillräcklig kostnadsåtervinning samt risker under utvecklingen.

3. Det incitament som beviljas genom beslutet ska beakta riskens särskilda karaktär och får bland annat omfatta

- a) reglerna för förhandsinvesteringar, eller
- b) reglerna för erkännande av de faktiska kostnader som uppstått innan projektet tas i drift, eller

c) reglerna för medgivande av extra avkastning på det kapital som investerats i projektet, eller

d) alla andra åtgärder som anses nödvändiga och lämpliga.

4. Senast den 31 juli 2013 ska, i mån av tillgänglighet, varje nationell tillsynsmyndighet lämna in till byrån uppgifter om sin metod och de kriterier som har använts för att utvärdera investeringar i el- och gasinfrastrukturprojekt och de högre risker dessa medför.

5. Senast den 31 december 2013 ska byrån, med vederbörlig hänsyn tagen till den information den mottagit enligt punkt 4 i denna artikel, i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EG) nr 713/2009 underlätta utbytet av god praxis och lägga fram rekommendationer för

a) de incitament som avses i punkt 1, på grundval av en jämförelse av bästa praxis från nationella tillsynsmyndigheter,

b) en gemensam metod för att utvärdera de högre risker som investeringar i el- och gasinfrastrukturprojekt medför.

6. Senast den 31 mars 2014 ska varje nationell tillsynsmyndighet offentliggöra sina metoder och de kriterier som har använts för att utvärdera investeringar i el- och gasinfrastrukturprojekt och de högre risker dessa medför.

7. När de åtgärder som avses i punkterna 5 och 6 inte är tillräckliga för att säkerställa att projekt av gemensamt intresse genomförs i rätt tid får kommissionen utfärda riktlinjer för de incitament som anges i denna artikel.

KAPITEL V

FINANSIERING

Artikel 14

Projekt som är berättigade till finansiellt stöd från unionen

1. Projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1, II.2 och II.4 ska vara berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag för studier och finansieringsinstrument.

2. Projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a–d och II.2, med undantag för pumpkraftverksprojekt, är även berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag för bygg- och anläggningsarbeten om de uppfyller samtliga följande kriterier:

a) Den projektspecifika kostnads-nyttoanalysen enligt artikel 12.3 a visar att det finns betydande positiva externa effekter, exempelvis försörjningstrygghet, solidaritet eller innovation.

b) Projektet har blivit föremål för ett beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning i enlighet med artikel 12, eller, för projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorin i bilaga II.1 c och därför inte blir föremål för något beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning, projektet ska syfta till att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster, åstadkomma teknisk innovation och garantera säkerheten vid gränsöverskridande nätverksdrift.

c) Projektet är inte kommersiellt bärkraftigt enligt affärsplanen och andra bedömningar som gjorts, särskilt av potentiella investerare eller långivare eller den nationella tillsynsmyndigheten. Vid bedömningen av projektets kommersiella bärkraft ska hänsyn tas till beslutet om incitament och dess motive-ring enligt artikel 13.2.

3. Projekt av gemensamt intresse som genomförs i enlighet med det förfarande som avses i artikel 5.7 d ska även vara berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag för bygg- och anläggningsarbeten om de uppfyller kriterierna i punkt 2 i den här artikeln.

4. Projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 e och II.4 ska även vara berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag för bygg- och anläggningsarbeten, om de projektansvariga tydligt kan visa att projektet har betydande positiva externa effekter och saknar kommersiell bärkraft enligt affärsplanen och andra bedömningar som gjorts, särskilt av potentiella investerare eller långivare eller, i förekommande fall, den nationella tillsynsmyndigheten.

Artikel 15

Riktlinjerna för kriterierna för beviljande av finansiellt stöd från unionen

De särskilda kriterier som fastställs i artikel 4.2 och de parametrar som fastställs i artikel 4.4 ska också tjäna som mål vid fastställandet av kriterierna för beviljande av finansiellt stöd från unionen i den relevanta förordningen om fonden för ett sammanlänkat Europa

Artikel 16

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3 ska ges till kommissionen för en period av fyra år från och med den 15 maj 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av den perioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Rapportering och utvärdering

Kommissionen ska senast 2017 offentliggöra en rapport om genomförandet av projekt av gemensamt intresse och lägga fram den för Europaparlamentet och rådet. Denna rapport ska innehålla en utvärdering av följande:

- a) Framstegen i fråga om planering, utveckling, anläggning och idrifttagning av projekt av gemensamt intresse som har valts ut enligt artikel 3, samt eventuella förseningar och andra svårigheter som uppstått.
  - b) De medel som unionen anslagit och utbetalat för projekt av gemensamt intresse, i förhållande till totalvärdet av finansierade projekt av gemensamt intresse.
  - c) Beträffande el- och gassektorerna, hur graden av sammanlänkning mellan medlemsstaterna utvecklats och hur detta har slagit igenom på energipriserna, samt antalet avbrott som konstaterats i nätsystemen, orsakerna till dem och kostnaderna för dem.
- d) Tillståndsgivning och allmänhetens medverkan, särskilt:
- i) Den genomsnittliga och maximala längden på tillståndsprocesser för projekt av gemensamt intresse, inklusive längden på varje fas av föransökningsförfarandet, jämfört med tidsgränserna för de ursprungliga viktigare delmål som avses i artikel 10.4.
  - ii) Motståndet mot projekt av gemensamt intresse (framför allt antalet skriftliga invändningar under det offentliga samrådsförfarandet och antalet rättsliga överklaganden).
  - iii) En översikt av god och innovativ praxis med avseende på intressenters medverkan och mildrande av miljökonsekvenserna under tillståndsprocesserna och i samband med projektets genomförande.
  - iv) I vilken utsträckning de scheman som föreskrivs i artikel 8.3 är ändamålsenliga för att de tidsfrister som fastställts i enlighet med artikel 10 ska kunna hållas.
- e) Reglering, särskilt:
- i) Antalet projekt av gemensamt intresse som har blivit föremål för beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning enligt artikel 12.
  - ii) Antalet och vilken typ av projekt av gemensamt intresse som har fått särskilda incitament enligt artikel 13.
- f) I vilken utsträckning denna förordning effektivt bidrar till att målen för en integrerad marknad uppnås senast 2014 och 2015, samt till uppnåendet av klimat- och energimålen för 2020 och, på längre sikt, till arbetet med att uppnå ett utsläppsnått samhälle senast 2050.

Artikel 18

Information och offentlighet

Kommissionen ska senast sex månader efter det att den första unionsförteckningen antagits upprätta en informationsplattform som är lättillgänglig för allmänheten, också på internet. Plattformen ska innehålla följande information:

- a) Allmän, uppdaterad information, bland annat geografiska uppgifter, för varje projekt av gemensamt intresse.
- b) Genomförandeplanen enligt artikel 5.1 för varje projekt av gemensamt intresse.

c) De viktigaste resultaten från den kostnads-nyttoanalys som gjorts på grundval av den metod som utarbetats enligt artikel 11 för de berörda projekten av gemensamt intresse, utom i de fall det rör sig om kommersiellt känslig information.

d) Unionsförteckningen.

e) De belopp som unionen anslagit och betalat ut för varje projekt av gemensamt intresse.

Artikel 19

Övergångsbestämmelser

Denna förordning ska inte påverka beslut om beviljat, fortsatt eller ändrat finansiellt stöd från kommissionen på grundval av ansökningsomgångar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 680/2007 av den 20 juni 2007 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området transeuropeiska nät på transportområdet och energiområdet ⁽¹⁾ för projekt som förtecknas i bilagorna I och III till beslut nr 1364/2006/EG eller på grundval av de mål som ska uppnås utifrån de relevanta utgiftskategorierna för det transeuropeiska energinätet, såsom definierats i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽²⁾.

Bestämmelserna i kapitel III ska vid tillståndsprocessen inte tillämpas på projekt av gemensamt intresse för vilka en projektansvarig inlämnat en ansökan före den 16 november 2013.

Artikel 20

Ändringar av förordning (EG) nr 713/2009

I förordning (EG) nr 713/2009 ska artikel 22.1 ersättas med följande:

”1. Avgifter ska betalas till byrån för begäran om undantagsbeslut enligt artikel 9.1 och för beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning som byrån meddelat enligt artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer ^(*).

^(*) EUT L 115, 25.4.2013, s. 39.”

⁽¹⁾ EUT L 162, 22.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

Artikel 21

Ändringar av förordning (EG) nr 714/2009

Förordning (EG) nr 714/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 a ska ersättas med följande:

”a) gemensamma verktyg för att säkerställa samordnad nätdrift under normala omständigheter och vid nödsituationer, inklusive gemensamma kriterier för klassificering av nätincidenter, och forskningsplaner. Dessa verktyg ska innehålla specifikationer om bland annat

i) ändamålsenlig information om hur samordningen av driften kan förbättras, inklusive lämplig information dagen före, under dagen och i realtid, samt hur ofta denna information lämpligast bör insamlas och vidarebefordras,

ii) teknikplattformen för informationsutbyte i realtid och, när så är lämpligt, teknikplattformarna för insamling, behandling och överföring av den övriga information som avses i led i, samt för genomförandet av de förfaranden som är ägnade att öka samordningen av driften mellan de systemansvariga för överföringssystemen, med målsättningen att samordningen ska bli unionsomfattande,

iii) hur de systemansvariga för överföringssystemen gör information om driften tillgänglig för andra systemansvariga för överföringssystemen eller för någon annan instans som vederbörligen fått i uppdrag att stödja dem med samordningen av driften, samt för byrån, och

iv) att de systemansvariga för överföringssystemen ska utse en kontaktpunkt för att besvara förfrågningar från andra systemansvariga för överföringssystemen eller från någon instans som vederbörligen har fått ett uppdrag i enlighet med led iii, eller byråns förfrågningar om sådan information.

Entso för el ska sända in de specifikationer som antagits med stöd av leden i–iv till byrån och kommissionen senast den 16 maj 2015.

Inom tolv månader efter det att specifikationerna antagits ska byrån utfärda ett yttrande i vilket den bedömer huruvida specifikationerna på ett tillräckligt sätt bidrar till främjandet av gränsöverskridande handel och till att säkerställa att det europeiska elöverföringsnätet sköts optimalt, drivs under samordnade former, används effektivt och omfattas av en sund teknisk utveckling.”

b) Punkt 10 a ska ersättas med följande:

”a) bygga på nationella investeringsplaner, med beaktande av de regionala investeringsplaner som avses i artikel 12.1 och, i tillämpliga fall, på unionsaspekter av nätplanering, enligt vad som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer (*), och bli föremål för en kostnads-nyttoanalys enligt vad som fastställs i artikel 11 i den förordningen.

(*) EUT L 115, 25.4.2013, s. 39.”

2. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Kostnader

Kostnaderna för den verksamhet som bedrivs av Entso för el och som avses i artiklarna 4–12 och i artikel 11 i förordning (EU) nr 347/2013 ska bäras av de systemansvariga för överföringssystemen och tas med i avgiftsberäkningen. Tillsynsmyndigheterna ska godkänna dessa kostnader endast om de är rimliga och lämpliga.”

3. I artikel 18 ska följande punkt införas:

”4a. Kommissionen får anta riktlinjer för hur driften ska samordnas på unionsnivå mellan de systemansvariga för överföringssystemen. Dessa riktlinjer ska överensstämma med och bygga på de nätföreskrifter som avses i artikel 6 i denna förordning och bygga på de antagna specifikationerna och byråns yttrande, vilka avses i artikel 8.3 a i denna förordning. Vid antagandet av dessa riktlinjer ska kommissionen ta hänsyn till de olika krav som ställs på driften på regional och nationell nivå.

Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.3.”

4. I artikel 23 ska följande punkt införas:

”3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (*) tillämpas.

(*) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”

Artikel 22

Ändringar av förordning (EG) nr 715/2009

Förordning (EG) nr 715/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 8.10 a ska ersättas med följande:

”a) bygga på nationella investeringsplaner, med beaktande av de regionala investeringsplaner som avses i artikel 12.1 och, i tillämpliga fall, på unionsaspekter av nätplanering, enligt vad som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer (*) och bli föremål för en kostnads-nyttoanalys enligt vad som fastställs i artikel 11 i den förordningen.

(*) EUT L 115, 25.4.2013, s. 39.”

2. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Kostnader

Kostnaderna för den verksamhet som bedrivs av Entso för gas och som avses i artiklarna 4–12 i denna förordning och i artikel 11 i förordning (EU) nr 347/2013 ska bäras av de systemansvariga för överföringssystemen och tas med i avgiftsberäkningen. Tillsynsmyndigheterna ska godkänna dessa kostnader endast om de är rimliga och lämpliga.”

Artikel 23

Upphävande

Beslut nr 1364/2006/EG ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2014. Inga rättigheter ska följa av denna förordning för projekt som förtecknas i bilagorna I och III till beslut nr 1364/2006/EG.

*Artikel 24***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 juni 2013, med undantag för artiklarna 14 och 15 som ska tillämpas från och med den dag då den relevanta förordningen om fonden för ett sammanlänkat Europa börjar tillämpas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 april 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. CREIGHTON

Ordförande

BILAGA I

PRIORITERADE KORRIDORER OCH OMRÅDEN FÖR ENERGIINFRASTRUKTUR

Denna förordning ska gälla följande prioriterade transeuropeiska korridorer och områden för infrastruktur:

1. PRIORITERADE KORRIDORER FÖR EL

1. Havsbaserat elnät i det norra havsområdet: utveckling av ett integrerat elnät med tillhörande sammanlänkningslinjer till havs i Nordsjön, Irländska sjön, Engelska kanalen, Östersjön och angränsande havsområden, för överföring av el från förnybara energikällor till havs till platser där förbrukning och lagring sker och för ökat utbyte av el över gränserna.

Berörda medlemsstater: Belgien, Danmark, Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Sverige och Tyskland.

2. Sammanlänkningslinjer för el i nord-sydlig riktning i västra Europa: sammanlänkningslinjer mellan medlemsstaterna i regionen och med Medelhavsområdet, inklusive Pyreneiska halvön, särskilt för att integrera el från förnybara energikällor och förstärka inre nätinfrastuktur för att främja marknadsintegration i regionen.

Berörda medlemsstater: Belgien, Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Malta, Portugal, Spanien, Tyskland och Österrike.

3. Sammanlänkningslinjer för el i nord-sydlig riktning i de centrala och södra delarna av östra Europa: sammanlänkningslinjer och inre förbindelser i nord-sydlig och öst-västlig riktning för att fullborda den inre marknaden och integrera produktion från förnybara energikällor.

Berörda medlemsstater: Bulgarien, Cypern, Grekland, Italien, Kroatien⁽¹⁾, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

4. Sammanlänkningsplan för el i Östersjöländerna: sammanlänkningslinjer mellan medlemsstaterna i Östersjöområdet med tillhörande förstärkning av inre nätinfrastuktur, för att bryta de baltiska staternas isolering och främja marknadsintegration i regionen, bland annat genom att arbeta för integrering av förnybar energi.

Berörda medlemsstater: Danmark, Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen, Sverige och Tyskland.

2. PRIORITERADE KORRIDORER FÖR GAS

5. Sammanlänkningslinjer för gas i nord-sydlig riktning i västra Europa: gasinfrastruktur för gasflöden i nord-sydlig riktning i västra Europa för ökad diversifiering av tillförselvägar och bättre kortfristig leveransförmåga för gas.

Berörda medlemsstater: Belgien, Danmark, Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Italien, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Portugal, Spanien och Tyskland.

6. Sammanlänkningslinjer för gas i nord-sydlig riktning i de centrala och södra delarna av östra Europa: gasinfrastruktur för regionala anslutningar mellan och inom Östersjöområdet, Adriatiska havet, Egeiska havet, östra Medelhavsområdet och Svarta havet, särskilt för att främja diversifiering och tryggad gasförsörjning.

Berörda medlemsstater: Bulgarien, Cypern, Grekland, Italien, Kroatien⁽¹⁾, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

7. Södra gaskorridoren: infrastruktur för överföring av gas från området kring Kaspiska havet, Centralasien, Mellanöstern och östra Medelhavet till unionen för ökad diversifiering av gasförsörjningen.

⁽¹⁾ Under förutsättning att Kroatien ansluter sig, från och med dagen för anslutningen.

Berörda medlemsstater: Bulgarien, Cypern, Frankrike, Grekland, Italien, Kroatien ⁽¹⁾, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

8. Sammanlänkingsplan för gas i Östersjöländerna: gasinfrastruktur för att bryta isoleringen av de tre baltiska staterna och Finland och deras beroende av en enda leverantör, för att förstärka inre nätinфраstruktur i enlighet därmed och för att få en mer diversifierad försörjning och ökad försörjningstrygghet i Östersjöområdet.

Berörda medlemsstater: Danmark, Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen, Sverige och Tyskland.

3. PRIORITERADE KORRIDORER FÖR OLJA

9. Sammanlänkningar för oljeförsörjning i de centrala delarna av östra Europa: driftskompatibilitet för oljeledningsnätet i de centrala delarna av östra Europa för att öka försörjningstryggheten och minska miljöriskerna.

Berörda medlemsstater: Kroatien ⁽¹⁾, Polen, Slovakien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

4. PRIORITERADE TEMAOMRÅDEN

10. Utbyggnad av smarta nät: införande av teknik för smarta nät i hela unionen för att på ett effektivt sätt integrera alla användare anslutna till elnätet samt deras beteende och handlingar, framför allt produktion av stora mängder el från förnybara eller distribuerade energikällor och efterfrågerespons från konsumenternas sida.

Berörda medlemsstater: alla.

11. Motorvägar för el: utveckling av de första motorvägarna för el fram till 2020, i syfte att bygga ett system med motorvägar för el över hela unionen, som kan

- a) ta emot den allt större överskottsproduktionen av vindkraft i och runt Nordsjön och Östersjön och den ökande produktionen av el från förnybara källor i Öst- och Sydeuropa och även i Nordafrika,
- b) sammanbinda dessa nya produktionscentrum med områden med hög lagringskapacitet i de nordiska länderna och Alperna, och med andra regioner med stora förbrukningscentrum, och
- c) hantera ett alltmer varierande och decentraliserat elutbud och en flexibel efterfrågan på el.

Berörda medlemsstater: alla.

12. Gränsöverskridande koldioxidnät: utveckling av infrastruktur för transport av koldioxid mellan medlemsstater samt till och från angränsande tredjeländer för att ge ökad spridning åt avskiljning och lagring av koldioxid.

Berörda medlemsstater: alla.

⁽¹⁾ Under förutsättning att Kroatien ansluter sig, från och med dagen för anslutningen.

BILAGA II

KATEGORIER AV ENERGIINFRASTRUKTUR

De kategorier av energiinfrastruktur som ska utvecklas för att genomföra energiinfrastrukturprioriteringarna i bilaga I är följande:

1. För el:

- a) Högspänningsluftledningar, om de är utformade för en spänning på 220 kV eller mer, samt underjordiska och submarina överföringskablar, om de är utformade för en spänning på 150 kV eller mer.
- b) Särskilt i fråga om motorvägar för el: all fysisk utrustning som är utformad för att möjliggöra eltransporter på hög- och extrahögspänningsnivå i syfte att koppla ihop stora mängder elproduktion eller ellagring belägen i en eller flera medlemsstater, eller tredjeländer, med storskalig elförbrukning i en eller flera andra medlemsstater.
- c) Ellagringsanläggningar som används för permanent eller tillfällig lagring av el i infrastruktur ovan eller under mark, eller i geologiska områden, förutsatt att de är direkt anslutna till högspänningsledningar som är utformade för en spänning på 110 kV eller mer.
- d) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att de system som avses i a–c ska fungera tryggt, säkert och effektivt, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem på alla spänningsnivåer och transformatorstationer.
- e) Varje typ av utrustning eller anläggning, både på överförings- och på mellanspänningsdistributionsnivå, som syftar till digital tvåvägskommunikation, i realtid eller nära realtid, samt interaktiv och intelligent övervakning och styrning av produktion, överföring, distribution och förbrukning av el inom ett elnät för att utveckla ett nät som på ett effektivt sätt integrerar alla användare anslutna till elnätet – producenter, konsumenter och dem som är både producenter och konsumenter – samt deras beteende och handlingar, i syfte att säkerställa ett ekonomiskt effektivt, hållbart elsystem med låga förluster, hög kvalitet, försörjningstrygghet och säkerhet.

2. För gas:

- a) Överföringsledningar för transport av naturgas och biogas, som ingår i ett nät huvudsakligen bestående av högtrycksledningar, utom högtrycksledningar som används för distribution i tidigare led eller lokal distribution av naturgas.
- b) Underjordiska lagringsanläggningar anslutna till ovannämnda högtrycksledningar för gas.
- c) Anläggningar för mottagning, lagring, återförgasning eller dekomprimering av flytande eller komprimerad naturgas.
- d) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att systemet ska fungera tryggt, säkert och effektivt eller för att möjliggöra dubbelriktad kapacitet, inklusive kompressorstationer.

3. För olja:

- a) Rörledningar för transport av råolja.
- b) Pumpstationer och lagringsanläggningar som är nödvändiga för driften av råoljerörledningar.
- c) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att systemet i fråga ska fungera ordentligt, säkert och effektivt, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem samt anordningar för omvända flöden.

4. För koldioxid:

- a) Särskilda rörledningar, undantaget tidigare led i rörledningsnätet, som används för att transportera mänskligt genererad koldioxid från mer än en källa, det vill säga industrianläggningar (inklusive kraftverk) som producerar koldioxidgas genom förbränning eller andra kemiska reaktioner som inbegriper fossila eller icke-fossila kolhaltiga föreningar, för slutlig geologisk lagring av koldioxid i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG⁽¹⁾.
- b) Anläggningar för kondensering och buffertlagring av koldioxid för dess vidare transport. Detta inbegriper inte infrastruktur inom en geologisk formation som används för slutlig geologisk lagring av koldioxid i enlighet med direktiv 2009/31/EG samt tillhörande yt- och injektionsanläggningar.
- c) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att systemet i fråga ska fungera ordentligt, säkert och effektivt, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem.

(1) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.

BILAGA III

REGIONALA FÖRTECKNINGAR ÖVER PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

1. REGLER FÖR GRUPPER

1. Vid elprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 ska varje grupp bestå av företrädare för medlemsstaterna, nationella tillsynsmyndigheter, systemansvariga för överföringssystem samt kommissionen, byrån och Entso för el.

Vid gasprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.2 ska varje grupp bestå av företrädare för medlemsstaterna, nationella tillsynsmyndigheter, systemansvariga för överföringssystem samt kommissionen, byrån och Entso för gas.

Vid olje- och koldioxidtransportprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.3 och II.4 ska varje grupp bestå av företrädare för medlemsstaterna, projektansvariga som berörs av någon av prioriteringarna i bilaga I samt kommissionen.

2. Gruppernas beslutsfattande organ får sammanföras. Alla grupper eller beslutsfattande organ ska vid behov sammanträda för att diskutera frågor som är gemensamma för alla grupper. Till dem kan höra frågor av relevans för förenlighet över regiongränserna eller frågor om antalet förslag till projekt som uppförts på utkast till regionala förteckningar vilka löper risk att bli ohanterliga.
3. Varje grupp ska lägga upp sitt arbete i enlighet med det regionala samarbete som avses i artikel 6 i direktiv 2009/72/EG, artikel 7 i direktiv 2009/73/EG, artikel 12 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 12 i förordning (EG) nr 715/2009, samt andra befintliga regionala samsynsstrukturer.
4. Varje grupp ska, i enlighet med vad som anses lämpligt för att genomföra den relevanta prioriteringen i bilaga I, bjuda in projektansvariga för projekt som väljs ut som projekt av gemensamt intresse samt företrädare för nationella förvaltningar, tillsynsmyndigheter, systemansvariga för överföringssystem från kandidatländer och från potentiella kandidatländer, medlemsländer i EES och Efta, företrädare för energigemenskapens institutioner och organ, länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken samt länder med vilka unionen har inlett särskilt energisamarbete. Besluten om att inbjuda företrädare från tredjeländer ska bygga på samsyn.
5. Varje grupp ska samråda med de organisationer som företräder berörda intressenter, och, om så är lämpligt, intressenterna direkt, bland annat producenter, systemansvariga för distributionssystem, leverantörer, konsumenter och miljöskyddsorganisationer. Gruppen får organisera möten eller samråd när det är relevant för utförandet av dess uppgifter.
6. Kommissionen ska, på den informationsplattform som avses i artikel 18, offentliggöra varje grupps interna arbetsordning, tillsammans med regelbundet uppdaterad information om hur arbetet fortskrider, om föredragningslistorna för dess sammanträden samt om de slutgiltiga slutsatser och beslut som gruppen kommit fram till.
7. Kommissionen, byrån och grupperna ska sträva efter att det råder förenlighet mellan de olika grupperna. Kommissionen och byrån ska med tanke på detta vid behov se till att de berörda grupperna utbyter information om allt arbete som är av interregionalt intresse.

Nationella tillsynsmyndigheters och byråns deltagande i grupperna ska inte äventyra uppfyllandet av deras mål och uppgifter enligt denna förordning eller enligt artiklarna 36 och 37 i direktiv 2009/72/EG och artiklarna 40 och 41 i direktiv 2009/73/EG, eller enligt förordning (EG) nr 713/2009.

2. FÖRFARANDE FÖR REGIONAL IDENTIFIERING

1. Projektansvariga för ett projekt som kan väljas ut som ett projekt av gemensamt intresse, som vill att deras projekt ska få ställning som projekt av gemensamt intresse ska till grupperna inge en ansökan om att deras projekt ska väljas ut, tillsammans med
    - en analys av hur deras projekt bidrar till genomförandet av prioriteringarna i bilaga I,
    - en analys av hur projektet eller projekten uppfyller de relevanta kriterierna i artikel 4,
    - för projekt som är tillräckligt långt framskridna, en projektspecifik kostnads-nyttöanalys i enlighet med artiklarna 21 och 22 och utgående från de metoder som Entso för el och Entso för gas utarbetat i enlighet med artikel 11, samt
    - all annan information av betydelse för utvärderingen av projektet.
  2. Alla mottagare ska behandla kommersiellt känslig information konfidentiellt.
  3. Efter det att den första unionsförteckningen antagits ska, i alla unionsförteckningar som därefter antas, föreslagna elöverförings- och ellagringsprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a, b och d ingå i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplan för el som tagits fram av Entso för el i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009.
  4. Efter det att den första unionsförteckningen antagits ska, i alla unionsförteckningar som därefter antas, föreslagna infrastrukturprojekt för gas som omfattas av kategorierna i bilaga II.2 ingå i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplan för gas som tagits fram av Entso för gas i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 715/2009.
  5. De projekt som föreslagits för införande i den första unionsförteckningen och som inte tidigare utvärderats i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009 ska bedömas på nivån av ett unionsomfattande system av:
    - Entso för el, i enlighet med de metoder som tillämpas i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplanen för projekt som omfattas av bilaga II.1 a, b och d.
    - Entso för gas eller en tredje part, på ett konsekvent sätt utgående från objektiva metoder, för projekt som omfattas av bilaga II.2.
- Kommissionen ska senast den 16 januari 2014 utfärda riktlinjer för vilka kriterier som Entso för el och Entso för gas ska tillämpa när de tar fram de respektive tioåriga nätutvecklingsplaner som avses i punkterna 3 och 4, för att säkerställa likabehandling och insyn i processen.
6. Föreslagna koldioxidtransportprojekt som omfattas av kategorin i bilaga II.4 ska läggas fram som en del av en plan, framtagen av minst två medlemsstater, för utveckling av gränsöverskridande infrastruktur för transport och lagring av koldioxid. Den ska presenteras för kommissionen av de berörda medlemsstaterna eller av enheter som utsetts av de berörda medlemsstaterna.
  7. För föreslagna projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 och II.2 ska de nationella tillsynsmyndigheterna, och vid behov byrån, i mån av möjlighet inom ramen för regionalt samarbete (artikel 6 i direktiv 2009/72/EG, artikel 7 i direktiv 2009/73/EG), se till att bedömningskriterierna och metoderna för kostnads-nyttöanalysen tillämpas konsekvent och utvärdera deras gränsöverskridande relevans. De ska lägga fram sina bedömningar för gruppen.

8. Vid föreslagna olje- och koldioxidtransportprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.3 och II.4 ska kommissionen utvärdera hur kriterierna i artikel 4 tillämpats. Vid föreslagna koldioxidprojekt som omfattas av kategorin i bilaga II.4 ska kommissionen även beakta deras potential att i framtiden utvidgas till att omfatta fler medlemsstater. Kommissionen ska lägga fram sin bedömning för gruppen.
  9. Varje medlemsstat, vars territorium inte berörs av ett föreslaget projekt men på vilken projektet kan ha en potentiellt positiv nettoeffekt eller en potentiellt betydande effekt, till exempel på miljön eller på driften av energinfrastrukturen på dess territorium, får föra fram sina farhågor i ett yttrande till gruppen.
  10. Gruppens beslutsfattande organ ska på begäran av en medlemsstat i gruppen undersöka de underbyggda skäl som en medlemsstat lagt fram i enlighet med artikel 3.3 för att inte godkänna ett projekt av gemensamt intresse som berör dess territorium.
  11. Gruppen ska mötas för att granska och rangordna de föreslagna projekten och därvid ta hänsyn till tillsynsmyndigheternas bedömning eller till kommissionens bedömning, i fråga om olje- och koldioxidtransportprojekt.
  12. Utkasten till regionala förteckningar över föreslagna projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 och II.2 och som utarbetats av grupperna ska, tillsammans med eventuella yttranden i enlighet med punkt 9, sändas in till byrån sex månader före den dag då unionsförteckningen ska antas. Utkasten till regionala förteckningar, med tillhörande yttranden, ska bedömas av byrån inom tre månader efter den dag då de mottagits. Byrån ska tillhandahålla ett yttrande om utkastet till regionala förteckningar, framför allt om huruvida kriterierna och kostnadsnyttoanalysen tillämpats konsekvent över regionerna. Byråns yttrande ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 15.1 i förordning (EG) nr 713/2009.
  13. Inom en månad från och med dagen för mottagande av byråns yttrande ska det beslutsfattande organet i varje grupp anta sin slutliga regionala förteckning, med beaktande av bestämmelserna i artikel 3.3, varvid gruppernas förslag ska utgöra utgångspunkt och hänsyn ska tas till byråns yttrande och de nationella tillsynsmyndigheternas bedömning som inlämnats i enlighet med punkt 7 eller till kommissionens bedömning för olje- eller koldioxidtransportprojekt som föreslagits i enlighet med punkt 8. Grupperna ska inlämna de slutliga regionala förteckningarna till kommissionen, tillsammans med eventuella yttranden enligt vad som anges i punkt 9.
  14. Om det sammanlagda antalet föreslagna projekt av gemensamt intresse i unionsförteckningen, utgående från de regionala förteckningar som mottagits och efter att hänsyn tagits till byråns yttrande, skulle bli ohanterligt stort, ska kommissionen, efter samråd med varje berörd grupp, överväga att i unionsförteckningen inte ta med de projekt som rangordnats lägst av den berörda gruppen, i enlighet med den rangordning som fastställts enligt artikel 4.4.
-

BILAGA IV

REGLER OCH INDIKATORER AVSEENDE KRITERIER FÖR PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

1. Ett projekt med betydande gränsöverskridande verkan är ett projekt på en medlemsstats territorium som uppfyller följande villkor:
  - a) Överföring av el: projektet innebär att nätets överföringskapacitet eller den tillgängliga kapaciteten för kommersiella flöden ökas vid medlemsstatens gräns mot en eller flera andra medlemsstater eller vid något annat viktigt gränssnitt i samma överföringskorridor, där detta leder till en ökning av nätets gränsöverskridande överföringskapacitet med minst 500 megawatt jämfört med om projektet inte tagits i drift.
  - b) Lagring av el: projektet tillför minst 225 megawatt installerad kapacitet och har en lagringskapacitet som möjliggör en årlig nettoproduktion av el på 250 gigawattimmar.
  - c) Överföring av gas: projektet avser investeringar i kapacitet för omvända flöden eller ändrar förmågan att överföra gas över de berörda medlemsstaternas gränser med åtminstone 10 % jämfört med situationen innan projektet togs i drift.
  - d) Lagring av gas eller flytande/komprimerad naturgas: syftet med projektet är att direkt eller indirekt leverera till minst två medlemsstater eller att uppfylla infrastrukturstandarden (N-1-regeln) på regional nivå i enlighet med artikel 6.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 ⁽¹⁾.
  - e) Smarta nät: Projektet avser utrustning och anläggningar på högspännings- och medelspänningsnivå med en spänning på 10 kV eller mer. Det inbegriper systemansvariga för överförings- och distributionssystem från minst två medlemsstater som omfattar minst 50 000 användare som producerar eller förbrukar el, eller både och, i ett förbrukningsområde på minst 300 gigawattimmar/år, varav åtminstone 20 % härrör från förnybara källor som är variabla till sin natur.
2. Vid projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a–d ska kriterierna i artikel 4 utvärderas på följande sätt:
  - a) Marknadsintegrering, konkurrens och systemflexibilitet ska mätas i enlighet med analysen i den senast tillgängliga unionsomfattande tioåriga nätutvecklingsplanen för el, i synnerhet genom att
    - vid gränsöverskridande projekt beräkna inverkan på nätets överföringskapacitet i båda effektöverföringsriktningarna, mätt i effekt (megawatt) samt deras bidrag till uppnåendet av målet om att minst 10 % av den installerade produktionskapaciteten ska vara sammanlänkad, eller, vid projekt med betydande gränsöverskridande verkan, inverkan på nätets överföringskapacitet vid gränserna mellan berörda medlemsstater, mellan berörda medlemsstater och tredjeländer eller inom berörda medlemsstater samt på balanseringen av tillgång och efterfrågan och nätdriften i berörda medlemsstater,
    - för det analysområde som avses i bilaga V.10 bedöma vilken inverkan på produktions- och överföringskostnaderna i hela energisystemet och på konvergensen i fråga om marknadspriserna som projektet får enligt olika planeringsscenarioer, varvid särskild hänsyn ska tas till variationer i rangordningen.
  - b) Överföring av förnybar energiproduktion till större förbrukningscentrum och lagringsanläggningar ska mätas i enlighet med analysen i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplanen för el, i synnerhet genom att
    - vid överföring av el uppskatta den produktionskapacitet från förnybara energikällor (uttryckt i megawatt per teknikslag) som ansluts och överförs till följd av projektet, jämfört med den totala produktionskapacitet från dessa typer av förnybara energikällor som planeras i den berörda medlemsstaten fram till 2020 enligt den nationella handlingsplanen för förnybara energikällor i artikel 4 i direktiv 2009/28/EG,

⁽¹⁾ EUT L 295, 12.11.2010, s. 1.

— vid lagring av el jämföra den nya kapacitet som projektet tillför med den totala befintliga kapaciteten för samma lagringsteknik i det analysområde som avses i bilaga V.10.

- c) Försörjningstrygghet, driftskompatibilitet och säker systemdrift ska mätas i enlighet med analysen i den senast tillgängliga nätutvecklingsplanen för el, i synnerhet genom att bedöma projektets inverkan på förväntade belastningsförluster i det analysområde som avses i bilaga V.10 med avseende på tillräcklig produktions- och överföringskapacitet under ett antal karakteristiska belastningsperioder, varvid hänsyn ska tas till förväntade förändringar i fråga om extrema klimatbetingade väderhändelser och deras inverkan på infrastrukturens motståndskraft. Projektets inverkan på en oberoende och tillförlitlig kontroll över systemdriften och systemtjänsterna ska i förekommande fall mätas.
3. Vid projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.2 ska kriterierna i artikel 4 utvärderas på följande sätt:
- a) Marknadsintegration och driftskompatibilitet ska mätas genom en beräkning av projektets mervärde för integration av marknadsområden, priskonvergens och systemets allmänna flexibilitet, bland annat kapacitetsnivån för omvända flöden enligt olika scenarier.
- b) Konkurrens ska mätas på grundval av diversifiering, bland annat underlättande av tillgång till inhemska leveranskällor, varvid hänsyn i tur och ordning ska tas till diversifiering av källor, diversifiering av leverantörer och diversifiering av tillförselvägar samt ny kapacitets inverkan på Herfindahl-Hirschmann-indexet, (HHI-indexet) beräknat på kapacitetsnivån för det analysområde som avses i bilaga V.10.
- c) Gasförsörjningstrygghet ska mätas genom en beräkning av projektets mervärde för unionens gassystems kort- och långsiktiga motståndskraft och för förbättringen av systemets återstående flexibilitet när det gäller att hantera störningar i leveranserna till medlemsstaterna under olika scenarier, samt den extra kapacitet projektet ger mätt i förhållande till infrastrukturstandarden (N-1-regeln) på regional nivå i enlighet med artikel 6.3 i förordning (EU) nr 994/2010.
- d) Hållbarhet ska mätas som ett projekts bidrag till att minska utsläppen och främja reserver av förnybar energiproduktion eller el-till-gas (P2G) samt biogastransporter, med beaktande av förväntade klimatförändringar.
4. Vid projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 e ska varje funktion som förtecknas i artikel 4 värderas enligt följande kriterier:
- a) Hållbarhetsnivå: Detta kriterium ska mätas genom en bedömning av utsläppen av växthusgaser och elnätsinfrastrukturens miljöpåverkan.
- b) Överförings- och distributionsnätets kapacitet att ansluta och transportera el till och från användare: Detta kriterium ska mätas genom en uppskattning av den installerade kapaciteten för distribuerade energiresurser i distributionsnäten, den högsta tillåtna inmatningen av el utan risk för överbelastning i överföringsnäten samt energi från förnybara källor som inte utnyttjas på grund av överbelastnings- eller säkerhetsrisker.
- c) Nätanslutningsbarhet och tillträde för alla kategorier av nätanvändare: Detta kriterium ska mätas genom en bedömning av beräkningsmetoderna för avgifter och tariffer, samt deras struktur, för producenter och konsumenter, och för dem som är både och, samt av den driftsflexibilitet som erbjuds för att dynamiskt balansera elen i nätet.
- d) Trygghet och kvalitet i leveranserna: Detta kriterium ska mätas genom en bedömning av förhållandet mellan säkert tillgänglig produktionskapacitet och efterfrågetoppar, andelen el som produceras från förnybara resurser, elsystemets stabilitet, avbrott och deras varaktighet och frekvens per kund, även vid klimatrelaterade avbrott, samt spänningskvaliteten.

- e) Effektivitet och tjänstekvalitet vid elförsörjning och nätdrift: Detta kriterium ska mätas genom en uppskattning av förlusterna i överförings- och distributionsnäten, förhållandet mellan minsta och högsta efterfrågan på el inom en avgränsad tidsperiod, efterfrågesidans deltagande på elmarknader och i energieffektivitetsåtgärder, procentuellt utnyttjande (genomsnittsbelastning) av elnätets komponenter, nätkomponenternas tillgänglighet (relaterat till planerat och oplanerat underhåll) och dess inverkan på nätprestandan, samt den faktiska tillgången på nätkapacitet i förhållande till dess standardvärde.
  - f) Bidrag till gränsöverskridande elmarknader genom styrning av lastflödet för att begränsa transitflöden och öka sammanlänkningskapaciteten: Detta kriterium ska utvärderas genom en bedömning av förhållandet mellan en medlemsstats sammanlänkningskapacitet och dess efterfrågan på el, utnyttjandet av sammanlänkningskapaciteten samt överbelastningsavgifter i sammanlänkningarna.
5. Vid oljetransportprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.3 ska kriterierna i artikel 4 utvärderas på följande vis:
- a) Trygghet i oljeleveranserna ska mätas genom en bedömning av mervärdet i den nya kapacitet som projekt tillför i fråga om systemets kort- och långsiktiga motståndskraft och återstående flexibilitet när det gäller att hantera leveransstörningar enligt olika scenarier.
  - b) Driftskompatibilitet ska mätas genom en bedömning av i vilken utsträckning projektet förbättrar driften av oljenätet, särskilt genom att möjliggöra omvända flöden.
  - c) Effektiv och hållbar resursanvändning ska mätas genom en bedömning av i vilken utsträckning projektet utnyttjar redan befintlig infrastruktur och bidrar till att minimera miljöbelastning och miljörisiker samt belastning och risker kopplade till klimatförändringar.
-

BILAGA V

KOSTNADS-NYTTOANALYSER SOM OMFATTAR HELA ENERGISYSTEMET

Metoden för en harmoniserad kostnads-nyttoanalys som omfattar hela energisystemet och avser projekt av gemensamt intresse ska uppfylla följande principer enligt denna bilaga:

1. Metoden ska baseras på en gemensam uppsättning inmatningsdata för unionens el- och gassystem under åren $n + 5$, $n + 10$, $n + 15$ och $n + 20$, där n är året då analysen utförs. Denna datauppsättning ska minst omfatta följande:
  - a) För el: scenarier för efterfrågan, produktionskapacitet per bränsleslag (biomassa, geotermisk värme, vattenkraft, gas, kärnkraft, olja, fasta bränslen, vindkraft, solceller, koncentrerad solenergi och annan teknik för förnybar energi) och deras geografiska belägenhet, bränslepriser (bland annat för biomassa, kol, gas och olja), koldioxidpriser samt överföringsnätets och, i förekommande fall, distributionsnätets sammansättning och dess utveckling, med beaktande av alla nya betydande projekt för produktion (bland annat kapacitet för avskiljning av koldioxid), lagring och överföring för vilka ett slutligt investeringsbeslut har fattats och som ska tas i drift före utgången av år $n + 5$.
  - b) För gas: scenarier för efterfrågan, import, bränslepriser (bland annat för kol, gas och olja), koldioxidpriser samt överföringsnätets sammansättning och dess utveckling, med beaktande av alla nya projekt för vilka ett slutligt investeringsbeslut har fattats och som ska tas i drift före utgången av år $n + 5$.
2. Datauppsättningen ska återspegla unionsrätten och nationell rätt som är i kraft vid tidpunkten för analysen. Datauppsättningarna för el respektive gas ska vara kompatibla, särskilt i fråga om antaganden om priser och volymer på varje marknad. Datauppsättningen ska utarbetas efter formella samråd med medlemsstaterna och de organisationer som företräder samtliga berörda intressenter. Kommissionen och byrån ska i förekommande fall säkerställa tillgång till nödvändiga kommersiella uppgifter från tredje part.
3. Metoden ska ge vägledning om utveckling och användning av nät- och marknadsmodeller som krävs för kostnads-nyttoanalysen.
4. Kostnads-nyttoanalysen ska baseras på en harmoniserad utvärdering av kostnader och fördelar för de olika kategorierna av analyserade projekt, och ska täcka åtminstone den tidsperiod som avses i punkt 1.
5. Kostnads-nyttoanalysen ska åtminstone beakta följande kostnader: kapitalomkostnader, drifts- och underhållskostnader under projektets tekniska livscykel samt i förekommande fall kostnader för avveckling och avfallshantering. Metoden ska ge vägledning om diskonteringsräntor som ska användas för beräkningarna.
6. När det gäller överföring och lagring av el ska kostnads-nyttoanalysen åtminstone beakta inverkan och kompensationer som följer av tillämpningen av artikel 13 i förordning (EG) nr 714/2009 samt inverkan på de indikatorer som anges i bilaga IV, samt följande inverknings:
  - a) Växthusgasutsläpp och överföringsförluster under projektets tekniska livscykel.
  - b) Framtida kostnader för nya produktions- och överföringsinvesteringar under projektets tekniska livscykel.
  - c) Driftsflexibilitet, inklusive optimering av reglerkraft och sidotjänster.
  - d) Systemets motståndskraft, inklusive katastrof- och klimatmässig motståndskraft, samt systemsäkerhet, i synnerhet för europeisk kritisk infrastruktur enligt definitionen i direktiv 2008/114/EG.

7. När det gäller gas ska kostnads-nyttoanalysen åtminstone beakta resultaten av marknadstester, t.ex. inverkan på indikatorerna i bilaga IV samt följande verkningar:
    - a) Motståndskraft mot katastrofer och klimatförhållanden, samt systemsäkerhet, i synnerhet för europeisk kritisk infrastruktur enligt definitionen i direktiv 2008/114/EG.
    - b) Gasnätets överbelastning.
  8. När det gäller smarta nät ska kostnads-nyttoanalysen beakta inverkan på indikatorerna i bilaga IV.
  9. Den detaljerade metod som används för att beakta indikatorerna i punkterna 6–8 ska utarbetas efter formella samråd med medlemsstaterna och de organisationer som representerar alla berörda intressenter.
  10. Metoden ska fastställa vilken analys som ska utföras, utgående från den relevanta uppsättningen inmatningsdata, genom att fastslå effekterna med och utan varje projekt. Analysområdet för enskilda projekt ska omfatta alla medlemsstater och tredjeländer på vars territorium projektet ska byggas, alla direkt angränsande medlemsstater samt alla andra medlemsstater som i betydande grad berörs av projektet.
  11. Analysen ska identifiera de medlemsstater där projektet tillför en positiv nettoeffekt (gynnade länder) och de medlemsstater där projektet tillför en negativ nettoeffekt (kostnadsbärare). Varje kostnads-nyttoanalys ska innehålla känslighetsanalyser för datauppsättningen, datum för idrifttagande av olika projekt inom samma analysområde samt andra relevanta parametrar.
  12. Systemansvariga för överförings- och distributionssystem samt driftsansvariga för lagringssystem och terminaler för komprimerad naturgas och naturgas som överförs i vätskeform ska utbyta sådan information som krävs för utarbetandet av metoden, bland annat relevanta nät- och marknadsmodeller. Alla systemansvariga för överförings- och distributionssystem som samlar in information åt andra systemansvariga för överförings- och distributionssystem ska vidarebefordra resultaten från datainsamlingen till de deltagande systemansvariga för överförings- och distributionssystem.
  13. För den gemensamma modell för el- och gasmarknaderna respektive el- och gasnäten som avses i artikel 11.8 ska de inmatningsdata som avses i punkt 1 omfatta åren $n + 10$, $n + 20$ och $n + 30$, och modellen ska möjliggöra en fullständig bedömning av de ekonomiska, sociala och miljörelaterade konsekvenserna, särskilt genom att inbegripa externa kostnader, exempelvis sådana som har att göra med utsläpp av växthusgaser och konventionella luftföroreningar eller med försörjningstrygghet.
-

BILAGA VI

RIKTLINJER FÖR INSYN OCH ALLMÄNHETENS MEDVERKAN

1. Den handbok med förfaranden som avses i artikel 9.1 ska åtminstone innehålla följande uppgifter:
  - a) Relevant rätt, bland annat inom miljöområdet, som ligger till grund för beslut och yttranden om de olika typerna av projekt av gemensamt intresse.
  - b) Beslut och yttranden som ska inhämtas.
  - c) Namn och kontaktuppgifter för den behöriga myndigheten, andra myndigheter och större intressenter.
  - d) Arbetsgången, med en beskrivning av varje etapp i processen, inklusive en vägledande tidsram och en klagörande översikt av beslutsprocessen.
  - e) Omfattning, struktur och detaljnivå för de dokument som ska inges tillsammans med ansökan om beslut, samt en checklista.
  - f) I vilka etapper och på vilka sätt allmänheten kan medverka i processen.
2. I det detaljerade schemat som avses i artikel 10.4 b ska minst följande anges:
  - a) Beslut och yttranden som ska inhämtas.
  - b) Myndigheter, intressenter och allmänhet som sannolikt berörs.
  - c) Förfarandets olika etapper och deras längd.
  - d) Viktigare delmål som ska uppnås och deras tidsfrister inför det övergripande beslut som ska fattas.
  - e) Planerade resurser från myndigheternas sida och eventuella ytterligare resursbehov.
3. För att öka allmänhetens medverkan i tillståndsprcessen och på förhand garantera information till och dialog med allmänheten ska följande principer tillämpas:
  - a) Intressenter som berörs av ett projekt av gemensamt intresse, bland annat relevanta nationella, regionala och lokala myndigheter, markägare och medborgare som bor i närheten av projektet samt allmänheten och dess sammanlutningar, organisationer eller grupper ska informeras utförligt och höras tidigt, i ett skede då det ännu går att ta hänsyn till eventuella farhågor från allmänhetens sida, och på ett öppet sätt som medger insyn. Den behöriga myndigheten ska i förekommande fall aktivt stödja de insatser som den projektansvarige gör.
  - b) De behöriga myndigheterna ska se till att offentliga samråd om projekt av gemensamt intresse sammanförs om detta är möjligt. Varje offentligt samråd ska omfatta alla ämnesområden som är av betydelse för den aktuella etappen i förfarandet, och ett ämnesområde av betydelse för en särskild etapp ska inte tas upp i mer än ett offentligt samråd, varvid dock ett och samma offentliga samråd får hållas på flera olika geografiska ställen. De ämnesområden som tas upp i ett offentligt samråd ska anges tydligt i meddelandet om det offentliga samrådet.
  - c) Kommentarer och invändningar ska endast tillåtas från början av det offentliga samrådet och fram till dess att tidsfristen löper ut.
4. Konceptet för allmänhetens medverkan ska åtminstone innehålla information om
  - a) berörda och tillfrågade intressenter,
  - b) planerade åtgärder, bland annat uppgifter om var och när sammanträdena föreslås hållas,
  - c) tidsplan,
  - d) personella resurser som avsatts för de olika uppgifterna.

5. I samband med det offentliga samråd som ska genomföras innan ansökan lämnas in ska de berörda parterna åtminstone
- a) offentliggöra en informationsbroschyr på högst 15 sidor som på ett klart och tydligt sätt ger en översikt över projektets syfte och preliminära tidtabell, den nationella nätutvecklingsplanen, alternativa tillförselvägar som övervägs, förväntad påverkan, även sådan av gränsöverskridande natur, och eventuella åtgärder för att begränsa denna, vilka alla ska offentliggöras innan samrådet inleds. Informationsbroschyren ska dessutom innehålla webbadresserna till den informationsplattform som avses i artikel 18 och till den handbok med förfaranden som avses i punkt 1,
  - b) informera alla berörda intressenter om projektet på den webbplats som avses i artikel 9.7 och genom andra lämpliga informationsmedel,
  - c) skriftligen inbjuda relevanta berörda intressenter till särskilda möten där olika synpunkter ska diskuteras.
6. Projektets webbplats ska åtminstone innehålla
- a) den informationsbroschyr som avses i punkt 5,
  - b) en icke-teknisk och regelbundet uppdaterad sammanfattning på högst 50 sidor som redogör för projektets aktuella status och, i samband med uppdateringar, tydligt anger ändringar av tidigare versioner,
  - c) planeringen för projektet och de offentliga samråden, med tydliga uppgifter om datum och plats för de offentliga samråden och utfrågningarna, samt de planerade frågor som är relevanta för dessa utfrågningar,
  - d) kontaktuppgifter för tillhandahållande av de fullständiga ansökningshandlingarna,
  - e) kontaktuppgifter för ingivande av kommentarer och invändningar under de offentliga samråden.
-

Uttalande från kommissionen i fråga om berättigande till finansiellt stöd från EU för projekt av gemensamt intresse inom ramen för transeuropeisk energiinfrastruktur (kapitel V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer ⁽¹⁾)

Kommissionen understryker att den anser det vara av vikt att stödet från EU och nationella källor utsträcks till att gälla bidrag till arbeten för att möjliggöra genomförandet av projekt av gemensamt intresse för att öka diversifieringen av energiförsörjningskällor, rutter och motparter. Kommissionen förbehåller sig rätten att lägga fram förslag i denna riktning på grundval av erfarenheter från övervakningen av genomförandet av projekt av gemensamt intresse inom ramen för den rapport som anges i artikel 17 i förordningen om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer.

⁽¹⁾ Se sidan 39 i detta nummer av EUT.

PRENUMERATIONSPRISER 2013 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 420 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	910 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV